

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

No 1348, 7 Νοέμβρη 2018 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

14 Νοέμβρη πανελλαδικά

ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

Γυρίστε στις
σελίδες 3, 4, 5, 6, 7, 8

Γερμανία 1918

Η επανάσταση που τελείωσε τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο

Μια μέρα με συζητήσεις για την ιστορική σημασία της

Κυριακή 11 Νοέμβρη

11πμ-8μμ, ΝΟΜΙΚΗ Μέρα Βικηλικών Επιτηρήσεων

Εισόδος από Μασσαλία

Οργανώνεται από το
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

100 χρόνια από
την Επανάσταση
στη Γερμανία και
την ίδρυση της ΓΣΕΕ
και του ΣΕΚΕ

Γυρίστε στις σελίδες 10, 11, 12

45 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ
ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ ΧΟΥΝΤΑ - ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ ΦΑΣΙΣΜΟΣ!

13
ΝΟΕΜΒΡΗ
10πμ

**ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ**

ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ
Α. Αλεξάνδρας
& Λουκάρεως

**Να επιταχυνθεί
ο ρυθμός της δίκης της ΧΑ**

Στη φυλακή οι δολοφόνοι νεοναζί

ΠΟΤΕ ΦΑΣΙΣΜΟΣ
ΠΟΤΕ ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
ΠΟΤΕ ΝΕΟΝΑΖΙ
ΠΟΤΕ ΙΣΟΒΙΑ ΣΤΟΙΣ
ΠΟΤΕ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

ΚΕΕΡΦΑ Κίνηση ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ
στο ΡΑΤΣΙΣΜΟ & ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ

Δίκη-καταδίκη
της Χρυσής Αυγής

σελ. 2, 9

14
ΝΟΕΜΒΡΗ

ΑΠΕΡΓΙΑ

**Τα πλεονάσματα
για τις εργατικές ανάγκες**

**ΟΧΙ για το χρέος
και τους τραπεζίτες**

- ▶ Συλλογικές συμβάσεις εργασίας
- ▶ Αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις
- ▶ Καμιά απόλυση συμβασιούχου
- ▶ Μαζικές προσλήψεις
- ▶ Καμιά ιδιωτικοποίηση

Προσυγκέντρωση 10.30πμ
Υπουργείο Εργασίας (Σταδίου)

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΜΝΗΜΟΝΙΑ

Επιστολή
• 6000 12/09/09
• info@syntonismos.gr
• www.syntonismos.gr

STOP στους κυνηγούς μεταναστών

«**Φ**ιγούρες με καμουφλάζ και μάσκες του σκι συγκεντρώνονται σε ένα αλιευτικό καταφύγιο. Πολλοί είναι οπλισμένοι με μακριά μαχαίρια, ξιφολόγχες και μπαλτάδες. Οι 35 άντρες και γυναίκες βρίσκονται σε κυνήγι στη Στράτζα, μια δασώδη οροσειρά στα σύνορα της Βουλγαρίας με την Τουρκία. Οι μετανάστες που προσπαθούν να εισέλθουν στην Ευρώπη είναι η λεία τους.

Τα σήματα στις ασυνήθιστες στολές τους -ένα οικόσημο που φέρει το κεφάλι ενός λύκου που γρυλίζει πλασιωμένο από κείμενο στα κυριλλικά- τους ανακηρύσσουν μέλη του βουλγαρικού Εθνικού Κινήματος Σίπκα, συντομογραφικά “BMO Shipka”. Τα μέλη της παραστρατιωτικής οργάνωσης είναι στοιχισμένοι καθώς ο ηγέτης τους, Βλαντιμίρ Ρούσεφ, τους μιλάει. Πρώην συνταγματάρχης που λέει ότι πολέμησε στην Τσετσενία ως εθελοντής πλάι στους Ρώσους, ο Ρούσεφ δηλώνει την υποστήριξη σε έναν άνδρα που θαυμάζει: τον πρόεδρο Ντόναλντ Τραμπ».

Το ρεπορτάζ του **NBC** είναι ανατριχιαστικό. Μια παραστρατιωτική φασιστική οργάνωση, οπλισμένη, δρα ανενόχλητη στα σύνορα Βουλγαρίας-Τουρκίας κυνηγώντας μετανάστες και πρόσφυγες. Και όπως λέει ανάμεσα σε πολλά ακόμα το ρεπορτάζ, ο ιστότοπος της φασιστικής οργάνωσης είναι γεμάτος από μικρά βίντεο γεμάτα με πολυβόλα όπλα, στρατιωτικές εκπαιδεύσεις και δηλώσεις για την ανάγκη υπεράσπισης της Ευρώπης από το Ισλάμ.

Ερωτηματικά

Εκεί οδηγούν οι ρατσιστικές πολιτικές της Ευρώπης-Φρούριο. Ανυπεράσπιστοι μετανάστες και πρόσφυγες να γίνονται λεία ακροδεξιών και φασιστικών συμμοριών στα σύνορα. Κι όλα αυτά σε απόσταση αναπνοής από τον Έβρο. Δεν έχει περάσει ούτε μήνας καλά καλά από τότε που τρεις γυναίκες, μία μητέρα με τις δύο κόρες της, βρέθηκαν άγρια δολοφονημένες στην περιοχή του Έβρου. Το έγκλημα δεν έχει ακόμα εξιχνιαστεί, οι δράστες είναι άγνωστοι. Πόσα ερωτηματικά δημιουργεί η αποκάλυψη του NBC, για το αν τέτοιες παραστρατιωτικές ομάδες υπάρχουν και δρουν και στην ελληνική πλευρά των συνόρων;

Πριν λίγες μέρες ένα από τα πρωτοπαλίκαρα της Χρυσής Αυγής και πρώην πυρηνάρχης της στη Δράμα, ο Παναγιώτης Μπαντέμης καταδικάστηκε σε δεύτερο βαθμό σε δέκα χρόνια κάθειρξης για οργανωμένη επίθεση σε βάρος δύο γυναικών από τη Βόρεια Ήπειρο στο Μεταξουργείο το 2011. Παρότι και πρωτόδικα είχε οδηγηθεί στη φυλακή, είχε καταφέρει να εξασφαλίσει την αναστολή της ποινής του μέχρι το πρόσφατο Εφετείο.

Πού ανέπτυσσε δράση ο Μπαντέμης το ενδιαμέσο αυτό διάστημα εκτός φυλακής; Στο Τάγμα Εθνοφυλακής Δράμας, φιλοτεχνώντας για τον εαυτό του το προφίλ του εθνοφύλακα που έφτανε να φωτογραφίζεται περήφανα ντυμένος με παραλλαγή και καμουφλάζ με τον υπουργό Αμυνας Πάνο Καμμένο. Έτσι ξέπλενε την εγκληματική δράση ο Μπαντέμης, επίσημα μέσω του ελληνικού στρατού και με τη δυνατότητα που του έδινε φυσικά όλο το εθνικιστικό κλίμα που προσπάθησαν να στήσουν οι Μακεδονομάχοι και όλη η επίσημη ρατσιστική υστερία των τελευταίων χρόνων που φουσκώνει τα πανιά της ακροδεξιάς.

Στην επέτειο της 28ης Οκτώβρη ο δήμαρχος του Ελληνικού Αργυρούπολης κάλεσε επίσημα ομάδα ένστολων ακροδεξιών με την ονομασία «Ο.Δ.Ε.Υ.Ω. - Ομάδα Δυναμικών Εξορμήσεων Υψίστης Ωφελείας», να ανοίξει την μαθητική παρέλαση. Η συγκεκριμένη ομάδα έχει ξεκάθαρα ακροδεξιά έως παραστρατιωτικά στοιχεία και έχει πρωτοστατήσει σε εκδηλώσεις μίσους, όπως οι απειλές κατά της ανέγερσης μουσουλμανικού τεμένους στον Βοτανικό. Κι όμως αυτή η ομάδα που θα μπορούσε άνετα να μιμείται, αν δεν το κάνει ήδη, τη δράση των Βούλγαρων ομοϊδεατών της, παρέλασε περήφανα την 28η Οκτώβρη με επίσημη κάλυψη!

Όλοι στο Εφετείο 13N

Ολοένα και μεγαλύτερη σημασία αποκτά η αντιφασιστική συγκέντρωση που καλεί η **ΚΕΕΡΦΑ** στις 13/11 έξω από το Εφετείο Αθηνών, στις 10πμ, με κεντρικό αίτημα την επιτάχυνση της δίκης της Χρυσής Αυγής και την ισόβια καταδίκη των ναζί δολοφόνων.

Η πίεση του κινήματος έχει ήδη αναγκάσει τις αρμόδιες αρχές να εντατικοποιούν τη διαδικασία με περισσότερες δικασίμους, δίνοντας παράλληλα υποσχέσεις τόσο για απαλλαγή της σύνθεσης του δικαστηρίου από άλλα καθήκοντα όσο και για διεξαγωγή της δίκης κατά κανόνα στο Εφετείο. Η επιτυχία της κινητοποίησης στις 13/11 θα είναι κρίσιμη για την ικανοποίηση όλων των αιτημάτων του κινήματος. Τη συγκέντρωση στηρίζει με απόφασή του και ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Κορυδαλλού-Αγίας Βαρβάρας.

Η αρχή για τα πρώτα βήματα επιτάχυνσης της δίκης έγινε με το υπόμνημα όλων των συνηγόρων της Πολιτικής Αγωγής προς το υπουργείο Δικαιοσύνης και τη Διοίκηση του Εφετείου στις 9/10. Ακολούθησε η απόφαση της **ΚΕΕΡΦΑ** για την αντιφασιστική συγκέντρωση στις 13/11 στο πλευρό της Πολιτικής Αγωγής, απόφαση που συνδυάστηκε και με διάβημα προς το υπουργείο Δικαιοσύνης στις 29/10.

Παρόλο που η ηγεσία του υπουργείου δεν έδωσε την ανάλογη προσοχή στο κρίσιμο αυτό ζήτημα, με τον Μ.Κα-

λογήρου να απουσιάζει την ώρα του διαβήματος και τους εκπροσώπους του υπουργείου να αρνούνται οποιαδήποτε δεσμευτική λύση, το θέμα της επιτάχυνσης είχε ήδη πάρει μεγάλες διαστάσεις, δημιουργώντας μάλιστα ερωτηματικά για τη στάση της κυβέρνησης. Η αντίφαση ανάμεσα στις επισκέψεις στελεχών και βουλευτών του **ΣΥΡΙΖΑ** στην αίθουσα του δικαστηρίου, με τελευταία του προέδρου της Βουλής, Βούτση που τόνιζαν την ανάγκη καταδίκης των νεοναζί και στην κυβερνητική άρνηση ικανοποίησης των αιτημάτων της Πολιτικής Αγωγής και του κινήματος ήταν εξόφθαλμη.

Πίεση

Η πίεση έφερε τα πρώτα αποτελέσματα. Όπως αναφέρει το jailgolden-dawn.com, η ιστοσελίδα της Πολιτικής Αγωγής του Αντιφασιστικού Κινήματος: “το δικαστήριο ανακοίνωσε τις δικασίμους των μηνών Νοεμβρίου και Δεκεμβρίου, με σημαντική αύξηση των συνεδριάσεων και συγκεκριμένα 14 για τον μήνα Νοέμβριο και 12 για τον μήνα Δεκέμβριο... Έτσι, σε 37 εργάσιμες ημέρες τους μήνες Νοέμβριο-Δεκέμβριο (εκτός γιορτών), ορίστηκαν 26 δικάσιμοι, υλοποιώντας σε μεγάλο βαθμό το αίτημα της πολιτικής αγωγής για εντατικοποίηση και – ει δυνατόν – καθημερινή λειτουργία.

Όπως ανακοίνωσε η Πρόεδρος του Δικαστηρίου **Μαρία Λεπενιώτη**, αιφνίδιο πρόβλημα ανέκυψε με την απαλλαγή

των δικαστών της σύνθεσης από τις υπόλοιπες υπηρεσίες τους, γεγονός που στάθηκε αφορμή να μην ανακοινωθούν οι δικάσιμοι Δεκεμβρίου την 31/10/2018. Ωστόσο, σήμερα 1/11/2018, οι ορισθείσες συνεδριάσεις ανακοινώθηκαν κανονικά, με τη δέσμευση της Διοίκησης του Εφετείου ότι η απαλλαγή όλης της σύνθεσης από άλλες υπηρεσίες θα προχωρήσει κανονικά.

Η νέα Διοίκηση του Εφετείου Αθηνών, με Πρόεδρο τον κύριο Σταμαδιάνο, έχει δεσμευτεί να λάβει όλα τα μέτρα για την εντατικοποίηση της δίκης, με πάνω από 15 δικασίμους τον μήνα και διεξαγωγή της (από Ιανουάριο) κατά κανόνα στην αίθουσα εκδηλώσεων του Εφετείου – με κατ’ εξαίρεση δικασίμους στην αίθουσα των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού”.

Την ίδια στιγμή, η κρισιμότητα της επιτάχυνσης της δίκης, που βρίσκεται στην διαδικασία των αναγνωστέων εγγράφων της υπεράσπισης, ήρθε να επιβεβαιωθεί από το αίτημα του Λαγού για ανάγνωση 2000 σελίδων βουλευτικών του ερωτήσεων (!), συνεχίζοντας την τακτική της κωλυσιεργίας που ακολουθούν όλοι οι υπόδικοι ναζί. Το αίτημα Λαγού προκάλεσε την αντίδραση ακόμα και της προέδρου της δίκης. Το αντιφασιστικό κίνημα, με πρώτο βήμα τις 13/11 και επόμενο την πορεία του Πολυτεχνείου στις 17/11, μπορεί να βάλει οριστικά τέλος στα παιχνίδια των ναζί δολοφόνων.

Λένα Βερδέ

Κομπίνες Λαγού με τα “αναγνωστέα”

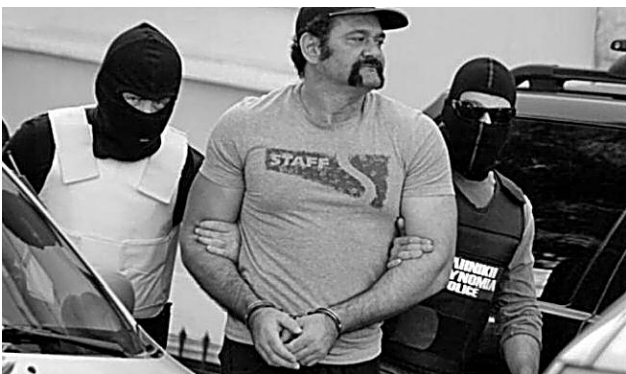
Η προσπάθεια της υπεράσπισης να καθυστερήσει όσο γίνεται τη διαδικασία της δίκης της ΧΑ έφτασε στο αποκορύφωμά της όταν κατέθεσε τα έγγραφά του ο **Λαγός**. Μέσα στη λίστα που παρέδωσε στο δικαστήριο περιλαμβανόταν ο ασύλληπτος αριθμός των 2000 σελίδων κοινοβουλευτικών ερωτήσεων, οι περισσότερες εκ των οποίων έγιναν τα τελευταία 5 χρόνια (μετά την έναρξη της δίωξης)!

Η απάντηση της Προέδρου ήταν «δεν γίνεται να διαβαστούν 2000 σελίδες για [τον Λαγό] που έχει κάνει και δήλωση ότι έχει καθυστερήσει η δίκη. Θα περιορίσετε τα αναγνωστέα στα ουσιώδη». Πράγματι ο Λαγός, έναν μόλις μήνα νωρίτερα, στις 29/9, είχε δηλώσει ανερευθιάστα σε συνέντευξή του στο ραδιόφωνο: «Ήτανε μία δίκη τέρας, ξεκίνησε με ασύστολα ψεύδη εις βάρος μας, δεν ευσταθούσε τίποτα από ό,τι είχε ειπωθεί, και τώρα το μοναδικό που μπορούν να

κάνουν αυτοί είναι να χρονοτριβούν μια δίκη φάντασμα [...] Απ’ ό,τι ξέρω και απ’ ό,τι μαθαίνω με τους δικηγόρους που μιλάμε θα χρονοτριβήσει κι άλλο, κι είναι λογικό δηλαδή αυτό [...] [Αν] υπήρχε το παραμικρό για να καταδικαστούμε, θα είχε βγει καταδικαστική απόφαση ήδη».

Μέχρι και την 289η δικάσιμο (5/11) το δικαστήριο διάβαζε κοινοβουλευτικές ερωτήσεις του Λαγού, αφού πρώτα κατάφερε να περιοριστούν κάπως σε αριθμό. Η υπεράσπιση, όμως, συνεχίζει στο ίδιο μοτίβο: τεράστιος όγκος εγγράφων, μηδαμινή ουσία. Φυσικά, όπως και με την υπεράσπιση Κασιδιάρη και Ηλιόπουλου, η υπεράσπιση Λαγού επιμένει στις ρατσιστικές κορώνες, προφανώς επειδή αυτές ήταν πανταχού παρούσες στο κοινοβουλευτικό τους «έργο», όπως ο ρατσισμός είναι κυρίαρχος στην εγκληματική τους δράση έξω από το κοινοβούλιο.

Α.Φ.

Επόμενες δικάσιμοι

Νοέμβρης:

9/11, 15/11, 16/11, 20/11, 27/11, 28/11 και 29/11 στον Κορυδαλλό.

13/11, 22/11, 23/11 και 30/11 στο Εφετείο.

Δεκέμβρης:

3/12, 6/12, 11/12, 12/12, 13/12, 14/12, 18/12, 19/12 και 20/12 στον Κορυδαλλό.

4/12, 7/12 και 10/12 στο Εφετείο.

Στηρίξτε τη δική σας εφημερίδα

Στα 9.400 ευρώ ανέβηκε ο δείκτης της οικονομικής εξόρμησης με τα 4.600 ευρώ που συγκεντρώθηκαν την περασμένη βδομάδα.

Ευχαριστούμε για τις προσωπικές σας ενισχύσεις: Αποστόλης Λ. 150 ευρώ, από 50 ευρώ Αργυρή Ε., Μάνος Τ., Δημήτρης Λ., Σωτήρης Κ., Ζαννέτα Λ. και Κατερίνα Κ., από 30 ευρώ Βασίλης Μ., Γιάννης Μ. και Φωτεινή Λ., από 20 ευρώ Μάνος Γκ., Χρήστος Μ., Ευκλείδης Μ., Αλίκη Λ., Γιάννης Β., Νίκος Σ., Παναγιώτης Ζ. και Δημήτρης Τ., Χρυσάνθη Μ. 15, από 10 ευρώ Σωκράτης Τ., Νίκη Ζ., Κώστας Τ., Λεωνίδας Μ., Τζέρι Μ. και Βαγγέλης Κ., από 5 ευρώ Μαρία Β. και Έλις Μ.

Ευχαριστούμε επιπλέον όλες και όλους που γράφτηκαν συνδρομητές: Άννα Κ., Μωυσής Λ., Χαρίτα Μ., Αγγελική Λ., Ντίνα Π., Γιάννης Γ., Παρασκευάς Ψ., Λεωνίδας Κ. και Κώστας Κ.

45 χρόνια από το Πολυτεχνείο, 100 χρόνια από τη Γερμανία του 1918 Μία μόνο λύση - επανάσταση!

Σε λίγες μέρες συμπληρώνονται 45 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου που γκρέμισε τη Χούντα. Η φετινή πορεία το Σάββατο 17 Νοέμβρη είναι η στιγμή που χιλιάδες θα θυμίσουν ότι ο δρόμος του Νοέμβρη ήταν επαναστατικός. Και το μήνυμα αυτό θα γίνει ακόμη πιο δυνατό καθώς αυτές τις μέρες τιμούμε τα εκατόχρονα της επανάστασης στη Γερμανία που σταμάτησε το σφαγείο του Πρώτου Παγκόσμιου Πόλεμου.

Ο συνδυασμός αυτός υπογραμμίζεται ακόμη περισσότερο από το γεγονός ότι ταυτό-

χρονα τιμούμε τα 100 χρόνια από την ίδρυση του ΣΕΚΕ και της ΓΣΕΕ. Οι ρίζες του εργατικού κινήματος και της Αριστεράς στην Ελλάδα είναι επαναστατικές. Αυτή είναι μια πολύτιμη κληρονομιά για τον κόσμο που δίνει τις μάχες του σήμερα.

Σκληροί αγώνες

Πηγαίνουμε προς τις μεγάλες αυτές ιστορικές επετείους δίνοντας σκληρούς αγώνες μέσα στις σημερινές συνθήκες. Η φασιστική απειλή σηκώνει κεφάλι ξανά. Η μαζική δολοφονία Εβραίων από ακροδεξιό οπαδό του Τραμπ στο Πίτσμπουργκ των ΗΠΑ και η εκλογική νίκη του Μπολσονάρο στη Βραζιλία ήρθαν να συνδεθούν με τις ακροδεξιές προκλήσεις στη Γερμανία, στην Αυστρία, στην Ιταλία. Στις γειτονιές της Αθήνας, αντιφασιστικές διαδηλώσεις απαντούν στις επιθέσεις των νεοναζί στο Πέραμα, στο Ν. Ηράκλειο,

στο Ελληνικό. Την Τρίτη 13 Νοέμβρη διαδηλώνουμε στο Εφετείο απαιτώντας να προχωρήσει πιο γρήγορα η δίκη της Χρυσής Αυγής για να φτάσουμε στην καταδίκη των δολοφόνων που επιχειρούν να ανασυντάξουν τις δυνάμεις τους.

Την επόμενη μέρα, Τετάρτη 14 Νοέμβρη δίνουμε τη μάχη της απεργίας διεκδικώντας λεφτά για τις εργατικές ανάγκες και όχι για τους τραπεζίτες και τους κερδοσκόπους. Είναι πρόκληση μια κυβέρνηση που λέει ότι έχει το πρόσημο της Αριστεράς να αντιμετωπίζει τις εργατικές διεκδικήσεις με το σταγονόμετρο την ώρα που τα λαμόγια του καπιταλισμού κάνουν πάρτι. "Λείπουν" τα λεφτά για προσλήψεις, αλλά οι "χρυσές βίζες" καλά κρατούν. "Δεν υπάρχουν" λεφτά για τα νοσοκομεία, αλλά χορεύουν τα εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια από τις κομπίνες του Μελισανίδη, της Folli-follie και όλων των άλλων κυκλωμάτων της "υψηλής κοινωνίας".

"Οι προλετάριοι πέφτουν, η κερδοσκοπία ανεβαίνει" έγραφε η Ρόζα Λούξεμπουργκ πριν από εκατό χρόνια. Το σύστημα δεν έχει αλλάξει, παραμένει απάνθρωπο όπως ήταν από τη γέννησή του. Και η λύση απέναντι στην απανθρωπιά παραμένει η ίδια: να οργανώσουμε τη δύναμη της εργατικής τάξης μέχρι να κάνει μια νικηφόρα επανάσταση που θα στείλει όλη αυτή τη βρωμιά να ανταμώσει τον Κάιζερ, τον Χίτλερ και τη Χούντα στα αζήτητα της Ιστορίας.

Κυκλοφορεί νέο τεύχος ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ από τα κάτω

Γυρίστε στη σελίδα 13

www.socialismfrombelow.gr

Ανοιχτά μέτωπα

Μετά τη σημαντική νίκη που πέτυχαν οι εργαζόμενοι στην Cosco για τα ΒΑΕ, η συνέχιση της μάχης για την υπογραφή αξιοπρεπούς Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας είναι ο επόμενος στόχος για το σωματείο της ΕΝΕΔΕΠ. Οι εργαζόμενοι δυναμώνοντας το σωματείο τους συνεχίζουν αγωνιστικά αφού πήραν απόφαση για συμμετοχή στην απεργία που κάλεσε το Εργατικό Κέντρο Πειραιά αρχικά για τις 14 Νοέμβρη.

“Η συνέλευση που πραγματοποιήσαμε την προηγούμενη βδομάδα πήρε απόφαση να συμμετάσχει στην απεργία του Εργατικού Κέντρου Πειραιά στις 14 Νοέμβρη. Αυτή τη βδομάδα έχουμε πάλι συνέλευση για να επικυρώσουμε την ημέρα της απεργίας. Μετά την αλλαγή που έκανε η ΓΣΕΕ για τις 28/11 εμείς θα ακολουθήσουμε ό,τι

Τη συμμετοχή της στην απεργία στις 14 Νοέμβρη δήλωσε η ΠΟΣΠΕΡΤ με ανακοίνωσή της στις 6/11.

“Όλα τα αιτήματα των απεργιακών μας κινητοποιήσεων, εξακολουθούν να παραμένουν άλυτα... Ο αγώνας συνεχίζεται και θα συνεχίζεται μέχρι να ικανοποιηθούν όλα” τονίζει η ΠΟΣΠΕΡΤ, η οποία ωστόσο δηλώνει ότι προς το παρόν σταματάει τις στάσεις εργασίας λόγω της κρίσης που έχει ξεσπάσει σε διοικητικό επίπεδο στην ΕΡΤ. Οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ βρίσκονται σε απεργιακές κινητοποιήσεις τις τελευταίες βδομάδες καθώς, όπως υπογραμμίζει η **Αριστερή Πρωτοβουλία Εργαζομένων ΕΡΤ**: “Παλεύουμε για να υπογράψουμε Συλλογική Σύμβαση με αυξήσεις... Η έλλειψη προσωπικού χτυπάει «κόκκινο» σε διάφορες υπηρεσίες της ΕΡΤ και η δι-

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε η 24ωρη απεργία στο Ωνάσειο καθώς το ποσοστό συμμετοχής έφτασε το 90%. Οι εργαζόμενοι είπαν ένα μεγάλο όχι στην κατάργηση της ΣΣΕ, στον διαχωρισμό νέων και παλιών εργαζομένων και απαίτησαν την υπογραφή Ε.Σ.Σ.Ε. εδώ και τώρα. Με κέντρο το Ωνάσειο η ΟΣΝΙΕ προκήρυξε απεργία για τον κλάδο της ιδιωτικής υγείας στις 14 Νοέμβρη.

Την ίδια ημέρα με την απεργία στο Ωνάσειο ο πρόεδρος του Ιδρύματος **Αντώνης Παπαδημητρίου** δήλωσε σε συνέντευξή του στον Χατζηνικολάου ότι «το Υπουργείο Υγείας και το ίδρυμα δεν έχουν αντίρρηση να γίνει τροπολογία του νόμου που αφορά τα εργασιακά» πετώντας το μπαλάκι στην ηγεσία του υπουργείου και τάζοντας υπο-

Την Δευτέρα 5 Νοέμβρη έγινε στο ΕΚΘ κοινή σύσκεψη του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια και του Συντονιστικού Νοσοκομείων Θεσσαλονίκης με σκοπό την καλύτερη οργάνωση της απεργίας στις 14 Νοέμβρη.

“Έγινε πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση που επικεντρώθηκε κυρίως στο θέμα των συμβασιούχων μιας και στη σύσκεψη βρέθηκε αντιπροσωπεία από τις συμβασιούχες καθαρίστριες του Ψυχιατρείου. Από το Βοήθεια στο Σπίτι μπήκε όλη η εικόνα και η εμπειρία των μαχών που έχουμε δώσει. Συμβολή στην όλη συζήτηση είχαν και εργαζόμενοι από άλλους χώρους, όπως το Ιπποκράτειο της Θεσσαλονίκης και τον ΟΑΣΕΘ.

Προσπαθούμε να οργανώσουμε τους χώρους μας για τις 14 Νοέμβρη ώστε να δοθεί καθαρά το μήνυμα: “Μονιμοποιήστε τους συμβασιούχους - Μαζικές Προσλήψεις – Αυξήσεις στους μισθούς – Λεφτά για τις ανάγκες μας και όχι για τα χρέη των τρα-

COSCO

απόφαση πάρει το Εργατικό Κέντρο. Το πιο πιθανό είναι να κλείσουμε το λιμάνι στις 28/11. Είναι πολύ σημαντικό να ενοποιούμε τα αιτήματα συνολικά σε όλους τους εργαζόμενους και να κατέβουμε κοινά στην απεργία, που άλλωστε έχει σαν κεντρικό αίτημα τις ΣΣΕ. Μέσα από την αλληλεγγύη όλων των εργαζόμενων ενωτικά μπορούμε να κερδίσουμε πράγματα”, ανέφερε μιλώντας στην ΕΑ ο **Δαμιανός Βουδινάρης**, μέλος του ΔΣ της ΕΝΕΔΕΠ.

“Η μάχη για τα Βαρέα και Ανθυγιεινά ήταν πολύ δύσκολη και σκληρή γιατί είχαμε να κάνουμε και με την κυβέρνηση αλλά και με την ΕΕ και το ΣΕΒ που είχε λυσάξει. Αποδείξαμε ότι με τους αγώνες μας μπο-

ΠΟΣΠΕΡΤ

προσωπικού... Τα ένησημα και τους μισθούς της διετίας 2013-2015 (για όσους συμμετείχαμε στο δρόμο του αγώνα) ακόμη τα περιμένουμε. Σε εκκρεμότητα παραμένουν και τα χρωστούμενα από τον εκκαθαριστή για τα εξαιρέσιμα του 2013. Όμως εξίσου σημαντικό για να κινητοποιηθούμε, είναι και η εικόνα που παρουσιάζει το πρόγραμμα της ΕΡΤ. Τρία χρόνια μετά την επαναιστοργία η ΕΡΤ παραμένει (κυρίως στην τηλεόραση), μηχανισμός προβολής της κυβέρνησης και απόμακρη από την κοινωνία και τους αγώνες της. Πρόκειται για την πλήρη αντιστροφή όλων όσων παλεύαμε την διετία του «μαύρου»”.

ΩΝΑΣΕΙΟ

σχέσεις που δεν κοστίζουν τίποτα.

Την επομένη μέρα, στην Κεντρική Σκηνή της Στέγης του Ιδρύματος έγινε η παρουσίαση της δωρεάς για το Ωνάσειο Εθνικό Μεταμοσχευτικό Κέντρο. Ανάμεσα στους «λαμπερούς καλεσμένους» φιγουράρισαν ο υπουργός Υγείας **Ξανθός** και ο αναπληρωτής υπουργός Υγείας **Πολάκης**. Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ δηλώνει περήφανη για το έργο που παράγει στην Υγεία προβάλλοντας ως ένα από τα δικά της επιτεύγματα την υποτιθέμενη κρατικοποίηση του Ερρίκος Ντυνάν και του Ωνασείου. Στην πραγματικότητα οι δωρεές είναι εργαλείο για να έχουν ελαφρύτερη φορολό-

ρούμε να κερδίσουμε. Τώρα έχουμε μπροστά μας την μεγάλη μάχη για την υπογραφή της ΣΣΕ και δεν πρόκειται να σταματήσουμε αν δεν υπογράψουμε. Από τη μεριά μας έχουμε καταθέσει καιρό τώρα τις προτάσεις μας και περιμένουμε τις απαντήσεις της εταιρίας. Κάπου στα τέλη του Νοέμβρη μας έχουν ενημερώσει πως θα μας ανακοινώσουν το σχέδιό τους. Εμείς επιμένουμε πως το καλύτερο είναι να αποδεχτούν τις δίκαιες προτάσεις μας χωρίς υπεκφυγές και να προχωρήσουμε στην υπογραφή της ΣΣΕ. Περιμένουμε πως μετά την απεργία θα έχουμε εξελίξεις. Ξέρουν καλά πως παρά τα παιχνίδια και τα κόλπα με το κίτρινο εργοδοτικό σωματείο, δεν έχουν καταφέρει τίποτα. Από τη μεριά μας θα συνεχίσουμε μέχρι να δικαιωθούμε”, υπογράμμισε ο Δ. Βουδινάρης.

οίκηση «κρέμεται» από τους εργολάβους για μεγάλο μέρος της παραγωγής προγράμματος αντί για προσλήψεις μόνιμου προσωπικού... Τα ένησημα και τους μισθούς της διετίας 2013-2015 (για όσους συμμετείχαμε στο δρόμο του αγώνα) ακόμη τα περιμένουμε. Σε εκκρεμότητα παραμένουν και τα χρωστούμενα από τον εκκαθαριστή για τα εξαιρέσιμα του 2013. Όμως εξίσου σημαντικό για να κινητοποιηθούμε, είναι και η εικόνα που παρουσιάζει το πρόγραμμα της ΕΡΤ. Τρία χρόνια μετά την επαναιστοργία η ΕΡΤ παραμένει (κυρίως στην τηλεόραση), μηχανισμός προβολής της κυβέρνησης και απόμακρη από την κοινωνία και τους αγώνες της. Πρόκειται για την πλήρη αντιστροφή όλων όσων παλεύαμε την διετία του «μαύρου»”.

γηση οι καπιταλιστές στα κέρδη τους. Ταυτόχρονα δημιουργούν την εικόνα ότι η Υγεία αντί να είναι ένα αγαθό στο οποίο έχουν όλοι πρόσβαση είναι κάτι που σπηρίζεται στην «φιланθρωπία» των Ωνάσηδων και των Νιάρχων. Παράλληλα με αυτόν τον τρόπο ανοίγουν τον δρόμο για τις ιδιωτικοποιήσεις των νοσοκομείων και την λειτουργία τους με οικονομοτεχνικά κριτήρια. Οργανώνουμε την απεργία στις 14 Νοέμβρη για να την απλώσουμε από το Ωνάσειο σε όλους τους χώρους της ιδιωτικής Υγείας και να κερδίσουμε τώρα Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας με αυξήσεις χωρίς να περιμένουμε τότε θα υλοποιηθούν οι υποσχέσεις της κυβέρνησης.

Κώστας Πολύδωρος

πεζών”, ανέφερε ο **Νίκος Χατζάρας** μέλος του ΔΣ του Σωματείου εργαζομένων στο ΒΣΣ Κεντρικής Μακεδονίας.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Συνέδριο ΕΚΘ

Την Πέμπτη 8/11 και την Παρασκευή 9/11 θα πραγματοποιηθούν οι εργασίες του συνεδρίου του **Εργατικού Κέντρου Θεσσαλονίκης** στο ξενοδοχείο Καψής. Οι εκλογές για την ανάδειξη νέων οργάνων θα γίνουν την Κυριακή 12/11.

Ο Νίκος Χατζάρας που είναι σύνεδρος με την **Αγωνιστική Ταξική Ενότητα** τόνισε στην ΕΑ: “Το ΕΚΘ τα τελευταία χρόνια έχει βρεθεί πίσω από τις ανάγκες του κόσμου. Η Αγωνιστική Ταξική Ενότητα συμμετέχει στο συνέδριο και πάμε να δώσουμε τη μάχη για να αλλάξουμε αυτόν τον προσανατολισμό. Θα δώσουμε τη μάχη για ένα Εργατικό Κέντρο αντάξιο των αγωνιστικών προσδοκιών στη νέα «μεταμνημονιακή» περίοδο”.

Οι μάχες θέλουν στήριξη και όχι ταλαντεύσεις

Τη διατήρηση της απεργίας στις 14 Νοέμβρη πρότεινε στο ΕΚΑ η Αγωνιστική Ταξική Ενότητα (ΑΤΕ), παράταξη της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Η ΔΑΣ (ΠΑΜΕ) από τη μεριά της, καταγγέλοντας μεν υποκύπτοντας δε, στα παιχνίδια της πλειοψηφίας που πρότεινε τη “μεταφορά” της απεργίας στις 28/11, διατύπωσε μια θέση που στην ουσία πετάει το μπαλάκι στα ίδια τα σωματεία να αποφασίσουν για το αν θα μπορέσουν να απεργήσουν και στις 14/11 και στις 28/11.

Ήδη μέρες πριν, με την υπογραφή σωματείων και ομοσπονδιών στα οποία έχει την ηγεσία, είχε ανακοινώσει σύσκεψη την Τετάρτη 7/11, για “την οργάνωση της απεργιακής μάχης μετά από τις τελευταίες εξελίξεις που προκύπτουν από την απόφαση της ΓΣΕΕ για Γενική Απεργία στις 28 Νοέμβρη”, ανοίγοντας τη συζήτηση για μεταφορά των απεργιακών τους αποφάσεων σε νέα ημερομηνία.

Το γεγονός ότι η πλειοψηφία στο Δ.Σ του ΕΚΑ επέλεξε να κλείσει με συνοπτικό τρόπο τη διαδικασία, θεωρώντας δεδομένους τους συσχετισμούς υπέρ της, δεν επέτρεψε να φανεί η στάση των εκπροσώπων της ΔΑΣ σε μια ψηφοφορία που θα έβαζε το ζήτημα της “μεταφοράς” της απεργίας στις 28/11.

Ωστόσο αυτή φαίνεται και στο ρεπορτάζ που δημοσιεύτηκε την επόμενη ημέρα στον 902.gr, και στο οποίο η ΑΤΕ δέχεται επίθεση, κατηγορούμενη ότι έριξε “νερό στο μύλο του αποπροσανατολισμού” και με “την παρέμβασή της περιορίστηκε να αναδείξει ως κύριο ζήτημα την ημερομηνία της απεργίας και όχι την ανάγκη για ενιαίο δυνατό απεργιακό μέτωπο που θα δώσει τη δυνατότητα να απεργήσουν όσο γίνεται περισσότεροι εργαζόμενοι”.

Απεργιακό μέτωπο

Είναι επιθέσεις που δεν βοηθούν το κίνημα. Στην πραγματικότητα, κανένα “ενιαίο απεργιακό μέτωπο” δεν βοηθιέται από την απόφαση που πάρθηκε. Αντίθετα, με δύο πανεργατικές απεργίες στις 14 και 28 Νοέμβρη, το απεργιακό κίνημα που είδαμε να αναπτύσσεται όλο το τελευταίο διάστημα θα είχε τη δυνατότητα να βγει στους δρόμους ενωμένο δύο φορές μέσα σε 15 μέρες και να δείξει τη δύναμή του ως το “ενιαίο δυνατό απεργιακό μέτωπο” που επικαλείται το ΠΑΜΕ.

Οι επιθέσεις δεν μπορούν να κρύψουν την προβληματική αντίληψη που λέει ότι οι εργαζόμενοι και τα σωματεία τους “δεν μπορούν να σηκώσουν” δύο πανεργατικές απεργίες σε 15 μέρες. Είναι μια αντίληψη που τροφοδοτεί το “δεν μας παίρνει” με το οποίο η συνδικαλιστική γραφειοκρατία προσπαθεί να επιβάλει την αδράνεια.

Το αν “μας παίρνει” και το αν οι εργαζόμενοι μπορούν “να σηκώσουν” δύο πανεργατικές απεργίες, έχει φανεί από τις ίδιες τις εργατικές μάχες που έχουν ξεσπάσει από τις αρχές του φθινοπώρου μέχρι σήμερα και στην πραγματικότητα έχουν αναγκάσει τόσο την ΑΔΕΔΥ όσο και τη ΓΣΕΕ και το ΕΚΑ να κηρύξουν απεργίες. Πάνω σε αυτό το κλίμα δόθηκε και η μάχη στην προηγούμενη συνεδρίαση του ΕΚΑ για να παρθεί απεργιακή απόφαση και να δοθεί πανεργατικός χαρακτήρας στις 14 Νοέμβρη. Μια μάχη που τότε δόθηκε από κοινού από τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ και της ΑΤΕ και κερδήθηκε, έχοντας την προοπτική της απεργιακής κλιμάκωσης.

Σε αυτή την προοπτική θα πρέπει να συνεχίσουν οι αγωνιστικές δυνάμεις χωρίς πισωγυρίσματα.

Οργανώνουμε την απεργία στις 14N

Σε μαζική συμμετοχή στην απεργία στις 14 Νοέμβρη και συνέχεια με την απεργία που προκήρυξε η ΓΣΕΕ στις 28 Νοέμβρη, καλεί ο Συντονισμός Εναντίον στα Μνημόνια. Στις 14 Νοέμβρη ο Συντονισμός καλεί σε συγκέντρωση στις 10:30πμ έξω από το Υπουργείο Εργασίας στη Σταδίου.

Η απεργία στις 14/11, είχε προκηρυχθεί από την **ΑΔΕΔΥ** από τα μέσα σχεδόν του Οκτώβρη, ως αποτέλεσμα των πιέσεων που δημιούργησαν οι απεργιακοί αγώνες που ξέσπασαν σε μια σειρά κλάδους του δημοσίου από την αρχή του φθινοπώρου. Η απεργία της 14ης Νοέμβρη έλαβε πανεργατική διάσταση μετά και την απόφαση του **Εργατικού Κέντρου Αθήνας** να συμμετέχει κι αυτό με 24ωρη απεργία. Ανάλογες αποφάσεις έλαβαν εργατικά κέντρα τουλάχιστον σε 18 πόλεις, ανάμεσά τους κι αυτά του **Πειραιά** και της **Πάτρας**, πολλές συνδικαλιστικές ομοσπονδίες, αλλά κι εκατοντάδες πρωτοβάθμια σωματεία, αυξάνοντας τις πιέσεις και στη ΓΣΕΕ, προκειμένου να κηρύξει γενική πανελλαδική απεργία.

Η διοίκηση της ΓΣΕΕ συνεδρίασε τελικά την Πέμπτη 1η Νοέμβρη. Την ίδια στιγμή λάμβανε χώρα συγκέντρωση έξω από το κτίριο της ΓΣΕΕ, που καλούσαν το ΠΑΜΕ και μια σειρά σωματεία, με αίτημα την προκήρυξη πανεργατικής απεργιακής κινητοποίησης, μαζί με την ήδη αποφασισμένη απεργία της ΑΔΕΔΥ και του ΕΚΑ. Αντ' αυτού η διοίκηση της ΓΣΕΕ αποφάσισε να καλέσει σε 24ωρη απεργία στις **28 Νοέμβρη**.

Είναι προφανές το παιχνίδι της γραφειοκρατικής συνδικαλιστικής ηγεσίας. Οι πολιτικοί χώροι στους οποίους πρόσκεινται οι παρατάξεις που βρίσκονται στην ηγεσία της

Απεργιακή διαδήλωση των εργαζόμενων στα νοσοκομεία, 10 Οκτώβρη

ΓΣΕΕ –Κιν.Αλ, ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ– δεν θέλουν να πάνε σε μια προεκλογική περίοδο που το κλίμα θα καθορίζεται από τους απεργιακούς αγώνες των εργαζόμενων. Για τη μεν κυβέρνηση χαλάει το αφήγημα που λέει ότι μετά το τέλος των μνημονίων “όλα πάνε καλά”, συνδυάζοντας κοινωνικό προφίλ, με φοροαπαλλαγές για τους πλούσιους, προώθηση των ιδιωτικοποιήσεων και συνέχιση της λιτότητας.

Για δε, τη δεξιά αντιπολίτευση, η απεργιακή κλιμάκωση δεν είναι στους σχεδιασμούς της, καθώς σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να υιοθετήσει τα αιτήματα του εργατικού κινήματος που διεκδικεί “να τα πάρει όλα πίσω” και κανένα συμφέρον δεν έχει από τη ριζοσπαστικοποίηση της εργατικής τάξης προς τα αριστερά που φέρνουν οι απεργίες. Γι' αυτό και το βάρος από τη ΝΔ δίνεται στα εθνικιστικά παιχνίδια εναντίον των γειτόνων, Τούρκων, Αλβανών και Μακεδόνων και στην προπαγάνδα περί

“ανομίας” κι “εγκληματικότητας”.

Και στις 14 και στις 28

Την ίδια στιγμή όμως η συνδικαλιστική ηγεσία της ΓΣΕΕ δεν μπορούσε να συνεχίσει να σφυρίζει αδιάφορα μπροστά στο απεργιακό κίνημα που αναπτύσσεται τους τελευταίους μήνες. Ήταν αναγκασμένη να πάρει θέση, να βγάλει απεργιακή ημερομηνία, ακόμα κι αν σκοπός της είναι να υπονομεύσει την απεργία στις 14 Νοέμβρη, κηρύσσοντας απεργία δυο βδομάδες μετά. Είναι στο χέρι του εργατικού κινήματος αυτή η προσπάθεια για υπονόμηση να γυρίσει μπουμέραγκ, με την πραγματοποίηση δύο μαζικών απεργιών.

“Η απεργία στις 14 Νοέμβρη έχει ξεκινήσει να οργανώνεται σε εκατοντάδες εργατικούς χώρους σε κάθε γωνιά και γι' αυτό θα γίνει, παρά την προσπάθεια της ηγεσίας της ΓΣΕΕ να τη «σαμποτάρει». Κανένα σωματείο, Εργατικό κέντρο και Ομοσπον-

δία δεν πρέπει να κάνει πίσω, αλλά αντίθετα με μεγαλύτερη ορμή να οργανώσουμε την επιτυχία της” τονίζει ο Συντονισμός Εναντίον στα Μνημόνια σε ανακοίνωσή του. “Και θα συνεχίσουμε με την απεργία της ΓΣΕΕ στις 28 Νοέμβρη, για να κλιμακώσουμε με νέα πανεργατική απεργία με τα αιτήματα και τη δυναμική που διαμορφώνει ο κόσμος που αγωνίζεται και όχι τις «κοινωνικές συμμαχίες» που προβάλλει η ηγεσία της ΓΣΕΕ” συνεχίζει στην ίδια ανακοίνωση.

Σωματεία και συνδικαλιστικές δυνάμεις κινητοποιήθηκαν ώστε τα παζάρια των γραφειοκρατών να μην σημάνουν τη ματαίωση της απεργίας στις 14 Νοέμβρη. Η ΠΕΝΕΝ με ανακοίνωσή της “τονίζει την ανάγκη να μην γίνει ούτε βήμα πίσω από την απόφαση που ήδη έχουν λάβει εκατοντάδες Σωματεία αλλά και πλήθος δευτεροβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων της χώρας μας”, ενώ η **Αγωνιστική Ταξική Ενότητα (ΑΤΕ)**, παράταξη της αντικαπιταλιστικής

αριστεράς στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας, καλούσε σε συγκέντρωση το απόγευμα της Δευτέρας 5/11 στο ΕΚΑ, όπου συνεδρίαζε το Δ.Σ για να πάρει τις σχετικές αποφάσεις. Τελικά η πλειοψηφία στη διοίκηση του ΕΚΑ μετά από ολιγόλεπτες τοποθετήσεις και χωρίς να γίνει καν ψηφοφορία αποφάσισε τη μεταφορά της απεργίας, με την ΑΤΕ να είναι η μόνη που επέμεινε στη διατήρησή της.

Όποιες κι αν είναι οι προθέσεις των γραφειοκρατών, αυτή τη στιγμή οι εργαζόμενοι έχουν μπροστά τους δυο μεγάλες απεργίες σε διάστημα δεκαπέντε ημερών. Καμία από τις δύο απεργίες δεν θα καθοριστεί από τις ηγεσίες που τις κήρυξαν, αν οι εργαζόμενοι τις πάρουν στα χέρια τους για να επιβάλλουν την ικανοποίηση των διεκδικησών τους.

Το πρώτο δεκαπενθήμερο του Οκτώβρη σηματοδεύτηκε από το απεργιακό μπαράζ του Βοήθεια στο Σπίτι, της ΑΔΕΔΥ για τα ΒΑΕ, των γιατρών του ΠΕΔΥ, την απεργία στα δημόσια νοσοκομεία και στο Υπουργείο Πολιτισμού, της κινητοποίησης των εργαζόμενων στο Υπουργείο Ανάπτυξης, των δικαστικών υπαλλήλων, των τραυματιοφορέων κλπ.

Το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Νοέμβρη με δύο κεντρικές απεργίες και μια μεγάλη διαδήλωση στις 17 Νοέμβρη, 45 χρόνια μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου, μπορεί να δώσει ακόμα μεγαλύτερη ώθηση στο εργατικό κίνημα. Να φέρει νέες νίκες στη μάχη για υπογραφή ΣΣΕ με ουσιαστικές αυξήσεις, για μαζικές προσλήψεις και χρηματοδότηση σε Υγεία, Παιδεία και κοινωνικές υπηρεσίες, για μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων, για μπλοκάρισμα των ιδιωτικοποιήσεων.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Σε δεκάδες εργατικούς χώρους και γειτονίες, οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες του Συντονισμού Εναντίον στα Μνημόνια και της Εργατικής Αλληλεγγύης οργανώνουν την απεργία της 14ης Νοέμβρη.

“Την Παρασκευή 2/11, κάναμε εξόρμηση στο βράχο της Ακρόπολης” δηλώνει στην Ε.Α η **Σταυρούλα**, εργαζόμενη στο **Υπουργείο Πολιτισμού**. “Στη συζήτηση με τους συναδέλφους άνοιγαν όλα τα ζητήματα. Για την απεργία, για το πώς θα πάρουμε πίσω όσα μας πήραν τα μνημόνια, αλλά και τη μάχη ενάντια στους φασίστες και το ρατσισμό. Θα ξανακάνουμε το ίδιο και αυτή τη βδομάδα και θα προσπαθήσουμε να φέρουμε όσο το δυνατόν περισσότερους συναδέλφους στην απεργία”.

“Οργανώνοντας την απεργία έχουμε επισκεφτεί τουλάχιστον 11 εργατικούς χώρους αυτή την εβδομάδα και έχουν πραγματοποιηθεί εξορμήσεις σε άλλα 7 πολυσύχναστα σημεία όπως πλατείες και σταθμούς ΜΜΜ, στις πε-

Εξορμήσεις παντού

ριοχές των **Πετραλώνων**, του **Θησείου**, του **Κουκακίου**, του **Νέου Κόσμου**, της **Καλλιθέας**, του **Κεραμεικού**, μοιράζοντας πολλές εκατοντάδες προκηρύξεις που καλούν στις 14 Νοέμβρη” μας λέει ο **Γιάννης**.

“Κάναμε εξόρμηση στο δήμο **Κερατσινίου**. Οι εργαζόμενοι ήξεραν για την απεργία στις 14/11 και η υποδοχή ήταν πολύ καλή. Ήδη προγραμματίζουν μια μεγάλη συνέλευση στις 12/11 για να οργανώσουν το κατέβασμά τους στην απεργία” μεταφέρει ο **Μιχάλης**, από τον τοπικό πυρήνα του ΣΕΚ στο Κερατσίνι.

Από τη **Νέα Ιωνία**, ο **Βαγγέλης** φέρνει την εικόνα της καμπάνιας για την επιτυχία της απεργίας, ξεκινώντας από την εξόρμηση που πραγματοποιήσαν το Σάββατο 3/11 στον πεζόδρομο Μικράς Ασίας: “Η ανταπόκριση του κόσμου της εργατιάς στην εξόρμηση του Σαββάτου

στη Νέα Ιωνία ήταν πολύ θερμή. Πολλοί έλεγαν ότι έχουν ήδη ξεκινήσει συνελεύσεις στους χώρους τους. Ο κόσμος καταλαβαίνει ότι χρειάζεται να παλέψει για να τα πάρει όλα πίσω. Τους μισθούς, τις συντάξεις, για να πάνε τα πλεονάσματα για τις ανάγκες του. Το ίδιο κλίμα επικρατεί και στους εργατικούς χώρους της Νέας Ιωνίας όπως στο δήμο Νέας Ιωνίας και το νοσοκομείο Αγ. Όλγα, που παρεμβαίνουμε σε συνεργασία με συντρόφους/ισσες που εργάζονται εκεί. Ταυτόχρονα, με αφισοκολλησεις στη γειτονιά εξαπλώνουμε το μήνυμα της πανεργατικής, πλάι στην προσπάθεια που ξεκινάμε να οργανώσουμε τα σχολεία της περιοχής, τα οποία βρέθηκαν υπό κατάληψη από τους μαθητές την προηγούμενη εβδομάδα, για να δώσουν δυναμικό παρών διπλά στους απεργούς καθηγητές τους. Η οργάνωση της

απεργίας θα συνεχιστεί ακόμα πιο εντατικά τις επόμενες ημέρες”.

Στο νοσοκομείο **Αγ.Σάββας** πραγματοποιήθηκε γενική συνέλευση τη Δευτέρα 5/11, για την οποία μας μίλησε η γραμματέας του Συλλόγου Εργαζομένων, **Κατερίνα Πατρικίου**: “Η συνέλευση ήταν επιτυχημένη με τη συμμετοχή αρκετών συναδέλφων μόνιμων και συμβασιούχων από όλες τις ειδικότητες. Συζητήσαμε για την ανάγκη να βρούμε και να διεκδικήσουμε με απεργίες τις αυξήσεις στους μισθούς μας, τη μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων και τις προσλήψεις μόνιμου προσωπικού για να καλυφθούν τα κενά. Εν όψει της απεργίας στις 14/11, αποφασίσαμε πρόγραμμα δράσης μέσα στο νοσοκομείο με μαζική ενημέρωση όλων των συναδέλφων την Παρασκευή 9/11 και την Τρίτη 13/11 και να οριστεί από νωρίς το προσωπικό ασφαλείας ώστε να οργανωθεί η μαζική συμμετοχή στην απεργία”.

Νίκη των εργαζομένων στην ΜΚΟ Άρσις

Μια σημαντική νίκη πέτυχαν οι εργαζόμενοι της ΜΚΟ ΑΡΣΙΣ που μετά από μήνες μαχητικών κινητοποιήσεων κατάφεραν να αναγκάσουν την εργοδοσία να αναγνωρίσει τους δυο απολυμένους συναδέλφους τους ως αορίστου χρόνου.

“Τη Δευτέρα 8 Οκτώβρη ο Α. Γ. επέστρεψε επιτέλους στη δουλειά και έλαβε μισθούς υπερημερίας από τη μέρα της απόλυσής του, ενώ στο συνάδελφο Θ.Λ. κατεβλήθησαν αποζημίωση απόλυσης και μισθοί υπερημερίας για το ίδιο χρονικό διάστημα. Η ανάκληση των συνδικαλιστικών απολύσεων είναι γεγονός”, αναφέρουν στην ανακοίνωσή τους.

“Η νικηφόρα έκβαση αυτού του αγώνα δεν ήταν δεδομένη. Οι συνδικαλιστικές ελευθερίες και η διεκδίκηση των εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων αποτελούν κίνδυνο για τις διοικήσεις των ΜΚΟ

και βρίσκονται καθημερινά στο στόχαστρό τους. Εξίσου ξεκάθαρη είναι η συνολική επίθεση των ΜΚΟ απέναντι στους/στις εργαζόμενους/ες. Μέσα σε αυτή την περίοδο λοιπόν το χρονικό ενός αγώνα που νίκησε και τα συμπεράσματα από τη δράση μας θεωρούμε πως είναι πολύτιμο εργαλείο δράσης για όλους/ες τους/ις συνάδερφους/ισσες!

“Διεκδικούμε”

Διεκδικούμε για όλους τους εργαζόμενους/ες της ΑΡΣΙΣ, συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου με όλα τα εργασιακά δικαιώματα που αυτές εξασφαλίζουν σε ένα σταθερό εργασιακό περιβάλλον. Σήμερα οι συνάδελφοι/ες στους ξενώνες φιλοξενίας ασυνόδευτων ανήλικων διανύουν ήδη τον 2ο μήνα απληρωσιάς μία συνθήκη που τείνει να τους εμφανίζεται ως κανονικότητα καθώς μέσα στο ίδιο έτος βρέθη-

καν και πάλι απλήρωτοι/ες για διάστημα 5 μηνών. Δηλώνουμε την αμέριστη συμπαράσταση και αλληλεγγύη μας στους συναδέλφους/ες που καλούνται να έρθουν για άλλη μία φορά αντιμέτωποι/ες με τη συνθήκη της απληρωσιάς και καλούμε τη διοίκηση να αναλάβει επιτέλους τις ευθύνες της.

Κανείς/καμία συνάδελφος/ισσα μόνος/η απέναντι στην εργοδοσία. Στα συλλογικά προβλήματα δε χωράνε ατομικές λύσεις. Ευχαριστούμε από καρδιάς όλους όσους συμπαραστάθηκαν σε αυτόν τον αγώνα. Συνεχίζουμε τον αγώνα και απαιτούμε: Έγκαιρη καταβολή όλων των δεδουλευμένων - Καμία διακριτική μεταχείριση μεταξύ των συναδέλφων/ισσών - Συμβάσεις αορίστου χρόνου σε όλους/ες τους εργαζόμενους/ες”, καταλήγουν στην ανακοίνωσή τους.

Κ.Μ.

Απεργία 1η Νοέμβρη

Εκατοντάδες διαδήλωσαν στην απεργιακή πορεία την 1η Νοέμβρη που οργάνωσαν τα σωματεία των Καθηγητών στα Φροντιστήρια, των Σερβιτόρων Μαγειρών, των μεταφραστών, διορθωτών, επιμελητών, των εργαζομένων στις ΜΚΟ, των εργαζομένων στις εταιρίες Βιβλίου Χάρτου και των εργαζομένων στη Νόκια.

Στην πορεία με το πανό της ομοσπονδίας τους (ΠΟΠΟΚΠ) πήραν μέρος εργαζόμενοι από τα ασφαλιστικά ταμεία, από το σύλλογο δασκάλων Αριστοτέλης, από την Πρωτοβουλία Πρωτοβάθμιων Σωματείων αλλά και φοιτητές με το πανό των συλλόγων τους. Απεργία με 5ωρη στάση και συγκέντρωση έξω από το Υπουργείο Πολιτισμού είχε επίσης την ίδια μέρα και ώρα και το Πανελλήνιο Σωματείο Έκτακτου Προσωπικού ΥΠ-ΠΟ.

“Οι εργαζόμενοι στις ΜΚΟ έχουμε δώσει μεγάλες μάχες ενάντια στην εργοδοτική αυθαιρεσία, ενάντια στις απολύσεις και την τρομοκρατία, στο πλευρό των προσφύγων. Η σημερινή απεργία χρειάζεται να γίνει βήμα για την καλύτερη οργάνωση και κλιμάκωση των απεργιακών αγώνων με επόμενο ορόσημο την Πανεργατική Απεργία στις 14 Νοέμβρη”, τόνισε μιλώντας στην ΕΑ εργαζόμενη σε ΜΚΟ.

Το μπήοκ του ΣΒΕΜΚΟ στην απεργιακή διαδήλωση της 1 Νοέμβρη

“Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών” στην Ιατρική Ιωαννίνων

Με τη συμμετοχή 15 φοιτητριών και φοιτητών από διάφορες σχολές πραγματοποιήθηκε η συζήτηση για τη γυναικεία απελευθέρωση στην Ιατρική. Μετά την εισήγηση που βασίστηκε στο βιβλίο της Μ. Στύλου «Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών» ακολούθησε πλούσια συζήτηση. Η πλειοψηφία αυτών που πήραν το λόγο συμφωνούσαν για το ρόλο των γυναικών στο εργατικό κίνημα, και στο ότι ο καπιταλισμός είναι ένα σύστημα που καταπιέζει τις γυναίκες για να αυξήσει την κερδοφορία του.

Ένα από τα ζητήματα που άνοιξαν στη κουβέντα είχε να κάνει με το κατά πόσο η θεωρία που απαντά πως η γυναικεία απελευθέρωση θα έρθει με την ανατροπή του καπιταλισμού, μεταθέτει αυτή την πάλη για «μετά την επανάσταση» και αφήνει σήμερα τα περιθώρια στο να συνεχίζονται οι διακρίσεις εις βάρος των γυναικών, ή αν είναι αυτονόητο πως μια εργατική επανάσταση θα οδηγήσει

σε αυτή την απελευθέρωση. Άλλο σημείο στη συζήτηση που είχε ενδιαφέρον ήταν το πώς πρέπει να αντιμετωπίζει η αριστερά το ζήτημα της «εμπορευματοποίησης» του γυναικείου σώματος και της πορνείας.

Οι απαντήσεις που δόθηκαν έρχονται από το ίδιο το βιβλίο, τόσο σε σχέση με το ρόλο των επαναστατών όσο και με το παράδειγμα της Ρώσικης Επανάστασης. Οι επαναστάτες/τριες είναι η φωνή ενάντια σε κάθε καταπίεση, ενώ ταυτόχρονα οργανώνουν την εργατική τάξη, τη δύναμη που μπορεί να απελευθερώσει την ίδια και όλους τους καταπιεσμένους, μάχες που δίνουμε από τώρα και μετράνε στους αγώνες και στις απεργίες σήμερα. Το παράδειγμα της επαναστατημένης Ρωσίας απέδειξε τα συνειδητά βήματα που έκαναν οι Μπολσεβίκοι τόσο για να χτυπήσουν τις υλικές συνθήκες που οδηγούσαν στην καταπίεση, όσο και στο τσάκισμα των παλιών αστικών θεσμών.

Λουίζα Γκίκα

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΕΔΟΕΑΠ

Κανένα βήμα μπρος, πολλά βήματα πίσω

Η φετινή τακτική Γενική Συνέλευση του ΕΔΟΕΑΠ που έλαβε χώρα την προηγούμενη Τετάρτη, η πρώτη στη “νέα εποχή” που εγκαινίασε ο νόμος 4498/2017, αποτύπωσε με τον πληρέστερο τρόπο την κατάσταση που επικρατεί στον ίδιο τον οργανισμό. Σε μια κρίσιμη περίοδο, καθώς το ταμείο πλέον καρκινοβατεί μεταξύ απορρόφησης από τον ΕΟΠΥΥ και πλήρους διάλυσης, η διαδικασία αποδοκιμάστηκε έντονα μέσω της χαμηλής συμμετοχής αφαιρώντας έτσι την δυνατότητα από την, πανηγυρικά εκλεγμένη τον περασμένο Ιούνιο, διοίκηση ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ να την χρησιμοποιήσει προκειμένου να προωθήσει εκ νέου το “success story” του ΕΔΟΕΑΠ (ή μάλλον να προσπαθήσει να το κάνει, αφού οι πανηγυρισμοί πιο πολύ παρέπεμπαν σε “θέατρο του παραλόγου” του Ιονέσκο).

Στο επίπεδο των αριθμών, υπέγραψαν ως παρόντες 900 μέλη σε σύνολο 15000, ίσως το χαμηλότερο ποσοστό συμμετοχής στην ιστορία του Οργανισμού, ενώ στην ψηφοφορία ήταν παρόντες λιγότερο από το 1/4 (λιγότερα από 200 άτομα). Όσον αφορά την ίδια την διαδικασία ξεχώρισαν, αφενός η εκβιαστική προσπάθεια της Διοίκησης να προβοκάρει το αποτέλεσμα μέσω συνεχών δηλώσεων, μέχρι και την τελευταία στιγμή, ότι “αν δεν επικυρωθεί ο προϋπολογισμός το ταμείο οδεύει για κλείσιμο”, αφετέρου η πρωτοβουλία του προέδρου Καπάκου, όταν έβλεπε ότι ακόμα και οι λιγостоί παριστάμενοι γινόντουσαν ελάχιστοι με κίνδυνο να μην υπάρχει απαρτία για να βγει απόφαση, να καλέσει την ψηφοφορία ξαφνικά στο μέσο(!!!) των τοποθετήσεων, με τις υπόλοιπες ομιλίες να συνεχίζονται αργότερα, δίνοντας έτσι το τελειωτικό χτύπημα στην (όποια) δημοκρατικότητα της συνέλευσης.

Τοποθετήσεις

Επί της ουσίας ξεχώρισαν οι τοποθετήσεις, κυρίως ριζοσπαστικής προέλευσης (ΠΑΜΕ, Μέτωπο για την Ανατροπή), που διαφώνησαν με το “πανηγυρικό” κλίμα, όχι μόνο καταγγέλλοντας τις απανωτές αποφάσεις που ρημάζουν τον Οργανισμό (κατάργηση του Αγγελιόσημου, νόμος 4498/2017, συμμετοχή των εργοδοτών στην Διοίκηση με δικαίωμα βέτο κλπ) αλλά προτείνοντας και ουσιαστικούς δρόμους αγώνα για την αντιστροφή της κατάστασης, όπως συμμετοχή στην απεργία στις 14/11, μαζί με ΑΔΕΔΥ, ΕΚΑ και άλλα σωματεία.

Συμπερασματικά, η ίδια η εξέλιξη της συνέλευσης σε μια καρικατούρα ανέδειξε όχι μόνο την απαξίωση των δημοκρατικών διαδικασιών που προσβλέπει η νέα Διοίκηση αλλά και την ανάγκη να ξηλωθεί συνολικά το πλαίσιο που έφερε ο νόμος 4498/2017, τόσο στο επίπεδο των παροχών, όσο και στο επίπεδο λειτουργίας του Οργανισμού. Είναι κρίσιμο το επόμενο διάστημα οι ίδιοι οι ασφαλισμένοι να πιάσουν το νήμα πρώτιστα από τις ενώσεις τους (που οι Διοικήσεις τους μεθοδεύουν οι ίδιες, σε συνεργασία με τα αφεντικά, τη διάλυση του ταμείου και το γκρέμισμα των εργασιακών δικαιωμάτων) και να βγάλουν, μέσα από αποφάσεις μαχητικών συνελεύσεων, τον κλάδο στον δρόμο (ξεκινώντας από την απεργία στις 14/11), μαζί με την υπόλοιπη κοινωνία, διεκδικώντας την επαναφορά όσων έκλεψαν τόσα χρόνια οι μνημονιακές κυβερνήσεις και οι εργοδότες.

Νίκος Τουρνάς, εργαζόμενος στον ΕΔΟΕΑΠ

Με τις Παρεμβάσεις «Η τάξη μας» στις εκλογές για τα υπηρεσιακά συμβούλια των εκπαιδευτικών

Την Τετάρτη 7 Νοέμβρη γίνονται εκλογές για τα υπηρεσιακά συμβούλια στην δευτεροβάθμια και πρωτοβάθμια εκπαίδευση σε τοπικό, περιφερειακό και πανελλαδικό επίπεδο (ΚΥΣΔΕ – ΚΥΣΠΕ).

Οι εκπαιδευτικοί του δικτύου «Η τάξη μας» εκτός από τα ΠΥΣΔΕ/ΠΕ-ΑΠΥΣΔΕ/ΠΕ, συμμετέχουν και στηρίζουν το ψηφοδέλτιο των Παρεμβάσεων - Κινήσεων - Συσπειρώσεων, για ΚΥΣΔΕ με υποψήφιες τις Ντίνα Γκαρανέ, Γεωργία Κόφφα, Δώρα Κιντή και για ΚΥΣΠΕ τους Ιωάννη Θάνο, Κώστα Καλύβα, Χριστίνα Λαδά, Βασίλεια Μαλανδράκη, Χαρά Μπαλλή, Μαργαρίτα Παπαμηνά και τον Σεραφείμ Ρίζο.

«Την Τετάρτη στήνονται τρεις κάλπες για τους αιρετούς εκπροσώπους μας στα υπηρεσιακά συμβούλια. Τα υπηρεσιακά συμβούλια είναι ένα 5μελές διοικητικό όργανο που τα τρία μέλη είναι εκπρόσωποι της διοίκησης του υπουργείου και μόνο οι δύο είναι αιρετοί εκπρόσωποι των εκπαιδευτικών. Εξ αρχής λοιπόν είναι ένα όργανο με αρνητικούς συσχετισμούς. Γι' αυτό αυτοί που θα εκλεγούν θα πρέπει να εκφράζουν τις θέσεις του κλάδου, των εργαζόμενων, των σωματείων τους και των ομοσπονδιών τους. Χρειάζεται να εκλέξουμε αιρετούς οι οποίοι θα ενημερώνουν τους συναδέλφους και τα σωματεία, θα προσπαθούν να αποτρέπουν αδικίες ενάντια σε

άλλους συναδέλφους μέσα στα υπηρεσιακά συμβούλια και θα λειτουργούν προς όφελος των εργαζόμενων εκπαιδευτικών. Και όταν αυτό δεν είναι κατορθωτό επειδή ακριβώς οι συσχετισμοί είναι αρνητικοί, τότε με ανακοίνωσή τους να καταγγέλλουν τις αδικίες στους συναδέλφους. Αυτό το σκεπτικό εκφράζουν οι Παρεμβάσεις και με αυτή τη λογική κατεβαίνουμε στις εκλογές και ζητάμε τη στήριξη όλων των συναδέλφων» αναφέρει στην ΕΑ η Ντίνα Γκαρανέ, καθηγήτρια, μέλος της Γ' ΕΛΜΕ και υπο-

ψήφια για το ΚΥΣΔΕ.

«Ταυτόχρονα αυτές οι εκλογές έχουν πολιτικό μήνυμα. Πρέπει να στείλουμε το μήνυμα του αγώνα. Δεν συναινούμε στα σχέδια της κυβέρνησης και αγωνιζόμαστε για μονιμοποιήσεις των αναπληρωτών και χιλιάδες μόνιμες προσλήψεις. Θέλουμε αυξήσεις στους μισθούς μας, να πάρουμε πίσω τα κλεμμένα από τα εισοδήματα και τα δικαιώματά μας, τα δώρα μας και τα ωράρια μας. Οι καθηγητές στην δευτεροβάθμια είμαστε εδώ και πέντε χρόνια με ένα επιπλέον

απλήρωτο δίωρο. Που σημαίνει θέσεις για τουλάχιστον 20.000 νέους συναδέλφους. Προειδοποιούμε την κυβέρνηση και τον υπουργό Γαβρόγλου να μην καταθέσει το νομοσχέδιο για το νέο ελπιστικό λύκειο που οδηγεί σε συρρίκνωση τη δημόσια εκπαίδευση. Δίνουμε μάχη για αύξηση των δαπανών για την παιδεία για αληθινή δημόσια και δωρεάν μόρφωση για όλους χωρίς ταξικούς φραγμούς», υπογραμμίζει η Ν. Γκαρανέ.

Διαδηλώνουν σε Αθήνα-Θεσσαλονίκη οι συνταξιούχοι

Σε νέο κύκλο κινητοποιήσεων μπαίνουν οι συνταξιούχικές ενώσεις με δυο μεγάλες συγκεντρώσεις στις 19/11 στη Θεσσαλονίκη και στις 20/11 στην Αθήνα. Στη συγκέντρωση της Θεσσαλονίκης στις 11πμ στο Άγαλμα Βενιζέλου εκτός από τα μέλη των τοπικών ενώσεων θα συγκεντρωθούν και συνταξιούχοι από Θεσσαλία, Ήπειρο, Μακεδονία, Θράκη, ενώ την επόμενη μέρα στις 11πμ στην πλατεία Κλαυθμώνος θα διαδηλώσουν συνταξιούχοι από την Αττική, τη Στερεά Ελλάδα, την Πελοπόννησο και τα νησιά.

Όπως τονίζουν σε ανακοίνωσή τους, με τις κινητοποιήσεις τους οι συνταξιούχικές ενώσεις αντιδρούν «στο νέο σφαγιασμό που η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ ετοιμάζει για τις πενιχρές συντάξιμες αποδοχές μας με το νόμο 'Κατρούγκαλου', τη μείωση του αφορολόγητου, την περικοπή των οικογενειακών μας επιδομάτων, την οριστική αφαίρεση του ΕΚΑΣ, την κατακρεούργηση των συντάξεων χρειάς». Καταγγέλλουν την κυβέρνηση για «ψεύτικη προπαγάνδα, ψέματα και μισές αλήθειες που καλλιεργούν τον εφησυχασμό έχοντας κατά νου τις εκλογές» και μεταξύ άλλων διεκδικούν «να αποδοθούν άμεσα χωρίς αιτήσεις, δικαστήρια και προαπαιτούμενα ό,τι ακόμα η κυβέρνηση αυθαίρετα παρακρατεί σε κύριες - επικουρικές συντάξεις και την εισφορά αλληλεγγύης. Να εφαρμοσθούν τώρα όλες οι δικαστικές αποφάσεις που προβλέπουν επιστροφές σε όλους τους συνταξιούχους».

Πρόκληση ενάντια στην ΕΛΜΕ Πειραιά

Την πρωτοφανή έφοδο του ΣΔΟΕ στα γραφεία της και την κατάσχεση του Ηλεκτρονικού Υπολογιστή κι άλλων περιουσιακών της στοιχείων, καταγγέλει η ΕΛΜΕ Πειραιά.

«Πρόκειται για απαράδεκτο και πρωτοφανές γεγονός, που στοχεύει στην τρομοκράτηση και τον έλεγχο του συνδικαλιστικού κινήματος» τονίζει το σωματείο των εκπαιδευτικών και περιγράφει το γεγονός: «κλιμάκιο του ΣΔΟΕ έκανε «επίσκεψη» στην ΕΛΜΕ Πειραιά, ζητώντας μια σειρά στοιχεία, όπως πρακτικά συνεδριάσεων Δ.Σ. και Γ.Σ., ποιοι συνάδελφοι έχουν πάρει υλική βοήθεια από το ταμείο αλληλοβοήθειας της ΕΛΜΕ (προβλέπεται στο καταστατικό μας) και αν επέστρεψαν τα χρήματα αυτά (!), απολογισμούς και προϋπολογισμούς όλων των προηγούμενων

ετών (!) κ.α... Τα Συνδικάτα δεν είναι επιχειρήσεις. Η λειτουργία τους καθορίζεται από τα καταστατικά τους, όπου προβλέπονται οι διαδικασίες ελέγχου και οι κανόνες διαχείρισης και αιτιολόγησης όλων των αποφάσεων και, βέβαια και, των οικονομικών τους. Οι οικονομικές δραστηριότητες και οι αποφάσεις του Δ.Σ. του Σωματείου μας διαχρονικά ελέγχονται και εγκρίνονται από την εξελεγκτική επιτροπή και την εκλογοαπολογιστική Γενική Συνέλευση. Είναι δημόσια και ανοιχτά σε κάθε συνάδελφο, σε κάθε μέλος μας! Σε αυτούς και μόνο απολογούμαστε!», ξεκαθαρίζει η ΕΛΜΕ Πειραιά η οποία την 1η Νοέμβρη πραγματοποίησε δίωρη στάση εργασίας και συγκέντρωση στα δικαστήρια Πειραιά. Το γεγονός καταδίκασε και η ΑΔΕΔΥ σε ανακοίνωσή της.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ Στηρίζουμε «Αριστερή Πρωτοβουλία Εργαζομένων»

Εκλογές στο σύλλογο Δικαστικών Υπαλλήλων Αθήνας πραγματοποιούνται την Τετάρτη 7/11 και για πρώτη φορά με το δικό της ψηφοδέλτιο κατεβαίνει η νεοσύστατη παράταξη Αριστερή Πρωτοβουλία Εργαζομένων (ΑΠΕ) που συσπειρώνει κόσμο από την αντικαπιταλιστική και ριζοσπαστική αριστερά.

«Παλεύουμε για μαζικές προσλήψεις και μονιμοποιήσεις των συμβασιούχων συναδέλφων μας και όχι για απολύσεις και εντατικοποίηση της εργασίας. Παλεύουμε για αυξήσεις, επιστροφή του 13ου μισθού και των δώρων. Παλεύουμε για να μην πληρώνουμε άλλο τα αιματηρά τους πλεονάσματα. Για να χρηματοδοτήσουμε τις εργατικές ανάγκες και όχι τα χρέη των τραπεζών», τονίζεται μεταξύ άλλων στην προκήρυξη της ΑΠΕ.

«Μέσα στο μικρό χρονικό διάστημα από την ανακήρυξη του σχήματος μέχρι τις εκλογές κάναμε εξορμήσεις, μιλήσαμε με συναδέλφους και ανοίξαμε όλα τα μικρά και μεγάλα ζητήματα που απασχολούν την εργασιακή καθημερινότητα των εργαζόμενων στα δικαστήρια, στις εισαγγελίες, στα κτηματολογικά γραφεία, κ.α. Η υπερεντατικοποίηση της εργασίας και οι τεράστιες ελλείψεις προσωπικού έχουν φέρει τους συναδέλφους στα όρια. Αν πράγματι βγήκαμε από τα μνημόνια, όπως διατείνεται η κυβέρνηση, τότε είναι η ώρα για μαζικές προσλήψεις και μονιμοποιήσεις, για αυξήσεις στους μισθούς μας και καλύτερες εργασιακές συνθήκες για όλους», ανέφερε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Θάλεια Γεωργοπούλου**, δικαστικός υπάλληλος υποψήφια με την ΑΠΕ.

«Από τη δική μας τη μεριά σαν ΑΠΕ ξεκαθαρίζουμε πως μόνο με τους αγώνες και τις κινητοποιήσεις μας υπάρχει περίπτωση να κερδίσουμε τα δίκαια αιτήματά μας. Η απεργία στις 25/10 είχε καθολική επιτυχία και έκλεισε όλες τις δικαστικές υπηρεσίες της χώρας. Αυτή είναι η δύναμή μας και πρέπει να την οργανώσουμε και να κλιμακώσουμε την επόμενη περίοδο, που είναι και προεκλογική. Με απεργίες και κινητοποιήσεις να στείλουμε μήνυμα διεκδίκησης όλων όσων μας λεηλάτησαν. Ζητάμε ανοιχτά την ψήφο όλων των συναδέλφων αλλά ό,τι και να γίνει στις εκλογές του σωματείου η παράταξή μας είναι κερδισμένη γιατί δουλέψαμε σαν ομάδα μαζί με νέους συναδέλφους και την επόμενη περίοδο θα είμαστε στην πρώτη γραμμή των αγώνων και των διεκδικήσεων των αιτημάτων μας», υπογράμμισε η Θ. Γεωργοπούλου.

Οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες

Μαζικό ήταν το πρώτο φοιτητικό συλλαλητήριο της χρονιάς την Πέμπτη 1 Νοέμβρη. Εκατοντάδες φοιτητές και φοιτήτριες από δεκάδες σχολές της Αθήνας διαδήλωσαν από τα προπύλαια μέχρι τη Βουλή ενάντια στην υποχρηματοδότηση και τον ν. Γαβρόγλου.

Η διαδήλωση ήρθε σαν συνέχεια των προηγούμενων κινητοποιήσεων που έγιναν σε πολλούς συλλόγους. Από τις πρώτες μέρες που ξεκίνησαν τα μαθήματα έγιναν συνελεύσεις σε αρκετές σχολές, παραστάσεις διαμαρτυρίας στις πρυτανείες, κινητοποιήσεις για τις εστίες και το δικαίωμα στη μέριμνα. Οι φοιτητές/τριες είναι εξοργισμένοι με την κατάσταση που επικρατεί μέσα στις σχολές, και βγαίνουν στο δρόμο για να διεκδικήσουν το δικαίωμα τους να σπουδάζουν σε πανεπιστήμια τα οποία να μην είναι διαλυμένα από την υποχρηματοδότηση και το νόμο Γαβρόγλου.

Βασικά αιτήματα όλων είναι «λεφτά για την παιδεία, όχι για το χρέος και τους τραπεζίτες, όχι για εξοπλισμούς». Διεκδικούμε υποδομές, αίθουσες και βιβλία για να μπορούμε να κάνουμε μάθημα, προσλήψεις και μονιμοποιήσεις για τους εκπαιδευτικούς και για όλους τους εργαζόμενους μέσα στις σχολές, ενάντια στις απολύσεις και τις ιδιωτικές εργολαβίες. Μεγάλη συμμετοχή είχαν οι φοιτητές από όλο το **Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής** με 3 συλλόγους να συμμετέχουν οργανωμένα: **ΣΓΤΚΣ, ΣΤΕΤΡΟΔ, ΣΤΕΦ**. Η πραγματικότητα που βιώνουν χιλιάδες

σπουδαστές με το ότι τα ΤΕΙ έγιναν πανεπιστήμια, μόνο αναβάθμιση δεν είναι. Απολύσεις, περικοπές και διάλυση είναι η πραγματικότητα στο νέο ίδρυμα με τον πετσοκομμένο προϋπολογισμό. Στην πρώτη γραμμή της διαδήλωσης ήταν οι σύλλογοι **Παιδαγωγικού** και **Φιλοσοφικής**. Στη Φιλοσοφική διεξάγεται ένας μεγάλος αγώνας από την αρχή της χρονιάς ενάντια στην απόσπαση της διδακτικής επάρκειας (που χτυπάει το σύνολο των καθηγητικών σχολών) και ενάντια στη διάσπαση του ΦΠΣ. Στη διαδήλωση συμμετείχε μεγάλο κομμάτι από φοιτητές

του πρώτου έτους που έχουν μπει με όρεξη να αγωνιστούν σε όλες τις σχολές.

Η 1η Νοέμβρη ήταν η αρχή για να ενωθούν και να κλιμακωθούν οι αντιστάσεις πανελλαδικά. Με αυτό το σύνθημα οι φοιτητές και φοιτήτριες του ΣΕΚ δώσαμε όλες μας τις δυνάμεις για την επιτυχία του συλλαλητηρίου και συνεχίζουμε με τους επόμενους σταθμούς. Αμέσως μετά την διαδήλωση έγινε σύσκεψη των φοιτητών και φοιτητριών του **ΣΕΚ** στη Νομική και συμμετείχαν σύντροφοι από 7 σχολές. Συζητήσαμε για τους φοιτητικούς αγώνες που ξετυλί-

γονται πανελλαδικά καθώς και για την οργάνωση της πανεργατικής απεργίας και πώς θα βρεθούν στους δρόμους οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες. Το κεντρικό θέμα της σύσκεψης ήταν πώς, μέσα στις διαδικασίες του φοιτητικού κινήματος, συνελεύσεις, διαδηλώσεις, παραστάσεις διαμαρτυρίας, ανοίγουμε καθημερινά την συζήτηση για την ιστορία και την προοπτική. Το μονοήμερο για την επανάσταση στη Γερμανία μπορεί να ξεκαθαρίσει νέους φοιτητές για την ανάγκη του επαναστατικού κόμματος αλλά και για το ποια μπορεί να είναι η προοπτική των αγώνων μας.

Αμέσως μετά ξεκίνησε το συντονιστικό σχηματών της **ΕΑΚ** στο Κάτω Πολυτεχνείο. Όλες σχεδόν οι τοποθετήσεις αναγνώριζαν ότι μια νέα δυναμική έχει ξετυλιχτεί από την αρχή της χρονιάς σε όλες τις σχολές, για την μαζική συμμετοχή σε πολλές συνελεύσεις και για την ανάγκη να ενωθούν οι κινητοποιήσεις σε ένα μαζικό φοιτητικό κίνημα σύγκρουσης με την κυβέρνηση και τις επιλογές της.

Το επόμενο διάστημα προτείνουμε στους φοιτητικούς συλλόγους κινητοποίηση στο υπουργείο Παιδείας την Παρασκευή 9/11 και συνεχίζουμε με γύρο συνελεύσεων που έχει μπει σχεδόν σε όλες τις σχολές για τις 13 Νοέμβρη. Προτείνουμε πανελλαδικά τριήμερες και πενήνήμερες καταλήψεις από την απεργία μέχρι το Πολυτεχνείο που φέτος μπορεί να αποτελέσει ένα κόμβο κλιμάκωσης του αγώνα μας.

Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Την Πέμπτη 1 Νοέμβρη πραγματοποιήθηκε και στο Ηράκλειο φοιτητική/σπουδαστική διαδήλωση με αποφάσεις συλλόγων του ΤΕΙ (ΣΕΥΠ) αλλά και του Πανεπιστημίου (Φυσικό, Μαθηματικό, Επιστήμης Υπολογιστών).

Σε συνέχεια των κινητοποιήσεων για τα ζητήματα της στέγασης, της σίτισης αλλά και συνολικά της υποχρηματοδότησης στον τομέα της παιδείας, η διαδήλωση κατέληξε στη Περιφέρεια Κρήτης όπου φοιτητές και σπουδαστές κατέθεσαν τα αιτήματά τους. Από τη μεριά της η Περιφέρεια συνεχίζει στο ίδιο μοτίβο όπως και ο πρύτανης του πανεπιστημίου, δηλαδή να λέει πως δε μπορεί να κάνει τίποτα και δεν είναι δικιά του ευθύνη. Ακόμα και στο ζήτημα της μεταφοράς των εστιακών φοιτητών οι απαντήσεις του απέφευγαν οποιαδήποτε δέσμευση και περιορίζονταν στο κλασικό «θα κάνουμε ό,τι μπορούμε».

Όσο περνά ο καιρός γίνεται όλο και πιο ξεκάθαρο πως αν δε προχωρήσουμε σε καταλήψεις των σχολών ακολουθώντας τα παραδείγματα του Βόλου, της Αθήνας, της Πάτρας, δεν πρόκειται να ικανοποιηθούν τα αιτήματά μας. Οι καταλήψεις των προηγούμενων ετών πέτυχαν μεγάλες νίκες: οι φοιτητικοί σύλλογοι από όλη τη χώρα σε συντονισμό κατάφεραν να σταματούν από νομοσχέδια και διαγραφές φοιτητών μέχρι και την ιδιωτικοποίηση της παιδείας. Τα πρόσφατα παραδείγματα (καταλήψεις σε μια σειρά από σχολές με αιτήματα το σταμάτημα των συγχωνεύσεων, τη δωρεάν σίτιση και στέγαση κ.ά) δείχνουν πως ο συντονισμός και η κλιμάκωση σε κάθε σχολή είναι ο μόνος τρόπος προκειμένου να κερδίσουμε λεφτά για τις ανάγκες μας.

Λεωνίδας Μαρουλάσοβ, φοιτητής Βιολογικού

ΒΟΛΟΣ

Ξεκινώντας από την αντίσταση στο εντατικοποιημένο πρόγραμμα της σχολής, οι φοιτητές/τριες του τμήματος Ηλεκτρολόγων (ΗΜΜΥ) συνεχίζουμε εδώ και 2 βδομάδες την κατάληψη παλεύοντας ενάντια στην υποχρηματοδότηση, τις απολύσεις καθηγητών και τον κατακερματισμό των πτυχίων μας. Το Υπουργείο σχεδιάζει με τον νόμο Γαβρόγλου τριτοβάθμια εκπαίδευση του ανταγωνισμού, της εντατικοποίησης, της «αυτοχρηματοδότησης» και των ιδιωτών. Όπως βλέπουμε και με το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, δεν φτάνει «αναβαθμισμένα» ιδρύματα, αλλά Πανεπιστήμια για λίγους.

Η κατάληψη έγινε γρήγορα κέντρο συζήτησης όλων των φοιτητών. Κόσμος που έμπαινε πρώτη φορά στις διαδικασίες του φοιτητικού συλλόγου και διεκδικούσε, μέχρι και κόσμος που μέσα από το συντονιστικό της κατάληψης οργάνωνε να φτάσει η απόφαση του συλλόγου σε όλους και μιλούσε σε μαζικά ακροατήρια. Αυτή η κίνηση λειτούργησε προωθητικά.

Μαζική κατάληψη

Μετά τις πρώτες πέντε ημέρες κατάληψης οργανώσαμε την πιο μαζική συνέλευση των τελευταίων χρόνων με 150 άτομα, όπου μαζικά οι συμφοιτητές στήριξαν το πλαίσιο της κατάληψης, κόντρα στις απειλές των καθηγητών ότι θα χαθεί το εξάμηνο ή ότι η ύλη είναι διδακτέα, κόντρα και στην δεξιά που έκανε μάταια προσπάθεια να καθορίσει την συζήτηση. Και όλα αυτά σε μια σχολή που δεν είχε ιστορικό αγώνων. Η κατάληψη θα συνεχίσει ως την Πέμπτη όπου θα οργανώσουμε ξανά γενική συνέλευση του φοιτητικού συλλόγου για να αποφασίσουμε πώς προχωράμε.

Οι ηλεκτρολόγοι δεν είμαστε μόνοι, τρεις ακόμη φοιτητικοί σύλλογοι (**Πολιτικοί Μηχανικοί, Αρχιτεκτονική και Παιδαγωγικό Δημοτικής Εκπαίδευσης**) βρίσκονταν την προηγούμενη βδομάδα σε καταλήψεις με παρόμοια αιτήματα με τα δικά μας. Την Πέμπτη 1/11 όλοι μαζί κάναμε κατάληψη της πρυτανείας, όπου ο πρύτανης έδειξε ότι δεν ενδιαφέρεται καν για τα προβλήματά

μας. Την επόμενη μέρα (2/11) έγινε Παμφοιτητική πορεία στο κέντρο του Βόλου με δεκάδες φοιτητές (κυρίως Ηλεκτρολόγους) και αμέσως μετά συντονιστικό καταλήψεων όπου συζητήθηκε πως τραβάμε και τις υπόλοιπες σχολές του Βόλου στον αγώνα μαζί μας. Ακολούθησε στο κατειλημμένο κτήριο εκδήλωση-συζήτηση. Το βράδυ συνεχίστηκε με μουσική, μπαρ και πολύ κόσμο, για τα έξοδα του φοιτητικού συλλόγου.

Ως μέλη του ΣΕΚ παίζουμε ρόλο στο να ανοίξει αυτή η μάχη πέρα από τα όρια της σχολής μας. Το ότι οι Ηλεκτρολόγοι παλεύουμε κόντρα στην υποχρηματοδότηση και τον νόμο Γαβρόγλου μας βοήθησε να συντονιστούμε με τους υπόλοιπους φοιτητικούς συλλόγους και να ανοίξει μια συνολικότερη κουβέντα για το φοιτητικό κίνημα.

Το επόμενο ραντεβού πρέπει να είναι η συμμετοχή μας στην απεργία στις 14 του Νοέμβρη. Η εικόνα των φοιτητών και των φοιτητριών που παλεύουν χρειάζεται να μεταφερθεί στους εργατικούς χώρους και να βρεθούμε μαζί την ημέρα της απεργίας. Το Πολυτεχνείο, αμέσως μετά, είναι ευκαιρία να μιλήσουμε για την δύναμη των φοιτητών και της εργατικής τάξης, για την επαναστατική αριστερά. Και τέλος η συζήτηση για την Γερμανική Επανάσταση που οργανώνουμε στις 23 Νοέμβρη ανοίγει την προοπτική που πρέπει να έχουν οι αγώνες μας για να νικήσουμε.

Γιάννης Σουμπάσης, ΗΜΜΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ-ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ

Απάντηση στις προκλήσεις

Αντιφασιστική συγκέντρωση στην πλατεία Βάρναλη στην Αργυρούπολη οργανώνεται την Παρασκευή 9 Νοέμβρη, στις 7μμ, ως πρώτη απάντηση στην συμμετοχή παραστρατιωτικών ομάδων στην παρέλαση της 28ης Οκτώβρη στο δήμο μετά από επίσημο κάλεσμα της δημοτικής αρχής αλλά και την φασιστική επίθεση στο χώρο «Καλλίπολις» που ακολούθησε. Στη συγκέντρωση καλούν η ΚΕΕΡΦΑ Νοτίων, δημοτικά σχήματα, συλλογικότητες και σωματεία της περιοχής.

Η παρουσία των ακροδεξιών στην παρέλαση με τη στήριξη του δημάρχου Ελληνικού-Αργυρούπολης προκάλεσε μαζική κατακραυγή. Το γεγονός κατήγγειλαν αμέσως η ΚΕΕΡΦΑ, η ΕΛΜΕ Νότιας Αθήνας, ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Αργυρούπολης-Αλτίμου-Ελληνικού «Ο Θουκυδίδης» και πολλοί ακόμα φορείς και συλλογικότητες της περιοχής.

“Ως εκπαιδευτικοί, έχουμε έναν λόγο παραπάνω να πάρουμε θέση απέναντι σε ένα τέτοιο γεγονός”, ανέφεραν χαρακτηριστικά οι εκπαιδευτικοί σύλλογοι στις ανακοινώσεις τους. “Διδάσκουμε στους μαθητές μας την ιστορική αλήθεια για τα δεινά που γνώρισε ο λαός μας και οι λαοί όλης της Ευρώπης κατά τον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο από τον φασισμό, που νικήθηκε με όπλο την πάλη των λαών. Αποτελεί πρόκληση η απόφαση της δημοτικής αρχής να τους καλέσει σε μαθητική παρέλαση. Τέτοιες πρακτικές αποτελούν προσβολή για την ιστορική μνήμη του λαού μας. Ακόμα περισσότερο, η μαθητική παρέλαση αμαυρώθηκε από την παρουσία φασιστών ενώ λίγα μέτρα πιο πίσω παρέλαυναν οι μαθητές του Διαπολιτισμικού Σχολείου Ελληνικού, δηλαδή παιδιά διωγμένα από τις πατρίδες τους εξ αιτίας των ιμπεριαλιστικών πολέμων, πρόσφυγες που βρίσκονται στο στόχαστρο της εγκληματικής ΧΑ. Καλούμε τους συναδέλφους μας, τους μαθητές μας, τους γονείς να καταδικάσουν στις συνειδήσεις τους την παρουσία φασιστών στη μαθητική παρέλαση της πόλης μας”.

Αντιδράσεις

Οι αντιδράσεις ανάγκασαν το υπουργείο Δικαιοσύνης να κινηθεί. Όπως έγραψε η ΕφΣυν στις 30/10 “Την παρέμβαση της Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου Ξένης Δημητρίου ζήτησε η γενική γραμματέας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του υπουργείου Δικαιοσύνης, Μαρία Γιαννακάκη, για να ερευνηθούν οι καταγγελίες πολιτών για συμμετοχή ένστολων ακροδεξιών στην παρέλαση του δήμου Ελληνικού – Αργυρούπολης για την 28η Οκτωβρίου”.

“Το κάλεσμα παραστρατιωτικής φασιστικής ομάδας στις παρελάσεις της 28ης Οκτώβρη από το δήμαρχο Ελληνικού-Αργυρούπολης, Γιάννη Κωνσταντάτο, είναι μία ακροδεξιά πρόκληση που δεν μπορεί να μείνει αναπάντητη”, αναφέρει η ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ που καλεί στη συγκέντρωση στις 9/11, “Τους άνοιξε το δρόμο για να ξεκινήσουν μόλις την επόμενη μέρα φασιστικοί «ακτιβισμοί» στη γειτονιά μας. Είναι ο ηθικός αυτουργός της επίθεσης στο χώρο «Καλλίπολις» που γέμισαν σβάστικες, στοχάδια και ναζιστικά σύμβολα. Φασιστικά συνθήματα γράφτηκαν και στο ΕΠΑΛ Αργυρούπολης. Είναι πολύ αισιόδοξο ότι καταγγελίες για αυτά τα γεγονότα βγήκαν γρήγορα από πολλές συλλογικότητες της περιοχής και τα σωματεία των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Μετά από όλα αυτά, η απάντηση της παράταξής του, Ενωμένη Πόλη, συνεχίζει την ακροδεξιά κατρακύλα με εθνικιστικές κορώνες για τη Μακεδονία και ρατσιστικό δηλητήριο, αποκαλώντας τους πρόσφυγες παράνομους μετανάστες”.

Λ.Β.

Νέο Ηράκλειο, 1 Νοέμβρη

Εκατοντάδες αντιφασίστες και αντιφασίστριες συμμετείχαν την Πέμπτη 1 Νοέμβρη στην αντιφασιστική

διαδήλωση στο Νέο Ηράκλειο ενάντια στη ναζιστική φέστα μίσους της Χρυσής Αυγής. Για μια ακόμη χρονιά η γειτονιά του Ηρακλείου έδειξε μαζικά πως οι ναζί είναι ανεπιθύμητοι.

«Η διαδήλωση ήταν πρωτοβουλία της ΚΕΕΡΦΑ που συσπειρώσε όλους τους τοπικούς φορείς, τις οργανώσεις, τις συλλογικότητες και την Αριστερά της περιοχής», μας είπε η **Αλεξάνδρα Μαρτίνη**. «Απέναντι στο “μνημόσυνο” μίσους της Χρυσής Αυγής, διαδηλώσαμε στους δρόμους του Ηρακλείου φωνάζοντας αντιφασιστικά και αντιρατσιστικά συνθήματα. Τη συγκέντρωση στο σταθμό του ΗΣΑΠ ακολούθησε πορεία προς το σημείο της ναζιστοσύναξης, την οποία για άλλη μια φορά προ-

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ

στάτευε η αστυνομία, εμποδίζοντας τους αντιφασίστες να προχωρήσουν. Καταγγείλαμε την προκλητική αυτή επι-

λογή της αστυνομίας, απαιτώντας ισόβια καταδίκη για τους ναζί δολοφόνους, ανοιχτά σύνορα και πόλεις για τους πρόσφυγες. Τις προηγούμενες μέρες το δημοτικό συμβούλιο του Νέου Ηρακλείου πήρε απόφαση στήριξης της κινητοποίησης κηρύσσοντας τους ναζί ανεπιθύμητους στο δήμο, ενώ πολλοί δημοτικοί σύμβουλοι συμμετείχαν και στην πορεία.

Η ΚΕΕΡΦΑ και το ΣΕΚ καλέσαμε όλες και όλους στα επόμενα ραντεβού του κινήματος, την αντιφασιστική συγκέντρωση στις 13/11 έξω από το Εφετείο Αθηνών με κεντρικό αίτημα την επιτάχυνση της δίκης της Χρυσής Αυγής, στην απεργία της 14/11 και στην πορεία του Πολυτεχνείου στις 17/11».

Ν. ΚΟΣΜΟΣ

Με δύο κινητοποιήσεις απάντησε το αντιφασιστικό κίνημα στο Νέο Κόσμο στην επίθεση που δέχτηκε από νεοναζί μέλος της ΕΑΑΚ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ανήμερα της 28ης Οκτώβρη στην περιοχή.

Η πρώτη έγινε την Τρίτη 30/10 με τη συμμετοχή εκατοντάδων διαδηλωτών από συλλογικότητες, φορείς και αριστερές οργανώσεις, ανάμεσά τους της ΚΕΕΡΦΑ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Η διαδήλωση ξεκίνησε στη στάση του τραμ Μπακκανά και βάδισε στους δρόμους της γειτονιάς, φωνάζοντας αντιφασιστικά συνθήματα, ενημερώνοντας τον κόσμο για την επίθεση και κερδίζοντας την υποστήριξή του στον αντιφασιστικό αγώνα.

Ακολούθησε το Σάββατο 3 Νοέμβρη αντιφασιστική συγκέντρωση στην πλατεία του ΙΚΑ με ανακοινώσεις με μικροφωνική. Και στις δύο κινητοποιήσεις, η ΚΕΕΡΦΑ καλούσε με προκήρυξη της στην αντιφασιστική συγκέντρωση στο Εφετείο Αθηνών στις 13/11 με κεντρικό αίτημα την επιτάχυνση της δίκης της Χρυσής Αυγής, ενώ τα μέλη του ΣΕΚ καλούσαν στην απεργία της 14/11.

ΣΑΛΑΜΙΝΑ-ΠΕΡΑΜΑ

Με τη συμμετοχή αντιφασιστών /στριών από όλο τον Πειραιά πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 2 Νοέμβρη στο Πολιτιστικό Κέντρο Περάματος η σύσκεψη που κάλεσαν από κοινού η Ενωτική Πρωτοβουλία Αντιφασιστών Σαλαμίνας και η ΚΕΕΡΦΑ. Στόχος της σύσκεψης ήταν να αποφασιστούν οι επόμενες πρωτοβουλίες που θα βάλουν τέρμα στη δράση των φασιστών της Χρυσής Αυγής στην περιοχή και θα πετύχουν να κλείσουν τα γραφεία ορμητήριά τους σε Σαλαμίνα και Πέραμα. Η πρώτη κίνηση που αποφασίστηκε είναι μια μεγάλη ανοιχτή εκδήλωση στη Σαλαμίνα στα τέλη Νοέμβρη με θέμα τη δίκη της Χρυσής Αυγής.

“Στη σύσκεψη συμμετείχαν μέλη της ΕΠΑΣ, της ΚΕΕΡΦΑ, της Παμπειραικής Πρωτοβουλίας Υποστηρίξης Προσφύγων και Μεταναστών, Περιφερειακοί Σύμβουλοι, Δημοτικοί Σύμβουλοι, εκπρόσωποι της Ομοσπονδίας Αλβανικών Συλλόγων, της Μουσουλμανικής Ένωσης, μέλη του ΣΥΡΙΖΑ, της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, εργαζόμενοι/ες στο Δήμο Περάματος, στα νοσοκομεία και αλλού”, αναφέρει το δελτίο τύπου της ΕΠΑΣ.

“Κοινή διαπίστωση όλων ήταν η επιτυχία της αντιφασιστικής συγκέντρωσης που έγινε στις 20 Οκτώβρη στο Πέραμα, η οποία έδωσε ενωτική και μαζική απάντηση στη φασιστική επίθεση που δέχτηκε ο Βαγγέλης Παπαμιχαήλ, μέλος της νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ. Έγινε ενημέρωση για τη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου Σαλαμίνας, όπου η

Δημοτική Αρχή και η μείζονα αντιπολίτευση, καταψήφισαν ψήφισμα καταγγελίας της φασιστικής επίθεσης στον Β. Παπαμιχαήλ και έδωσαν στην ουσία πολιτική κάλυψη στην εγκληματική δράση της ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης. Έγινε επίσης ενημέρωση για τη δίκη της Χρυσής Αυγής και για την πίεση που χρειάζεται να ασκηθεί από τη πλευρά του αντιφασιστικού κινήματος για την επιτάχυνσή της και την καταδίκη των φασιστών.

Αποφασίστηκε να πραγματοποιηθεί **Ανοιχτή Εκδήλωση** στη Σαλαμίνα με θέμα τη Δίκη της Χρυσής Αυγής, στο τέλος Νοεμβρίου, με στόχο τη συσπείρωση όλου του κόσμου της Σαλαμίνας που θέλει να παλέψει τους φασίστες και να βάλει τέρμα στην κάλυψη που τους δίνει η Δήμαρχος. Τις επόμενες ημέρες πρόκειται να κυκλοφορήσει κάλεσμα της ΕΠΑΣ για την εκδήλωση, με στόχο να υπάρξει πλατιά στήριξη και συμμετοχή, με δεκάδες υπογραφές στήριξης από σωματεία και φορείς του Πειραιά. Στόχος είναι να διαμορφωθεί ένα πλατύ αντιφασιστικό μέτωπο που θα δώσει συνέχεια με μία μεγάλη αντιφασιστική συγκέντρωση-πορεία στη Σαλαμίνα, απαιτώντας να κλείσουν τα τοπικά γραφεία της Χρυσής Αυγής και να καταδικαστεί όλη η εγκληματική συμμορία και όσοι τους στηρίζουν. Με αυτό το στόχο συμμετέχουμε και στη συγκέντρωση στις 13 Νοέμβρη στις 10πμ στο Εφετείο καθώς και στη φετινή πορεία του Πολυτεχνείου”.

Εργάτες, ναύτες και φαντάροι βάζουν τέλος στο σφαγείο του Α΄ ΠΠ

και τη βάση του SPD. Σε αλληπάλληλες συναντήσεις με τα στελέχη κόμματος στις εργατογειτονιές και στα συνδικάτα, ο Έμπερτ και ο **Σάιντεμαν** -ο υπουργός άνευ χαρτοφυλακίου- άκουγαν το ίδιο μήνυμα: Κάντε κάτι, αλλιώς ο κόσμος θα ακολουθήσει τους «Ανεξάρτητους» και τους Σπαρτακιστές.

Το βράδυ της 8 Νοέμβρη μια προκήρυξη που είχε αρχίσει να κυκλοφορεί στα εργοστάσια καλούσε για γενική απεργία την επόμενη μέρα. Η Vorwärts η εφημερίδα του SPD εκείνης της ημέρας καλούσε σε «ημερία». Αλλά τα πράγμα-τα είχαν πάρει το δρόμο τους.

Νίκη

Η γενική απεργία είχε απόλυτη επιτυχία. Όμως, αυτή τη φορά, οι εργάτες και οι εργάτριες βάδιζαν προς το κέντρο της πόλης, για να ανατρέψουν την εξουσία του Κάιζερ (που ετοίμαζε ήδη τις βαλίτσες του) και όλου του παλιού κόσμου.

Η **Κάτε Ντάνκερ**, μια παλιά συντρόφισσα και φίλη της **Ρόζα Λούξεμπουργκ** και της **Κλάρα Τσέτκιν**, μέλος του Σπάρτακου από την ίδρυσή του, σημειώνει αργότερα στις αναμνήσεις της ότι εκείνο το πρωί ξύπνησε τον σύντροφό της λέγοντάς του «*Άλμπερτ, ξύπνα, σήμερα έχουμε επανάσταση*». Λίγες ώρες μετά, επικεφαλής μιας φάλαγγας ένοπλων εργατών και φαντάρων θα καταλάμβανε τις φυλακές Μοαμπίτ και θα απελευθερώνε εκατοντάδες πολιτικούς κρατούμενους.

Μια άλλη φάλαγγα με επικεφαλής τον αριστερό «Ανεξάρτητο» σοσιαλδημοκράτη **Εμίλ Αϊ-**

χορν κατέλαβε το αρχηγείο της Αστυνομίας, όπου και εγκαταστάθηκε ως επικεφαλής της νέας, επαναστατικής αστυνομικής δύναμης. Ένας αυτόπτης μάρτυρας περιγράφει την ει-κόνα των εργατών που βάδιζαν προς το κέντρο της πόλης:

«*Ατέλειωτες πομπές εργατών και στρατιωτών περνούσαν από το δρόμο χωρίς διακοπή... Οι περισσότεροι εργάτες ήταν μεσόκοποι. Με γκριζα μαλλιά και γένια στο πρόσωπο... Είχαν τη διαπαιδαγώγηση χρόνων στα συνδικάτα τους και βάδιζαν συνειδητά και πειθαρχημένα. Κάποιοι απ' αυτούς είχαν ντουφέκια κρεμασμέ-να στον ώμο τους. Οι πάντες είχαν μια κόκκινη κορδέλα στη μπουτονιέρα ή στο στήθος τους. Οι υπεύθυνοι του κάθε τμήματος βάδιζαν στο πλάι του, έχοντας ένα ντουφέκι κρεμασμένο στον ώμο και διακρίνονταν από το κόκκινο πε-ριβραχιδιό τους... Μεγάλες κόκκινες σημαίες κυμάτιζαν καταμεσής στο πλήθος που βάδιζε*».

Οι αστοί και οι αριστοκράτες έβλεπαν με φρίκη τους «βρωμάρηδες» να εισβάλλουν με τόση αυτοπεποίθηση στα μέρη που θεωρού-σαν δικά τους. Ακόμα μεγαλύτερο σοκ γι' αυ-τούς ήταν η συμμετοχή των εργατριών στην επανάσταση δεν ήταν μόνο οι «μεσόκοποι εργάτες» εκείνοι που βάδιζαν με τα ντουφέκια στο ώμο. Η πριγκίπισσα **Μπλύλχερ** κατέγραφε εμβρόντητη στο ημερολόγιό της:

«*Τα ξανθά ακάλυπτα κεφάλια των κοριτσιών που βάδιζαν μόνο με ένα σάλι στους ώμους. Έμοιαζε τόσο θηλυκό και αταίριαστο κάτω από τα μεγάλα απαίσια κόκκινα λάβαρα που κυμάτι-ζαν από πάνω τους. Ποιος μπορούσε να φαν-*

ταστεί αυτές τις χλωμές γυ-ναίκες του βορρά να χτίζουν οδοφράγματα και να ουρλιά-ζουν ζητώντας αίμα».

Βέβαια εκείνη την ημέρα χύ-θηκε πολύ λίγο αίμα. Η αστυ-νομία είχε απλά εξαφανιστεί. Αρκούσε να διαλύει διαδηλώ-σεις μερικών χιλιάδων, όμως ήταν εντελώς ανίσχυρη απέναντι σε μια τέτοια πλημύρα. Οι περισσότεροι αξιωματικοί, ακό-μα και το Γενικό Επιτελαιο, έκαναν την ανάγκη φιλοτιμία και δεν έδωσαν διαταγή στις μονάδες τους να ανοίξουν πυρ. Ο λόγος ήταν απλός: οι περισσότεροι φαντάροι περνούσαν ήδη με το μέρος της επανάστασης. Ένας άλλος αυτό-πτης μάρτυρας κατέγραψε:

«*Το σύνταγμα Κάιζερ Αλεξάντερ πέρασε στην επανάσταση: οι στρατιώτες ξεχύθηκαν από τις πύλες του στρατοπέδου και συναδε-λφώθηκαν με το πλήθος που κραύγαζε απ' έξω. Οι φαντάροι χειρονομούσαν εκφράζοντας έν-τονα συναισθήματα κι οι κοπέλες τους αγκά-λιαζαν και έβαζαν λουλούδια στις στολές τους. Κάποιοι από το προσωπικό μου μου ανέφεραν ότι οι φαντάροι ξήλωναν τα διακριτικά και τις χρυσές επιμίδες από τους αξιωματικούς*».

Ενας άλλος έγγραφε:

«*Στη συμπαγή μάζα του πλήθους που βάδιζε, κινούνταν μεγάλα στρατιωτικά καμμόνια, ξεχει-λισμένα από φαντάρους και ναύτες που κρα-τούσαν κόκκινες σημαίες και κραύγαζαν... Τα καμμόνια αυτά, γεμάτα από νεαρούς με στολές, γεμάτα όπλα και κόκκινες σημαιούλες, ήταν για*

μένα πολύ χαρακτηριστι-κά. Εκείνοι οι νεαροί άφη-ναν συνεχώς τις θέσεις τους για να υποχρεώσουν αξιωματικούς και στρατιώ-τες να ξηλώσουν τα δια-κριτικά του βαθμού από τις στολές τους...».

Ο Καρλ Λήμπκνεχτ από το πρωί της 9 Νοέμβρη μι-λούσε σε δεκάδες αυτο-σχέδιες συγκεντρώσεις σε ενθουσιώδη πλήθη εργα-τών και στρατιωτών. Το απόγευμα είχε θεθεί επικε-φαλής μιας μεγάλης φά-λαγγας διαδηλωτών που βάδισε στο αυτοκρατορικό παλάτι και το κατέλαβε. Από ένα μπαλκόνι μίλησε στο συγκεντρωμένο πλή-θος με λόγια που έχουν μείνει στην ιστορία:

«*Η εξουσία του καπιταλι-σμού που μετέτρεψε την Ευρώπη σε νεκροταφείο, έχει σπάσει. Δεν πρέπει να νομίζουμε ότι το έργο μας ολοκληρώθηκε επειδή το παρελθόν είναι νεκρό. Τώ-ρα πρέπει να δώσουμε όλη μας τη δύναμη για να χτίσουμε μια κυβέρνηση των εργατών και των στρατιωτών, ένα νέο προ-λεταριακό κράτος, ένα κράτος της ειρήνης, της χαράς και της ελευθερίας,*

για τα αδέρφια μας στην Γερμανία και σε όλο τον κόσμο. Τους απλόνουμε το χέρι και τους καλούμε να παλέψουν για την ολοκλήρωση της παγκόσμιας επανάστασης. Όσοι από σας θέλετε μια ελεύθερη Σοσιαλιστική Δημοκρα-τία και την Γερμανική Επανάσταση, σηκώστε το χέρι σας!»

Χιλιάδες χέρια σηκώθηκαν. Τέσσερα χρόνια πριν, όταν ο Καρλ Λήμπκνεχτ έσπαγε την κοι-ματική πειθαρχία του SPD και καταψήφισε τις πολεμικές πιστώσεις στο κοινοβούλιο, οι ηγε-σίες του κόμματος τον αντιμετώπιζαν περίπου σαν εκκεντρικό παλαβιάρη. Όμως, στους από κάτω γίνονταν το σύμβολο και η αναφορά κάθε μικρής και μεγάλης ανταρσίας ενάντια στον πόλεμο. «Ο μοναδικός άνθρωπος που συμπα-θεί και έχει εμπιστοσύνη ο απλός φαντάρος είναι ο φωνακλάς Λήμπκνεχτ» έγραφε ένας συντηρητικός υπαξιωματικός την άνοιξη του 1916. Δυο χρόνια μετά, ο Λήμπκνεχτ και οι επαναστάτες σύντροφοι του κέρδιζαν τις καρ-διές εκατοντάδων χιλιάδων.

Μερικές εκατοντάδες μέτρα μακριά, μια άλ-λη τεράστια διαδήλωση είχε περικυκλώσει το κτίριο του Ράιχσταγ, του κοινοβουλίου. Μια

μεγάλη ομάδα διαδηλωτών βρήκε τον Σάιντε-μαν και του ζήτησε επιτακτικά να μιλήσει στο πλήθος. Αρχικά αρνήθηκε, ήταν κουρασμέ-νος. Αλλά μόλις του είπαν ότι η Λήμπκνεχτ θα μιλούσε, ο υπουργός βγήκε στο μπαλκόνι. Στην αρχή προσπάθησε να ηρεμήσει τα πνεύ-ματα με κοινότυπες φράσεις, αλλά γρήγορα άλλαξε ρότα. Πήρε την πρωτοβουλία να ανα-κηρύξει την αβασίλευτη δημοκρατία και μια σοσιαλιστική κυβέρνηση από τα δυο μεγάλα σοσιαλιστικά κόμματα.

Αυτή η κίνηση προκάλεσε την οργή του Έμ-περτ που λίγες μόνο ώρες πριν διαπραγμα-τευόταν τη θέση του καγκελάριου στην αυτο-κρατορική κυβέρνηση. Υποτίθεται ότι η αβασί-λευτη δημοκρατία ήταν προγραμματική αρχή του SPD αλλά η ηγεσία του είχε πάει τόσο δε-ξιά που η ανακήρυξη της στα μάτια της ήταν “τυχοδιωκτισμός”. Ωστόσο η κίνηση του Σάιν-τεμαν έδωσε την ανάσα που χρειαζόταν το SPD.

Πράγματι από το ίδιο βράδυ είχαν ξεκινήσει οι διαπραγματεύσεις για τον σχηματισμό μιας κυβέρνησης. Τελικά, οι ηγεσίες του SPD και του USPD συμφώνησαν σε μια εξαμελή κυ-βέρνηση (τρεις από κάθε κόμμα) που μάλιστα θα ονομάζονταν «Λαϊκοί επιτρόποι» όπως η κυ-βέρνηση των σοβιέτ στην Ρωσία. Αυτή η κυ-βέρνηση θα οργάνωνε τις εκλογές για την Εθνοσυνέλευση και εντωμεταξύ θα συνεργα-ζόταν με τα συμβούλια των εργατών και των στρατιωτών. Η νέα κυβέρνηση διακήρυττε ότι ήταν «καθαρά σοσιαλιστική». Όμως δίπλα σε κάθε «επίτροπο του λαού» βρισκόταν ένας «ει-δικός σύμβουλος», κάτι σαν γενικός γραμμα-τέας του υπουργείου. Συνήθως επρόκειτο για μέλη των διαφόρων αστικών κομμάτων, οι οποίοι εξασφάλιζαν ότι ο «επίτροπος του λα-ού» θα άφηνε ανέπαφες τις πυραμιδωτές γρα-φειοκρατικές ιεραρχίες που διοικούσαν την παλιά αυτοκρατορία.

Συμβούλια

Την επόμενη μέρα 10 Νοέμβρη, αυτή η κυ-βέρνηση πήρε την έγκριση της πρώτης συν-διάσκεψης των εργατικών συμβουλίων του Βερολίνου. Χίλιοι πεντακόσιοι αντιπρόσωποι από τα εργοστάσια και τους στρατώνες συμ-μετείχαν σε αυτή την συνέλευση. Η φωνή της επαναστατικής Αριστεράς, όπως του Λήμπ-κνεχτ, που ζητούσε όλη η εξουσία να περάσει στα συμβούλια, ήταν πολύ μειοψηφική, και αν-τιμετωπίστηκε εχθρικά ιδιαίτερα από τους αν-τιπροσώπους του στρατού. Το SPD είχε κινη-τοποιήσει τους μηχανισμούς το στα εργο-στάσια, τα συνδικάτα και τους στρατώνες για να εξασφαλίσει την πλειοψηφία.

Δεν ήταν παράξενο φαινόμενο. Τον Φλεβά-ρη του 1917 στην Πετρούπολη της Ρωσίας οι εργάτες και οι φαντάροι ανέτρεψαν τον Τσά-ρο και συγκρότησαν τα συμβούλια (σοβιέτ) τους. Ταυτόχρονα, έδωσαν την πλειοψηφία σε πολιτικές δυνάμεις που λέγανε ότι η επανά-

σταση δεν μπορούσε να πάει μακρύτερα από την εγκαθίδρυση μιας αστικής κοινοβουλευτι-κής δημοκρατίας.

Στην Γερμανία του 1918, η επανάσταση σή-μαινε ότι εκατομμύρια εργάτες και εργάτριες -και φαντάροι- που μέχρι τότε ήταν έξω από την πολιτική, έμπαιναν στη μάχη κουβαλώντας όλες τις αυταπάτες για τους «δικούς τους αν-θρώπους», τις σοσιαλδημοκρατικές ηγεσίες που θα άλλαζαν την κοινωνία με ρεαλιστικά βήματα.

Όμως, αυτή η κατάσταση θα άρχισε να αλ-λάζει ήδη από τις πρώτες μέρες της επανά-στασης. Ο αρχηγός του Γενικού Επιτελείου, ο **Γκρένερ** είχε συμφωνήσει με τον Έμπερτ για την αποστολή δέκα μεραρχιών από το μέτωπο στο Βερολίνο, για να στηρίξουν την κυβέρνη-ση απέναντι στους «μπολσεβίκους». Οι στρα-τιωχοί πίστευαν ότι οι στρατιώτες του μετώπου ήταν «αμόλυντοι» από τις «αντιπατριωτικές» ιδέες των μετόπισθεν.

Οι μονάδες άρχισαν πράγματι να βαδίζουν πειθαρχημένα, αλλά μόλις περνούσαν τα σύ-νορα, απλά φυλλορροούσαν η εκλέγανε τα δι-κά τους συμβούλια και ενώνονταν με εκείνα των πόλεων που συναντούσαν. Οι στρατηγοί έλπιζαν ότι ο στρατός του μετώπου θα δια-περνούσε όπως το μαχαίρι το βούτυρο το «χάος» των συμβουλίων και των επαναστατι-κών επιτροπών. Όμως, οι μεραρχίες τους έλιωναν σαν τη ζάχαρη στο καυτό νερό της επαναστατημένης Γερμανίας. Οι φαντάροι δεν είχαν καμιά διάθεση να ξαναστήσουν την εξουσία των στρατηγών, των γαιοκτημόνων και των καπιταλιστών.

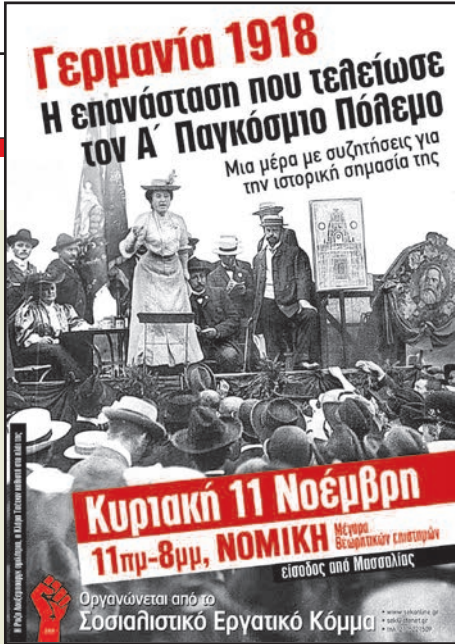
Παρόμοιες εμπειρίες άλλαζαν τις ιδέες των εργατών στις πόλεις, ιδιαίτερα στο Βερολίνο. Η εκτελεστική επιτροπή των συμβουλίων είχε σταθερή σοσιαλδημοκρατική πλειοψηφία. Αλ-λά ακόμα οι αυτοί έρχονταν σε όλο και μεγα-λύτερη τριβή με την «καθαρά σοσιαλιστική» κυβέρνηση. Γιατί η εργατική τάξη πάλευε, για μισθούς, ελευθερίες, για να ξεφορτωθεί όλον τον παλιό κόσμο. Σε όλη την Γερμανία τα ερ-γατικά συμβούλια κρατούσαν το κλειδί της εξουσίας.

Τον Νοέμβρη, η επανάσταση είχε κάνει μό-νο το πρώτο νικηφόρο βήμα.. Όπως στην Ρω-σία την προηγούμενη χρονιά θα βθαινε μέσα από τις εμπειρίες των εκατομμυρίων πρωτα-γωνιστών της. Η Ρόζα Λούξεμπουργκ εγγήου-σε μερικές βδομάδες μετά μιλώντας στο ιδρυ-τικό συνέδριο του **Κομμουνιστικού Κόμματος της Γερμανίας**:

«*Η ουσία της επανάστασης είναι ότι οι απεργίες γίνονται όλο και περισσότερο το κέντρο της, το κύριο χαρακτηριστικό της επα-νάστασης. Τότε μετατρέπεται σε μια οικονομι-κή επανάσταση και γι' αυτό το λόγο, σε μια σοσιαλιστική επανάσταση. Η πάλη για το σο-σιαλισμό μπορεί να διεξαχθεί από τις μάζες και μόνο από τις μάζες, χέρι-χέρι ενάντια στον καπιταλισμό, σε κάθε εργοστάσιο από τον κά-θε προλετάριο ενάντια στον κάθε καπιταλιστή. Μόνο τότε θα πρόκειται για μια σοσιαλιστική επανάσταση...*

Ο σοσιαλισμός δεν μπορεί να δημιουργηθεί με διατάγματα, ούτε πρόκειται να δημιουργη-θεί με διατάγματα. Ούτε μπορεί να τον καθιε-ρώσει μια κυβέρνηση, όσο σοσιαλιστική κι αν είναι αυτή. Ο σοσιαλισμός πρέπει να πραγμα-τωθεί από τις μάζες, από κάθε προλετάριο. Εκεί που σφυρηλατούνται τα καπιταλιστικά δεσμά, εκεί πρέπει να σπάσουν».

Λεάνδρος Μπόλαρης

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Αθήνα

11.00μμ–12μμ **Φουαγιέ Μασσαλίας**
Υποδοχή στην έκθεση

12μμ–2.00μμ **Αμφιθέατρο**

Γερμανία 1918 -

Η πιο κρίσιμη επανάσταση

Πάνος Γκαργκάνας, υπ. εφημερίδας «Εργατική Αλληλεγγύη»

Πρόεδρος Παπαστράτης, πανεπιστημιακός - ιστορικός

2.30μμ–4.00μμ **Αίθουσα Α**

Από τον Σπάρτακο

στο Κ.Κ.Γ. 1918-1923

Σπύριος Κονταράνης, αρθρογράφος «Εργατική Αλληλεγγύη»

Λεάνδρος Μπόλαρης, συγγραφέας

2.30μμ–4.00μμ **Αίθουσα Β**

Τζόρτζ Γκρος - Η Γερμανική

Επανάσταση εικονογραφημένη

Λήδα Καζαντζάκη, ιστορικός τέχνης

Αλεξάνδρα Μαρτίνι, φοιτήτρια ΑΣΚΤ

4.30μμ–6.00μμ **Αίθουσα Α**

Η Βαϊμάρη - από την

επανάσταση στον φασισμό

Αλεξάνδρος Κεσσόπουλος, βιβλίο: Η αυτοκτονία του δήμου

Κώστας Πίτσας, Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

4.30μμ–6.00μμ **Αίθουσα Β**

Η Ελλάδα 1918-1923

Μιχάλης Λυμπεράτος, ιστορικός-εκπαιδευτικός

Πέτρος Κωνσταντίνου, συντηρητής ΚΕΕΦΑ

6.30μμ–8.00μμ **Αμφιθέατρο**

Η Ρόζα, ο Λένιν και το ΣΕΚΕ

Μάκης Καθουριάδης, πανεπιστημιακός

Μαρία Στίλλου, υπ. περιοδικού «Σοσιαλισμός Από τα Κάτω»

Η ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΠΟΛΕΙΣ

ΠΑΤΡΑ

Τετάρτη 21 Νοέμβρη, 7μμ

Αίθουσα ΕΒΕ, Αράτου 21, πλ. Όλγας

ΒΟΛΟΣ

Παρασκευή 23 Νοέμβρη, 7μμ

Θόλος (πανεπιστήμιο)

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Σάββατο 24 Νοέμβρη, 3μμ–8μμ

Εργατικό Κέντρο

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Τετάρτη 28 Νοέμβρη, 7μμ

Συνεδριακό Κέντρο Περιφέρειας,

στοά Σάρκα

ΞΑΝΘΗ

Τετάρτη 28 Νοέμβρη, 7μμ

Πανεπιστήμιο (Φουαγιέ ΠΡΟΚΑΤ)

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Σάββατο 1 Δεκέμβρη, 6μμ

Εργατικό Κέντρο

ΧΑΝΙΑ

Κυριακή 2 Δεκέμβρη, 6μμ

Κέντρο Αρχιτεκτονικής Μεσογείου (ΚΑΜ)

Κατεάκη και Ακτή Τομπάζη

100 χρόνια ΣΕΚΕ και ΓΣΕΕ

Ερ: Κλείνει αυτές τις μέρες ακριβώς ένας αιώνας από την ίδρυση της ΓΣΕΕ και του ΣΕΚΕ. Μέσα από ποια πορεία και μέσα σε τι συνθήκες συμβαίνουν αυτές οι μεγάλες εξελίξεις;

Ήδη από τα τέλη του 19ου αιώνα η εργατική τάξη της Ελλάδας είχε αρχίσει και μεγάλωνε και για τα μέτρα του πληθυσμού το δυναμικό της ήταν πολύ μεγάλο. Η ΓΣΕΕ ιδρύεται το 1918 αλλά προηγουμένως υπήρχαν μεγάλα εργατικά κέντρα, όπως ήταν του Βόλου, της Λάρισας, της Κέρκυρας, σε πολλά μέρη της Ελλάδας που είχαν κάνει πολλές κινητοποιήσεις. Και βέβαια υπήρχε ένα προλεταριάτο που έλεγε, χωρίς να ντρέπεται, πως είναι προλεταριάτο: Μηχανουργοί, ναυτικοί, ηλεκτρολόγοι, εμποροϋπάλληλοι, λιθογράφοι, όλα τα παλιότερα και νέα επαγγέλματα.

Τα εργατικά κέντρα είχαν οργανώσει μεγάλες απεργίες στην Πάτρα, την Καβάλα, τον Βόλο, στον οποίο λαμβάνουν χώρα τα γεγονότα του 1910, η πανεργατική απεργία με τον Θωμά Αποστολίδη. Υπήρχε το σοσιαλιστικό κίνημα στη Θεσσαλονίκη στην οποία ήταν ηγέτης ο Μπεναρόγια που ήταν ένα εργατικό στη σύνθεση κίνημα, υπήρχαν πολλές κινήσεις και είχε ωριμάσει το αίτημα να φτιαχτεί η γενική συνομοσπονδία. Το ΣΕΚΕ δημιουργήθηκε μια βδομάδα μετά την ΓΣΕΕ και πολλοί αντιπρόσωποι που ήταν στην συνομοσπονδία πήγαν και στο συνέδριο του νέου κόμματος.

Το 1918 ο Βενιζέλος που ήταν στην εξουσία, παρά την εχθρική του στάση απέναντι στην Αριστερά και την τρομοκρατία που εφάρμοζε, ήταν υποχρεωμένος να κάνει τότε την παραχώρηση να υπάρξει η ΓΣΕΕ αλλά και το ΣΕΚΕ. Το 1919 θα γινόταν η διεθνής συνδιάσκεψη των Βερσαλιών για τη μοιρασιά του κόσμου και ο Βενιζέλος ήθελε να δείξει πόσο «δημοκρατικό» είναι το καθεστώς του, ότι έχει υποστήριξη και από τους συνδικαλιστές κλπ. Ο Βενιζέλος είχε μια παράταξη με επικεφαλής τον Μαχαίρα που ήταν δυνατή στον Πειραιά και νόμιζε ότι θα μπορούσαν να κάνουν στην άκρη το ΣΕΚΕ αλλά αυτό δεν συνέβη καθώς όλα τα άλλα εργατικά κέντρα, συγχρόνως με το ΣΕΚΕ, διοργανώναν απεργίες και επιτροπές.

Υπήρχε αλληλοσύνδεση τότε, ήταν τόσο στενή η σχέση ώστε κάποιος που γραφόταν σαν μέλος στην συνομοσπονδία καταγραφόταν και σαν συμπαθών ή μέλος του ΣΕΚΕ. Εφάρμοζαν βέβαια το ενιαίο μέτωπο οργανώνοντας κοινές απεργίες και αγώνες όλης της εργατικής τάξης μαζί με τους εργάτες που προέρχονταν από τους βενιζελικούς και το Λαϊκό κόμμα και είτε ήταν μειοψηφία είτε έλεγχαν κάποια σωματεία.

Ερ: Ποια είναι η στάση του ΣΕΚΕ απέναντι στη συμμετοχή του Βενιζέλου στα σχέδια των ιμπεριαλιστών με την ελληνική εκστρατεία στη Μικρά Ασία; Τι ρόλο παίζει η Οκτωβριανή επανάσταση και οι μπολσεβίκοι;

Η δημιουργία του ΣΕΚΕ και της ΓΣΕΕ αμέσως σήμανε φοβερές εργατικές κινητοποιήσεις που συνδυάστηκαν με το αντιπολεμικό

Ιδρυτικό συνέδριο του ΣΕΚΕ

Η ίδρυση της ΓΣΕΕ και του ΣΕΚΕ συνδέεται με το επαναστατικό κύμα που απλώθηκε από τη Ρωσία στη Γερμανία. Ο ιστορικός του εργατικού κινήματος Δημήτρης Λιβιεράτος μίλησε στον Γιώργο Πίττα.

κίνημα. Στις 2 του Μάη του 1919 αποβιβάστηκαν οι ελληνικές στρατιωτικές δυνάμεις στη Μικρά Ασία και άρχισε αυτή η καταστροφική εκστρατεία στην οποία το ΣΕΚΕ εναντιώθηκε από την πρώτη στιγμή υιοθετώντας την διεθνιστική θέση του επαναστατικού ντεφτισμού, απαιτώντας να γυρίσουν τα στρατεύματα πίσω στην Ελλάδα. Υπήρχαν άνθρωποι τότε που υπηρετούσαν ασταμάτητα δέκα ολόκληρα χρόνια από το 1912, είχαν τσακιστεί οι ίδιοι και οι οικογένειές τους, είχαν πουλήσει τα χωράφια τους.

Το 1920 έγινε το μεγάλο αντιπολεμικό συλλαλητήριο που ήταν επικεφαλής το ΣΕΚΕ αλλά συμμετείχαν όλοι όσοι ήταν ενάντια στον πόλεμο, ανάμεσά τους και οι οπαδοί του Λαϊκού κόμματος. Παρά τις πολεμικές συνθήκες γίνονταν απεργίες. Οι σιδηροδρομικοί έκαναν μια τεράστια απεργία μέχρι που στο τέλος τους επιστράτευσαν και τους έστειλαν φαντάρους στο μέτωπο. Στην ιστορία έχει μείνει η απεργία της ομοσπονδίας των ηλεκτροτεχνιτών το Νοέμβριο του 1919 που βύθισε στο σκοτάδι την Βουλή διακόπτοντας τις εργασίες της.

Ταυτόχρονα το ΣΕΚΕ δημιουργούσε οργανώσεις στο μέτωπο στο πεζικό, στο ναυτικό. Μετέφεραν παράνομα τον εργατικό τύπο στη Σμύρνη ενώ οι φαντάροι έβγαζαν εκεί τις δικές τους εφημερίδες ενάντια στον πόλεμο ανά συντάγματα και μεραρχίες. Ο Παντελής Πουλιόπουλος, 19 χρονών τότε, τέλειωσε την δικηγορία και τον πήραν στο μέτωπο στρατιώτη, στη Σμύρνη, όπου η οργάνωση

είχε διακόσια μέλη. Επειδή ήταν κατά του πολέμου, συνελήφθη. Θα τον πέρναγαν στρατοδικείο και θα τον τουφεκίζαν αν στο μεταξύ δεν κατέρρεε το μέτωπο.

Καθοριστικό ρόλο στην ίδρυση και στην ανάπτυξη του ΣΕΚΕ παίζουν οι εργατικές επαναστάσεις που γίνονται το 1917 στη Ρωσία και ακολουθούν το 1918 η Γερμανία και άλλες χώρες της Ευρώπης. Το 1920 στο 2ο συνέδριο του ΣΕΚΕ γίνεται η προσχώρηση στην νεοσύστατη Γ' Διεθνή διακηρύσσοντας σαν στόχο επαναστατική ανατροπή του καπιταλισμού ενώ όσοι ήταν προσκολλημένοι στην Β' Διεθνή αποχωρήσανε. Η Οκτωβριανή επανάσταση είχε γίνει το ιδεώδες, γέννησε ελπίδες για τους εργάτες της Ελλάδας και όλου του κόσμου.

Στο παράδειγμα που θα σου πω η σύνδεση ήταν και άμεση. Τον Ιανουάριο του 1919 ο Βενιζέλος έστειλε ένα σώμα στρατού στον πλευρό των ιμπεριαλιστών να πολεμήσουν την επανάσταση και τους μπολσεβίκους στην Ουκρανία. Μέσα σε δύο-τρεις μήνες αναγκάστηκε να τους φέρει πίσω. Οι μπολσεβίκοι εφάρμοσαν μια επαναστατική τακτική, συνέλαβαν αιχμαλώτους, τους οποίους και άφηναν να κυκλοφορούν ελεύθεροι, ενώ Έλληνες της Ρωσίας που ήταν στους μπολσεβίκους τούς μιλούσαν για την επανάσταση, το εργατικό κράτος και τους εξηγούσαν ότι δεν είχαν συμφέρον να χτυπάνε τα αδέρφια τους. Εκείνοι επιστρέφοντας στις μονάδες τους μετέφεραν αυτό το κλίμα. Ο Βενιζέλος αναγκάστηκε να τους πάρει και να τους πάει στη Ρουμανία για να τους «επανεκπαιδεύσει» προκειμένου να τους στείλει στη Σμύρνη.

Ερ: Ποιος ήταν ο ρόλος του οργανωμένου εργατικού κινήματος και του νεοσύστατου κόμματος στα χρόνια που ακολούθησαν και τί μήνυμα μας στέλνουν σήμερα εκατό χρόνια μετά;

Μετά την κατάρρευση του μετώπου στη Μικρά Ασία, είχαμε δύο νέα στοιχεία, τους παλαιούς πολεμιστές και τους πρόσφυγες. Ο Πουλιόπουλος και άλλα στελέχη της Αριστε-

ράς αποφάσισαν να φτιάξουν μια οργάνωση των παλαιών πολεμιστών που εξαπλώθηκε σε ολόκληρη την Ελλάδα, που μπήκαν μπροστά για το εργατικό και το αγροτικό ζήτημα καθώς επικρατούσε εξαθλίωση.

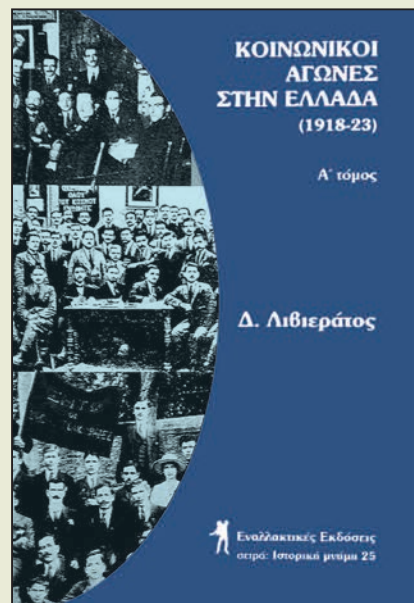
Μέσα σε αυτήν την συγκυρία το ΣΕΚΕ, που ακόμη είναι νόμιμο, μεγαλώνει ραγδαία. Αλλά αυτό τρομάζει την άρχουσα τάξη που επιστρέφει στην πολιτική της τρομοκρατίας. Το 1923 γίνεται η απεργία στον Πειραιά και, με δημοκρατική κυβέρνηση υποτίθεται Πλαστήρα-Γονατά, χτύπησαν τους απεργούς αφήνοντας 11 νεκρούς και δεκάδες τραυματίες. Έφτασαν, για μια και μοναδική φορά στην ιστορία της, να απαγορέψουν για τρεις μήνες τη λειτουργία της ΓΣΕΕ. Από εκεί και πέρα αρχίζει μια μεγάλη περίοδος διώξεων μέχρι που φτάνουμε στο ιδιώνυμο το 1929.

Από το 1,5 εκατομμύριο των προσφύγων που έφτασαν στην Ελλάδα, αρχικά κυρίως γυναικόπεδα, το 30% πέθανε μέσα στα πρώτα χρόνια λόγω των αθλιών συνθηκών. Οι γυναίκες, και μετά οι άντρες, μπήκαν στα εργοστάσια, οι πρόσφυγες ήταν μια ευκαιρία φθηνού εργατικού δυναμικού για τον ελληνικό καπιταλισμό. Μετά τις συμφωνίες του Βενιζέλου με την Τουρκία το 1930, αυτός ο κόσμος, που αρχικά είχε την αυταπάτη ότι με τον Βενιζέλο κάποια στιγμή θα γυρίσει πίσω, άρχισε να στρέφεται προς το σοσιαλιστικό κίνημα.

Αυτό είχε τεράστια επίδραση στην εξέλιξη του εργατικού κινήματος. Και στους αγώνες μέχρι το 1936 και κυρίως στην περίοδο της αντίστασης, όπου έγιναν η σπονδυλική στήλη του κινήματος. Στην Θεσσαλονίκη του 1936 είχαμε μια πανεργατική εξέγερση και μια τριήμερη απεργία, που ήταν κάτι το πρωτοφανές. Εκεί έχασε την ευκαιρία το κομμουνιστικό κόμμα, στου οποίου την ηγεσία ήδη από το 1931 με τον Ζαχαριάδη έχει επικρατήσει η σταλινική πτέρυγα που ακολουθεί τις επιταγές του Στάλιν και της ΕΣΣΔ. Κυρίαρχος ήταν ο ρόλος ξανά του εργατικού κινήματος και της Αριστεράς στο αντιστασιακό κίνημα στην κατοχή. Το εργατικό ΕΑΜ και ύστερα από λίγους μήνες και η πανυπαλληλική επιτροπή δημιουργήθηκαν πριν από το ΕΑΜ.

Έναν αιώνα τώρα το εργατικό κίνημα και η Αριστερά έχουν παίξει και παίζουν καθοριστικό ρόλο στην εξέλιξη των πραγμάτων. Το σπουδαίο και ελπιδοφόρο στη σημερινή εποχή της κρίσης είναι ότι ενώ δεχόμαστε μια συνεχή επίθεση να διαλύσουν τις εργατικές κατακτήσεις και μαζί να τσακίσουν τα συνδικάτα, η εργατική τάξη κινητοποιείται, αντιστέκεται, διεκδικεί. Τα εκατό χρόνια από την ίδρυση της ΓΣΕΕ βαραίνουν σήμερα στην ιστορία γιατί δείχνουν το συνεχές αυτού του κινήματος. Είναι η συνέχεια της εργατικής τάξης και των αγώνων της ό,τι και να γίνει, ό,τι δοτές ή συμβιβασμένες ηγεσίες και να έχουν περάσει - αν και υπήρξαν και κάποιες που αντιστέκονταν όπως το 1985 που πήγε ο Αντρέας να εφαρμόσει το άρθρο για τις απεργίες και η ΓΣΕΕ έσπασε. Σήμερα βρισκόμαστε ξανά μπροστά σε νέους γύρους κινητοποιήσεων της εργατικής τάξης.

Διαβάστε επίσης

“ΑΣΤΑΘΕΙΑ, ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ, ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ”

Από τη Γερμανία του 1918 ως τη Γερμανία του 2018

Κυκλοφορεί το νέο 131ο τεύχος Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω» τιμώντας τα εκατό χρόνια από την Γερμανική επανάσταση που το 1918 τερμάτισε τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, με μια αφίσσα του «Σπάρτακου» από το 1919 στο εξώφυλλο αλλά και ένα επτασέλιδο άρθρο στο εσωτερικό του.

Στο άρθρο με τίτλο «Γερμανία 1918, η πιο κρίσιμη επανάσταση» ο Πάνος Γκαργκάνας καταγράφει τις αιτίες, τις μάχες και τις κρίσιμες καμπές της επαναστατικής περιόδου 1918-23 στη Γερμανία αναδεικνύοντας την επικαιρότητα τους στην σημερινή πραγματικότητα: «Ποιος πρέπει να είναι ο στρατηγικός φάρος της Αριστεράς, η “ομαλή” κοινοβουλευτική πορεία της σοσιαλδημοκρατίας ή οι επιλογές της Λούξεμπουργκ και του Λήμπκνεχτ, του Λεβινέ και της Τσέτκιν; Είναι οι επαναστάσεις επίκαιρες στον πιο αναπτυσσόμενο καπιταλισμό ή πρέπει να τις προσδοκούμε μακριά του, στην υπανάπτυκτη περιφέρεια και στο κοινωνικό περιθώριο; Μπορεί μια εργατική τάξη που ζει και δουλεύει στις πιο προχωρημένες συνθήκες και απολαμβάνει κατακτήσεις να γίνεται επαναστατική; Πόσο καθοριστικός είναι ο ρόλος της Αριστεράς στην έκβαση των επαναστατικών γεγονότων;»

Το «πολιτικό κραχ» που συνέβη στην Ελλάδα το 2012 με την εκλογική κατάρρευση ΠΑΣΟΚ-ΝΔ, «τώρα πια είναι ο κανόνας σε κράτη μέλη της Ευρωζώνης και όχι μόνο... Σήμερα κανένας πια δεν μπορεί να μιλήσει για ελληνική εξαίρεση. Αντίθετα, έχει ανοίξει η συζήτηση για τις αιτίες μιας γενικευμένης αστάθειας». Αυτό υποστηρίζεται στο εντιτόριαλ άρθρο με τίτλο «Αστάθεια, αντίσταση, εργατική προοπτική» που ανοίγει το τεύχος του περιοδικού. Μέσα σε συνθήκες παράτασης της κρίσης και της πολιτικής αστάθειας το εργατικό κίνημα αναζητάει μέσα από τους αγώνες του τη δίκη του εναλλακτική υποστηρίζει η **Μαρία Στύλλου** εξηγώντας τα πώς και τα γιατί αυτής της κρίσης και παρουσιάζοντας αυτούς τους αγώνες καθώς και τη δυναμική που ξεδιπλώνουν από τα κάτω.

Η επανάσταση εικονογραφημένη

«Η Επανάσταση εικονογραφημένη» είναι ο τίτλος του άρθρου που αφιερώνεται στον **Τζορτζ Γκρος**, έναν από τους μεγαλύτερους νεωτεριστές καλλιτέχνες των αρχών του 20ου αιώνα, διακοσμημένο με έξι έργα του. Η **Αλεξάνδρα Μαρτίνη** παρουσιάζει τη συμβολή του Γκρος στο καλλιτεχνικό κύμα που ξεπήδησε μέσα στην φρίκη του Α' Παγκόσμιου Πόλεμου, εμπνεύστηκε από την Γερμανική επανάσταση και συγκρούστηκε με την άνοδο του ναζισμού. «Τα έργα του Τζορτζ Γκρος αποτελούν μια συναρπαστική εικονογράφηση της επανάστασης στη Γερμανία» γράφει στην εισαγωγή του άρθρου της που ακολουθεί την καλλιτεχνική πορεία του Γκρος παράλληλα και σε συνδυασμό με τα γεγονότα του πρώτου μισού του 20ου αιώνα.

Στο άρθρο του «Η Γερμανία σε κρίση» ο **Σωτήρης Κοντογιάννης** αναλύει τις ρίζες της πολιτικής κρίσης που έχει ξεσπάσει στην Γερμανία μετά τις πρόσφατες τοπικές εκλογές. Όπως υποστηρίζει: «Δεν υπάρχει καμιά νομοτελειακή σύνδεση ανάμεσα στην οικονομική κρίση, τη μετανάστευση και την άνοδο της ακροδεξιάς.

Αυτός που ευθύνεται για τις επιτυχίες των ναζιστικών κομμάτων είναι ο “επίσημος” ξενοφοβικός λόγος των κυβερνήσεων που προσπαθούν να μετατρέψουν τους πρόσφυγες σε αποδιοπομπαίους τράγους για την κατάσταση της οικονομίας...» Η Αριστερά δεν πρέπει να προσαρμοστεί στον ρατσισμό, σχολιάζει ο Σωτήρης Κοντογιάννης (πάνω στις τελευταίες πρωτοβουλίες ενός μέρους της ηγεσίας του Die Linke που εκφράζει η Σάρα Βάγκενκνεχτ) αλλά οφείλει να γίνει κινητήρια δύναμη μιας πλατιάς αντιρατσιστικής κίνησης και ταυτόχρονα η αιχμή του δόρατος της αντίστασης στον καπιταλισμό.

Δικαιοσύνη για τον Ζακ

«Η επιχείρηση να ενοχοποιηθεί το θύμα είχε όλες τις προϋποθέσεις να πετύχει... Όμως η συγκίνηση και δίκαιη οργή που προκάλεσε η δολοφονία ήταν πολύ ευρύτερη απ' όσους γνώρισαν τον Ζακ προσωπικά και ήρθε σαν αποτέλεσμα της συνολικότερης πολιτικοποίησης που έχει υπάρξει στην ελληνική κοινωνία, η οποία αρνείται πλειοψηφικά και πολλές φορές ενεργά τη ρατσιστική και φασιστική βία και την αστυνομική καταστολή» υποστηρίζει ο **Κώστας Τορπουζίδης** στο άρθρο του «Μπορούμε να απαντήσουμε ταξικά στην καταπίεση;» παρεμβαίνοντας στη συζήτηση που άνοιξε μετά την δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου.

«Την κοινωνική περιθωριοποίηση των πιο φτωχών και στερημένων κοινωνικών στρωμάτων δεν την παράγουν και δεν την επιβάλλουν κάποιοι μικροαστοί “νοικοκυραίοι”, αλλά η ίδια η καπιταλιστική κοινωνία μέσα από την οργάνωση και τους θεσμούς της» γράφει και καταλήγει: «Το να χτίσουμε ένα πολιτικοποιημένο εργατικό κίνημα, εξοπλισμένο με τις ιδέες της απελευθέρωσης, πρωταγωνιστικό στις μάχες ενάντια σε κάθε είδους ρατσιστικές, σεξιστικές, εθνικιστικές διακρίσεις είναι το ανοιχτό στοίχημα που έχουμε μπροστά μας. Για να εξασφαλίσουμε δικαιοσύνη για τον Ζακ και για όλους τους Ζακ αυτού του κόσμου».

Δέκα χρόνια κλείνουν φέτος από την εξέγερση του Δεκεμβρίου το 2008 και την δολοφονία του

Αλέξη Γρηγορόπουλου και ο **Λεάνδρος Μπόλαρης** θυμίζει τις ρίζες και τα γεγονότα της έκρηξης. Όπως γράφει: Οι μέρες του Αλέξη ήταν ο προσεισμός για τους συγκλονιστικούς αγώνες και τη μαζική αριστερή ριζοσπαστικοποίηση της εργατικής τάξης και της νεολαίας στα χρόνια των μνημονίων. Δέκα χρόνια μετά, η Αριστερά αξίζει να ξαναγυρίσει στη συζήτηση για τις ρίζες της εξέγερσης, το πλαίσιο που την καθόρισε και τις συνέπειές της... Δέκα χρόνια μετά, η κατάντια της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ δείχνει τα όρια της κοινοβουλευτικής διαχείρισης του συστήματος...»

Στο άρθρο της με τίτλο «Η δίκη της Χρυσής Αυγής στην τελική ευθεία», η **Αφροδίτη Φράγκου**, έχοντας την εικόνα από πρώτο χέρι καλύπτοντας συστηματικά τη δίκη της Χ.Α, παρουσιάζει τις συνθήκες και τις μάχες μέσα στις οποίες αυτή προχωράει, ενώ ταυτόχρονα προτείνει τα βήματα δράσης και ενότητας που χρειάζονται από εδώ και πέρα για να φτάσουμε στην κατάδίκη. Μέσα από την παρουσίαση της συζήτησης που άνοιξε φέτος τον Οκτώβρη στη

Διεθνή Αντιφασιστική Συνάντηση στο Ρουφ, η Αφροδίτη Φράγκου δίνει την εικόνα του ευρωπαϊκού συντονισμού που βρίσκεται σε εξέλιξη για την απόκρουση της φασιστικής απειλής από την Βρετανία, την Γερμανία και την Αυστρία μέχρι την Ιταλία, την Γαλλία και την Ελλάδα.

Αντισημιτισμός

«Η αντίσταση στο σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ δεν είναι αντισημιτισμός, αντίθετα η πάλη ενάντια στο ρατσιστικό κράτος του Ισραήλ ενισχύει την αντίσταση στον αντισημιτισμό» υποστηρίζει ο **Νίκος Λούντος**, με αφορμή την καμπάνια που κατηγορεί με τον ηγέτη του Εργατικού Κόμματος στη Βρετανία, Τζέρεμι Κόρμπιν για αντισημιτισμό επειδή υποστηρίζει την Παλαιστινιακή αντίσταση.

«Ο αντισημιτισμός ανήκει στο βασικό ρεπερτόριο μίσους των φασιστών και της ακροδεξιάς και επανέρχεται πάντα μαζί τους. Η Αριστερά είναι συνώνυμο της πάλης ενάντια στον αντισημιτισμό» γράφει στο πρώτο μέρος του άρθρου του που αναφέρεται στη ναζιστική ύβρη του Ολοκαυτώματος. Στο δεύτερο μέρος αναλύεται ο ρατσιστικός χαρακτήρας του κράτους του Ισραήλ που φτιάχτηκε με τις πλάτες των ιμπεριαλιστών στην Παλαιστίνη. «Όχι μόνο δεν υπάρχει συνεχές μεταξύ αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη και αντισημιτισμού, αντίθετα υπάρχει συνέχεια μεταξύ αντιιμπεριαλιστικού κινήματος και αντιφασισμού» καταλήγει.

Τέλος, στις βιβλιοκριτικές αυτού του τεύχους ο **Κώστας Πίπτας** σχολιάζει το βιβλίο «Η αυτοκτονία του δήμου, πολιτική κρίση και συνταγματικός λόγος στη Βαϊμάρη» του **Αλέξανδρου Κεσσόπουλου**, η **Σταυρούλα Πανίδου** γράφει για την επανέκδοση του βιβλίου «Τα Βαλκάνια» του **Μαρκ Μαζάουερ** ενώ ο **Δημήτρης Στεφανάκης** παρουσιάζει το πολύτιμο βιβλίο «Μαρξισμός και εθνικισμός» του **Κρις Χάρμαν** που επανεκδόθηκε πρόσφατα από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο.

Γιώργος Πίπτας

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14 πίσω από Τιάνια-ΡΕΕ
τηλ. 2105247584

www.marxistiko.gr

Έστειλαν Ιρανούς πρόσφυγες στην Αμυγδαλέζα!

Στο κέντρο κράτησης της Αμυγδαλέζας κλείστηκαν την περασμένη Τετάρτη 31/10, ύστερα από σκούπα της αστυνομίας, δεκάδες Ιρανοί πρόσφυγες. Οι πρόσφυγες διαμαρτύρονταν για ημέρες έξω από τη Βουλή και την Υπηρεσία Ασύλου για την εξαιρετικά δύσκολη πρόσβαση στη διαδικασία χορήγησης ασύλου, διεκδικώντας άμεση καταγραφή αλλά και χώρους φιλοξενίας. Ανάμεσά τους βρίσκονταν και εξαιρετικά ευάλωτες περιπτώσεις, όπως μονογονεϊκές οικογένειες γυναικών με παιδιά οι οποίες είναι θύματα βίας και φιλοξενούνταν σε ειδικό ξενώνα.

Όπως έγραψε η ΕφΣυν, “...η ΕΛ.ΑΣ. επέλεξε τον δρόμο της καταστολής και της κράτησης. Αμέσως μετά την ολοκλήρωση της κινητοποίησης έξω από την Υπηρεσία Ασύλου αργά το απόγευμα της Τετάρτης, η αστυνομία επιβίβασε τους διαδηλωτές σε αστυνομικό όχημα, με προορισμό, όπως τους ειπώθηκε, τη Διεύθυνση Αλλοδαπών στην Πέτρου Ράλλη, όπου θα καταγραφόταν η θέλησή τους να υποβάλουν αίτημα ασύλου. Ωστόσο, πληροφορίες οργανώσεων και αλληλέγγυων αναφέρουν πως οι πρόσφυγες οδηγήθηκαν κατευθείαν στο κέντρο κράτησης της Αμυγδαλέζας, όπου κρατήθηκαν τουλάχιστον μέχρι χθες (σ.σ. 1/11) αργά το βράδυ”.

Η ρατσιστική αντιμετώπιση των προσφύγων από την πλευρά της αστυνομίας συνεχίστηκε και στη διαδικασία της απελευθέρωσής τους, καθώς οι αρχές δεν διέθεσαν όχημα για τη μεταφορά τους στο κέντρο της Αθήνας ή σε κάποιο κεντρικό σημείο της περιοχής, υπο-

χρεώνοντάς τους έτσι να περπατήσουν μέσα στη νύχτα στην ερημιά της Αμυγδαλέζας μέχρι να βρουν δημόσια συγκοινωνία.

Απελάσεις

“Είναι θέμα χρόνου να αρχίσουν τις φανερές απελάσεις δίπλα σε αυτές που γίνονται νύχτα στον Εβρο”, ανέφερε αμέσως μετά τη σκούπα της αστυνομίας η ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ καταγγέλλοντας την νέα αυτή προκλητική κίνηση της κυβέρνησης και απαιτώντας την άμεση απελευθέρωση των Ιρανών προσφύγων, “Την ίδια ώρα, η Υπάτη Αρμό-

στεία του ΟΗΕ σφυρίζει αδιάφορα έχοντας αποδεχτεί ένα σύστημα καταγραφής μέσω Skype που λειτουργεί ως εμπόδιο στην πρόσβαση στις υπηρεσίες ασύλου... Είναι ώρα να αναγκάσουμε την κυβέρνηση να εγκαταλείψει τη ρατσιστική κατρακύλα και να δώσει άσυλο και στέγη στους πρόσφυγες, να σταματήσει τον βασανιστικό αποκλεισμό στις Μόριες των νησιών και να αφήσει τους πρόσφυγες να έρθουν στις πόλεις. Να γίνουν προσλήψεις στην Υπηρεσία Ασύλου και όχι απολύσεις”.

Λ.Β.

Παγώνει η κατασκευή του Mall στην Ακαδημία Πλάτωνος

“Παγώνει η κατασκευή του τερατώδους Mall των 55.000 τμ, στην έκταση του πρώην Μουζάκη, στην Ακαδημία Πλάτωνος”, όπως αναφέρεται σε ανακοίνωση που εξέδωσε το Συντονιστικό Ενάντια στο Mall.

Σύμφωνα με την ανακοίνωση, “Η μητρική BlackRock και το ελληνικό “όχημά” της, η Artume, δίνουν αναβολή στα καταστροφικά τους σχέδια με επιχείρημα τη “διεθνή οικονομική αβεβαιότητα” λόγω προεκλογικής περιόδου στην Ελλάδα, αλλά και την αποτυχία στις διαπραγματεύσεις για συμμετοχή στην επένδυση με τους γνωστούς και μη εξαιρετέους ομίλους της REDS, του “Ελλάκτωρ” και της Lambda Development του Λάτση (αυτής που πήρε το χώρο του Ελληνικού).

(...) Η πολυεθνική αναβάλλει την περίφημη επένδυση της, η οποία αποδεικνύεται μια ακόμη «φούσκα ανάπτυξης», παρά το γεγονός ότι εδώ και ενάμισι χρόνο το Κυβερνητικό Συμβούλιο Οικονομικής Πολιτικής της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αποφάσισε να δώσει το πράσινο φως για την κατασκευή του Mall της πολυεθνικής, το υπουργείο Περιβάλλοντος έτρεξε να ικανοποιήσει όλες τις απαιτήσεις της (έκδοση Προεδρικών Διαταγμάτων) και η διοίκηση του Γιώργου Καμίνη στο δήμο Αθηναίων έστρωσε το χαλί, ώστε να αρθούν και τα τελευταία θεσμικά εμπόδια.

Οι ποικιλόμορφες και επί 10 χρόνια, επίμονες δράσεις και κινητοποιήσεις των κατοίκων και των συλλογικοτήτων της Ακαδημίας Πλάτωνος, των κοντινών γειτονιών καθώς και των περιοχών της Δυτικής Αθήνας έχουν συμβάλει σε αυτές τις εξελίξεις και, κυρίως, αποτελούν παρακαταθήκη ελπίδας για το μέλλον. Η αναβολή δεν σημαίνει και εγκατάλειψη των όποιων σχεδίων από την πολυεθνική.

Εμείς δεν θα επαναπαυτούμε. Συνεχίζουμε να διεκδικούμε από κυβέρνηση – δήμο – περιφέρεια, την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής στις γειτονίες μας για την κάλυψη των πραγματικών και οξυμένων αναγκών.

Η δημοτική αρχή Καμίνη, που έσπρωξε με όποιο μέσο διέθετε την επένδυση του Mall τάζοντας λαγούς και πετραχείλια “ανάπτυξης” για την περιοχή, δεν εκτέλεσε επί 2 θητείες ούτε ένα από τα απολύτως αναγκαία έργα. Ο εξευτελισμός της δημοτικής αρχής που αντιμετώπισε τους αγώνες μας με περιφρόνηση, στο όνομα της ανάπτυξης που θα

έφερνε το mall, δεν θα ξεχαστεί. Δεν επιτρέπουμε σε καμιά δημοτική αρχή να εγκαταλείπει τις γειτονίες μας όταν σκάνε οι ...φούσκες της.

Η διοίκηση της περιφέρειας Αττικής δεν έβαλε ούτε ένα ευρώ στις γειτονίες μας από τα εκατομμύρια των προϋπολογισμών της. Ακόμη και τα δύο νηπιαγωγεία που είχε τη δέσμευση να κατασκευάσει στο οικόπεδο Αίμωνος & Ευκλείδου έχουν χαθεί στη διαδρομή.

Αγωνιζόμαστε και να διεκδικούμε: Πραγματική αναβάθμιση του Αρχαιολογικού Χώρου, προστασία και ανάδειξη της μεγάλης ιστορικής και πολιτιστικής του αξίας, ανοιχτό στους πολίτες και την καθημερινότητα των κατοίκων. Πραγματική αναβάθμιση των περιοχών κατοικίας με την εξασφάλιση όλων των απαραίτητων υποδομών (δρόμοι, αποχέτευση, αθλητικοί και ελεύθεροι χώροι, κοινωνικές λειτουργίες)» αναφέρει η ανακοίνωση.

Το Πάρκο Γουδή να γίνει Μητροπολιτικό

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από το Υπουργείο Περιβάλλοντος κι Ενέργειας καλεί στις 12 Νοέμβρη, στη 1μμ, η Επιτροπή Αγώνα για το Μητροπολιτικό Πάρκο Γουδή.

Η απόφαση για την κινητοποίηση πάρθηκε σε σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στις 31/10. Σύμφωνα με την Επιτροπή “η σύσκεψη υπήρξε πολύ επιτυχημένη καθώς σε αυτή έλαβε μέρος μεγάλος αριθμός πολιτών, εκπροσώπων κοινωνικών φορέων, επιστημόνων κ.ά”. Η σύσκεψη και η κινητοποίηση έχει να κάνει με την απουσία οποιασδήποτε ενημέρωσης σχετικά με την πραγματοποίηση Μητροπολιτικού Πάρκου, για την υλοποίηση του οποίου υπήρξαν υποσχέσεις από τον ίδιο τον **Τσίπρα** στις 5 Ιούνη. Οι διαδηλωτές θα επιδιώξουν συνάντηση με τον αναπληρωτή υπουργό ΥΠΕΝ **Σ. Φάμελλο**, απαιτώντας ενημέρωση “για το περιεχόμενο του νομοσχεδίου και να κάνει δεκτούς εκπροσώπους των Φορέων Πολιτών στις ομάδες διαμόρφωσής του”.

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ Όχι στην ατζέντα Μπακογιάννη

«**Δ**εν έχει σημασία από που κρατάει η σκούφια σου στην τοπική αυτοδιοίκηση διατυμπάνισε ο γόνος της οικογένειας Μητσotάκη στην στημένη φιέστα ανακήρυξης του ως υποψήφιου Δημάρχου Αθήνας, όχι σε κάποια φτωχογειτονιά της πόλης αλλά στο κέντρο της βιομηχανίας διασκέδασης στο Γκάζι. Σοβαρά; Δεν μπορεί να ξεγελάσει κανέναν και καμία. Η υποψηφιότητα του αποτελεί την αιχμή της απόπειρας της Δεξιάς να πισωγυρίσει τις ελπίδες του κόσμου, γεννημένες στα χρόνια της αντίστασης, στις κυβερνήσεις που έφεραν τα μνημόνια και τη μαζική φτώχεια στην Αθήνα και σε όλη την Ελλάδα. Με αυτές τις κυβερνήσεις είχε άψογη συνεργασία άλλωστε ο κ. Μπακογιάννης. Παλιά ο Σαμαράς κραύγαζε “θα ανακαταλάβουμε τις πόλεις μας” τώρα ο Μπακογιάννης ετοιμάζεται “να επανακτήσει τον δημόσιο χώρο”».

Αυτά αναφέρει ανάμεσα σε άλλα σε δήλωσή του ο δημοτικός σύμβουλος Αθήνας **Πέτρος Κωνσταντίνου** και συνεχίζει:

«Η υποψηφιότητα Μπακογιάννη σηματοδοτεί ανοικτή επίθεση στην αριστερά, στο εργατικό κίνημα, την “άλλη Αθήνα”, την Αθήνα της Αντίστασης. Την Αθήνα των εργατών που βγήκαν και ετοιμάζονται να βγουν ξανά στους δρόμους με απεργίες για να μπορούν να ζουν αξιοπρεπώς παίρνοντας πίσω τα κλεμμένα μεροκάματα, τις δουλειές και τις συντάξεις. Την Αθήνα της αλληλεγγύης στους μετανάστες και τους πρόσφυγες, που κόντρα στους φασίστες της Χρυσής Αυγής ανοίγει αγκαλιές στις γειτονιές και βάζει τα προσφυγόπουλα στα σχολεία. Την Αθήνα των άστεγων και ξεσιπωμένων από τους τραπεζίτες. Την Αθήνα των φοιτητών που δεν έχουν εστίες αλλά οι πρυτάνεις τους απειλούν με κατάργηση του ασύλου. Την Αθήνα των φτωχοδιάβολων, των εξαρτημένων που βιώνουν τον αποκλεισμό και την καταστολή, των μικροπωλητών, των χειροτεχνών, των ρακοσυλλεκτών που στιγματίζονται ως “παραεμπόριο” την ώρα που οι μεγαλέμποροι, οι ξενοδόχοι και οι μεγαλοκαρχαρίες τρυγάν την “ανάπτυξη” και τους πόρους του Δήμου Αθήνας.

Της πόλης που πρόσφατα ξεσηκώθηκε για την στυγνή δολοφονία του Ζάκ Κωστόπουλου, της διαφορετικότητας και της αντίστασης στις διακρίσεις και τον σεξισμό. Της Αθήνας που συγκρούεται με τα μεγάλα συμφέροντα και τους λογής φιλάνθρωπους που απλώνουν τα χέρια πάνω από τη πόλη για να αρπάξουν ελεύθερους χώρους, την Ακαδημία Πλάτωνος, το Λοφο του Φιλοπάππου, το Μητροπολιτικό Πάρκο Γουδή.

Η ατζέντα Μπακογιάννη μυρίζει Τράμπ, Σαλβίνι, Ορμπαν, είναι η ατζέντα “του νόμου και τάξης” που καλλιεργεί τον φόβο για την εγκληματικότητα για να φέρει την καταστολή στις γειτονιές, στα πανεπιστήμια, τους εργασιακούς χώρους, γλείφοντας την ακροδεξιά απροκάλυπτα. Είναι η ατζέντα των ιδιωτικοποιήσεων, των ΣΔΙΤ, των παραχωρήσεων στην ιδιωτική πρωτοβουλία χώρων και πόρων σε βάρος των φτωχών της πόλης.

Στις επερχόμενες δημοτικές εκλογές έχουμε να δώσουμε την μάχη για να δυναμώσει μια αριστερή εναλλακτική απέναντι στους συμβιβασμούς της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Η **Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας** δηλώνει ΠΑΡΟΥΣΑ στην εκλογική μάχη της Αθήνας».

Μελισσανίδης - Ο χορός των εκατομμυρίων

Ο Δημήτρης Μελισσανίδης είναι το υπόδειγμα του αυτοδημιούργητου επιχειρηματία: ο “Τίγρης” ξεκίνησε την καριέρα του το 1975 από μια φτωχική σχολή οδηγών στον Κορυδαλλό. Το 2015 το όνομά του βρισκόταν στη λίστα Forbes με τους 500 πλουσιότερους ανθρώπους στον κόσμο.

Που οφείλεται αυτό το θαύμα; Κάποιοι κάνουν λόγο για τη βοήθεια της Παναγίας Σουμελά... Ο Μελισσανίδης, άλλωστε, είναι ο Μεγάλος Χορηγός του ιδρύματος της Παναγίας Σουμελά του Βερμίου – ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος τον τίμησε για την προσφορά του αυτή το 2014 με το “οφίκιο του Άρχοντα Κουροπαλάτου”. Όπως αποκαλύφθηκε όμως τώρα, αυτή που έβαλε (και βάζει ακόμα) το χεράκι της δεν ήταν η Παναγία η Σουμελά αλλά μια άλλη “Παναγία”, η “Παναγία η Ξαφρίστρα”.

Τον Αύγουστο του 2016, λίγους μήνες μετά την επίσημη αναρρίχηση του στην κορυφή του παγκόσμιου επιχειρηματικού κόσμου ο Μελισσανίδης αποχώρησε ξαφνικά από την Aegean Petroleum Network Inc, την εταιρεία που είχε ιδρύσει και που διοικούσε μέχρι τότε. Τις μετοχές του τις επαναγόρασε η ίδια η εταιρεία. Από τη συμφωνία αυτή ανάμεσά στη διοίκηση της εταιρείας, δηλαδή τον Μελισσανίδη, και τον πωλητή των μετοχών, δηλαδή τον Μελισσανίδη, ο “Τίγρης” τσέπωσε 100 εκατομμύρια δολάρια. Όπως φαίνεται όμως τώρα αυτά τα 100 εκατομμύρια δεν ήταν τα μόνα που είχε ξαφρίσει ο επιχειρηματίας από τα ταμεία της εταιρείας “του”.

Βρώμικο παρελθόν

Στις 31 Μαρτίου του 2010 η Aegean Petroleum υπέγραψε σύμβαση με την εταιρεία Oil Tank Engineering & Consulting SA για την κατασκευή ενός τερματικού σταθμού πετρελαίου στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα. Η Oil Tank δεν είχε καμιά σχέση μέχρι τότε ούτε με τερματικούς σταθμούς, ούτε με τις κατασκευές, ούτε με τα πετρέλαια, ούτε με τα Αραβικά Εμιράτα. Πως να έχει άλλωστε; Είχε δημιουργηθεί μόλις 15 ημέρες πριν στις νήσους Μάρσαλ, έναν από τους διαβόητους φορολογικούς παραδείσους την περίοδο εκείνη (βγήκε από τη σχετική λίστα της ΕΕ φέτος). Οι αμερικανικές εποπτικές αρχές που ερευνούν τώρα το βρώμικο παρελθόν της Aegean Petroleum εκτιμούν ότι πίσω από την Oil Tank κρύβονται εταιρείες του ίδιου του Μελισσανίδη.

Η μαύρη τρύπα στα ταμεία της Aegean Petroleum -που είναι εισηγμένη στο χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης- υπολογίζεται σε περίπου 300 εκατομμύρια δολάρια. Τον περασμένο Ιούνη η μετοχή της έπεσε 75% κάτω, όταν η εταιρεία αναγκάστηκε να διαγράψει 200 εκατομμύρια δολάρια από τα βιβλία της -από απαιτήσεις οι οποίες δεν επρόκειτο να εισπραχθούν ποτέ. Τώρα, μετά την αποκάλυψη των νέων “λεπτομερειών” η διαπραγμάτευση της μετοχής της στο χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης διακόπηκε. Η Aegean Petroleum πρέπει να αναχρηματοδοτήσει αυτές τις μέρες ένα παλιό ομολογιακό δάνειο ύψους 95 εκατομμυρίων δολαρίων. Σύμφωνα με το πρακτορείο Bloomberg η νέα διοίκηση ετοιμάζεται τώρα να καταθέσει αίτηση χρεοκοπίας.

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο “Τίγρης” εμπλέκεται σε σκάνδαλα. Το 1995 είχε εκδοθεί ένταλμα σύλληψης σε βάρος του Μελισσανίδη και του τότε συνεταίρου του Γιάννη Καρρά για λαθρεμπόριο μεγάλων ποσοτήτων πετρελαίου. Τα “Πετρέλαια Αιγαίου”, όπως ονομαζόταν τότε η εταιρεία τους, “εξαφάνισε” μέσα σε λίγους μήνες 6 χιλιάδες τόνους αφορολόγητο πετρέλαιο (με εικονικές τροφοδοσίες ποντοπόρων πλοίων) τα οποία διοχέτευσε προφανώς στην μαύρη εγχώρια αγορά. Η ζημιά για το δημόσιο ξεπερνάει τα 2 εκατομμύρια Ευρώ. Η υπόθεση δεν εκδικάστηκε ουσιαστικά ποτέ: ύστερα από εννιά αναβολές και δώδεκα χρόνια το αδίκημα παραγράφηκε. Δικηγόρος του Μελισσανίδη ήταν ο Φαήλος Κρανιδιώτης - ο σύμβουλος του Αντώνη Σαμαρά.

ΘΕΩΡΙΕΣ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑΣ ΣΟΡΟΣ

Μας κυβερνάει το Κεφάλαιο -Όχι το “χρήμα των Εβραίων”

Ο Τζορτζ Σόρος βρίσκεται εδώ και χρόνια στο στόχαστρο των φασιστοφυλλιδιών σε ολόκληρο τον κόσμο. Διόλου παράξενο: είναι Εβραίος, πλούσιος και φιλελεύθερος. Καλύτερο “υπόδειγμα” για τις αντισιμικές του θεωρίες δύσκολα θα μπορούσαν να βρουν. Ο νεοναζιστικός βόθρος είναι γεμάτος εδώ και χρόνια από συνωμοτικές θεωρίες για την υποτιθέμενη υπόγεια δράση του “Εβραίου Κροίσου”. Δεν χρειάζεται να πάμε μακριά: η Ελλάδα έχει “αλωθεί” σύμφωνα με τη Χρυσή Αυγή από τον “Τζορτζ Σόρος... τον πλουτοκράτη των ανοιχτών συνόρων, της νομιμοποίησης των ναρκωτικών, των σεξουαλικών δικαιωμάτων, της προδοσίας της Μακεδονίας...”.

Τους τελευταίους μήνες, όμως, ο βόθρος έχει ξεχειλίσει από τα σκοτεινά υπόγεια στα πολυτελή διαμερίσματα και τα γραφεία της καλής κοινωνίας. Ο Ντόναλντ Τραμπ, που χύνει αυτές τις μέρες ασταμάτητα δηλητήριο ενάντια στο καραβάνι των προσφύγων που κατευθύνεται προς τα νότια σύνορα των ΗΠΑ, κατονόμασε έμμεσα μεν, δημόσια δε τον Σόρος σαν τον χρηματοδότη αυτής της επικείμενης “εισβολής”.

Ούτε είναι ο Τραμπ ο πρώτος που κατηγορεί τον Σόρος για χρηματοδότηση των “προσφυγικών ροών”: έχει προηγηθεί ο Βίκτορ Ορμπάν, ο διαβόητος ακροδεξιός πρόεδρος της Ουγγαρίας. Πριν από λίγες ημέρες η κυβέρνησή του αποφάσισε να ανακαλέσει την άδεια λειτουργίας του “Κεντρικού Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου”, ενός ανωτάτου εκπαιδευτικού ιδρύματος που λειτουργεί από το 1991 με τη στήριξη και τη χρηματοδότηση του Σόρος.

Ο βόθρος έχει φτάσει και εδώ στην Ελλάδα στα πάνω πατώματα. Ο Πάνος Καμμένος “κατήγγειλε” στην “ταραγμέ-

νη” συνεδρίαση της 16 Οκτώβρη του υπουργικού συμβουλίου ότι “ο Σόρος χρηματοδοτεί την ελληνική κυβέρνηση για να αγοράζει ξένους”. “Οι διαρροές από εκείνη τη συνεδρίαση”, γράφει Το Βήμα, “άφηναν να εννοηθεί ότι ο Π.Καμμένος προσδιόρισε το ποσό της χρηματοδότησης στα 50 εκατομμύρια προκειμένου να επισπευσθεί η συμφωνία των Πρεσπών”. Ο Καμμένος, ως συνήθως, διέψευσε αυτές τις διαρροές.

Παιχνίδι

Στο χορό των επιθέσεων ενάντια στον Σόρος έχουν περάσει τώρα και τα “επίσημα” Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης: “Ο Σόρος έχει γεννηθεί στην Ουγγαρία και είναι ένας από τους διασωθέντες του Ολοκαυτώματος”, μας πληροφορεί, όλο αθωότητα το Πρώτο Θέμα, η εφημερίδα που ξεπλένει συστηματικά εδώ και χρόνια τη Χρυσή Αυγή. “Το όνομά του εμπλέκεται σε διάφορες συνωμοσίες, χωρίς ωστόσο να έχει αποδειχθεί η εμπλοκή του σε καμία από αυτές”. Αλλά, όπως αφήνεται να εννοηθεί, δεν υπάρχει καπνός χωρίς φωτιά.

Ακόμα και ο Βαρουφάκης μπήκε σε αυτό το παιχνίδι: “Ο Γιάννης Βαρουφάκης, σε συνέντευξη που παραχώρησε (ΣΚΑΙ) αποκάλυψε πως τον Ιούλιο του 2015, ο Τζορτζ Σόρος τηλεφώνησε στον Αλέξη Τσίπρα, ζητώντας την αποπομπή του από το υπουργείο Οικονομικών. Ο πρώην υπουργός πρόσθεσε ότι η σχέση του με τον Σόρος περιορίζεται σε αυτό το τηλεφώνημα και σημείωσε πως ο γνωστός επιχειρηματίας «έχει κάνει κάποια καλά, αλλά και κάποια περίεργα πράγματα», μας πληροφορεί η Εφημερίδα των Συντακτών. Θέλουν να πιστέψουμε ότι ο συμβιβασμός του Τσίπρα με την Τρόικα ήταν “εβραϊκή συνωμοσία”;

Ο Σόρος δεν είναι άγιος, Ούτε είναι

απλά ένας “πολυεκατομμυριούχος”. Είναι ένας από τους μεγαλύτερους κερδοσκόπους όλων των εποχών. Έγινε διάσημος το 1992 όταν κατάφερε, “στοιχηματίζοντας” ενάντια στην ισοτιμία της αγγλικής λίρας, να “κάψει” τα συναλλαγματικά αποθέματα της Κεντρικής Τράπεζας της Βρετανίας εξαναγκάζοντάς την με αυτόν τον τρόπο να αφήσει το νόμισμά της να υποτιμηθεί. Από αυτό το “κόλπο” και μόνο κατάφερε να αρπάξει ένα δισεκατομμύριο δολάρια.

Αλλά οι επιθέσεις του Τραμπ, του Ορμπάν ή του Καμμένου δεν οφείλονται ούτε στο ότι είναι πλούσιος, ούτε στο ότι είναι κερδοσκόπος. Ο πραγματικός λόγος για τον οποίο του επιτίθενται είναι η προσαρμογή τους στην ακροδεξιά ρητορική. Ο βόθρος δεν ξεχείλισε από μόνος του: ξεχείλισε χάρη στις “επιτυχίες” της Λεπέν στη Γαλλία, ξεχείλισε χάρη στις συγκυβερνήσεις δεξιάς-νεοναζι στην Ιταλία και την Αυστρία, ξεχείλισε χάρη στη νίκη του Μπολσονάρο στη Βραζιλία.

Την περασμένη εβδομάδα ένα δέμα-βόμβα στάλθηκε με το ταχυδρομείο στον Σόρος. Αντίστοιχα δέματα είχαν αποσταλεί και στον Μπάρακ Ομπάμα και τη Χίλαρι Κλίντον -τους “εχθρούς του αμερικανικού έθνους” σύμφωνα με τον Τραμπ. Αλλά η δυσωδία δεν χτυπάει μόνο τους διάσημους και τους ισχυρούς: η υπόκληση στους νεοναζι και η αποδοχή των αποκρουστικών τους ιδεοληψιών (από τις θεωρίες συνωμοσίας μέχρι τα “Πρωτόκολλα της Σιών”) έχει πραγματικά θύματα. Στις αναρτήσεις του στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης ο Ρόμπερτ Μπάουερς, ο μακελάρης της Συναγωγής του Πίτσμπουργκ, χαρακτήριζε τους πρόσφυγες που φτάνουν στα σύνορα των ΗΠΑ “εισβολείς”. Όπως ακριβώς τους χαρακτηρίζει και ο Τραμπ, δηλαδή.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Αντιφασιστική διαδήλωση στο Πίτσμπουργκ μετά την επίθεση στη Συναγωγή

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου

Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11 καφέ «Η μικρή πλατεία» 7.30μμ

Αστάθεια, αντίσταση, εργατική προοπτική

Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11 καφέ Άνω Πουρναρούσα 6.30μμ

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου

Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11 Βενέτης 8μμ

Ο πανεργατικός ξεσηκωμός του Νοέμβρη

Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/11 Βενέτης 8μμ

45 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου

Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11 στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ

Ο πανεργατικός ξεσηκωμός του Νοέμβρη

Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

- ΠΕΜΠΤΗ 15/11 στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ

45 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου

Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11 Πνευματικό Κέντρο Δήμου, Κισσά-βου 11, 7μμ

Τραμπ – η σήψη της κυρίαρχης τάξης

Ομιλητής: Ευθύμης Σταθογιάννης

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/11 Πνευματικό Κέντρο Δήμου, Κισσά-βου 11, 7μμ

45 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου

Ομιλητής: Θοδωρής Λυκογιαννάκης

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11 καφέ Βαβέλ 8μμ

Ο πανεργατικός ξεσηκωμός του Νοέμβρη

Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11 ΕΡΤ-OPEN 7.30μμ

Ο πανεργατικός ξεσηκωμός του Νοέμβρη

Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ

Πώς οργανώνουμε την απεργία στις 14 Νοέμβρη

Ομιλητής: Χρήστος Βαρβέρης

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11 στέκι 8μμ

Οι ναύτες πρωταγωνιστές στην γερμανική επανάσταση

Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουριτίη

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ-ΜΕΝΙΔΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11 καφέ Θεοσίτης (πλ.Αγ.Νικολάου)

7.30μμ

Οι ναύτες πρωταγωνιστές στην γερμανική επανάσταση

Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11 στέκι Αριστερής Κίνησης 8μμ

Οι ναύτες πρωταγωνιστές στην γερμανική επανάσταση

Ομιλήτρια: Μαρία Ωρολογά

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11 Μεγάλου Αλεξάνδρου 59, 8μμ

12 Οκτώβρη 1944 - Η απελευθέρωση της Αθήνας

Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΧΑΝΙΑ (ΔΥΤΙΚΑ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 31/10 γρ. δημοτικού σχήματος ΑΝΤΑΡΣΙΑ, Μέγαρο Πάνθεον 7.30μμ

Αστάθεια, αντίσταση, εργατική προοπτική

Ομιλητής: Μανώλης Φιωτάκης

ΗΡΑΚΛΕΟ (ΒΟΡΕΟΚΕΝΤΡΟ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ

Οι εξελίξεις στη Βραζιλία

Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11 καφέ Γιώτης 8.30μμ

Βραζιλία – η αντίσταση στον Μπολσονάρο

Ομιλητής: Λάκης Κουτσίλας

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11 καφέ Ζωή 7.30μμ

Πώς οργανώνουμε την απεργία στις 14/11

Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11 ΕΔΟΘ 6.30μμ

Βραζιλία – η αντίσταση στον Μπολσονάρο

Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11 στοά Σαρκά (Α΄ κτίριο, Β΄ ορ.) 7μμ

Το μεταβατικό πρόγραμμα και ο εργατικός έλεγχος

Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΠΕΡΑΙΑΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11 καφέ Μικρές Γεύσεις (Πλ.Τερψι-θέας) 7μμ

Οι εκλογές στη Βραζιλία

Ομιλήτρια: Διονυσία Πυλαρινού

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/11 καφέ Μικρές Γεύσεις (Πλ.Τερψι-θέας) 7μμ

45 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου

Ομιλητής: Αρτέμης Πρέκας

- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/11 καφέ Μικρές Γεύσεις (Πλ.Τερψι-θέας) 7μμ

Μπορούμε να απαντήσουμε ταξικά στην καταπίεση;

Ομιλητής: Έλις Μουτσέλι

ΝΙΚΑΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11 δημαρχείο 7.30μμ

Μπορούμε να απαντήσουμε ταξικά στην καταπίεση;

Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/11 δημαρχείο 7.30μμ

Η αντίσταση στο σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ δεν είναι αντισιμιτισμός

Ομιλητής: Μάνος Καρτέρης

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11 καφέ Κοσμικών 7.30μμ

Αστάθεια, αντίσταση, εργατική προοπτική

Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΞΕΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11 Παιδαγωγικό (Ναυαρίνου), υπόγειο, αίθ. Υ, 8μμ

Η Γερμανία σε κρίση

Ομιλήτρια: Έβελυν Βαρελά

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ - ΘΗΣΕΟ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11 καφέ «6» 7μμ

Αστάθεια, αντίσταση, εργατική προοπτική

Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/11 καφέ «6» 7μμ

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου

Ομιλητής: Αντώνης Σκαρπέλης

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11 καφέ Κρίκος 7μμ

Αστάθεια, αντίσταση, εργατική προοπτική

Ομιλήτρια: Σταυρούλα Ψυχογιοπούλου

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/11 καφέ Κρίκος 7μμ

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου

Ομιλητής: Γιώργος Ψυχογιόπουλος

ΚΕΡΑΜΒΚΟΣ-ΚΟΛΩΝΟΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11 στην Αυλή του Πέτρου 7μμ

Η Γερμανία σε κρίση

Ομιλητής: Κυριάκος Μπάνος

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/11 στην Αυλή του Πέτρου 7μμ

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ - ΤΑΥΡΟΣ

- ΠΕΜΠΤΗ 8/11 καφέ Τζέγκα 7μμ

Αστάθεια, αντίσταση, εργατική προοπτική

Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

- ΠΕΜΠΤΗ 15/11 καφέ Τζέγκα 7μμ

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

- ΠΕΜΠΤΗ 8/11 καφέ Λούπα (Ερεχθείου 12) 8μμ

Ο πανεργατικός ξεσηκωμός του Νοέμβρη

Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

- ΠΕΜΠΤΗ 8/11 καφέ 1968 (στοά Θησέως και Αγ.Πάντων) 7.30μμ

Η Γερμανία σε κρίση

Ομιλητής: Ραφαήλ Καστρίτσης

- ΠΕΜΠΤΗ 15/11 καφέ 1968 (στοά Θησέως και Αγ.Πάντων) 7.30μμ

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ-ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 8/11 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ 7.30μμ

Ασάθεια, αντίσταση, εργατική προοπτική

Ομιλητής: Χρήστος Μάραντος

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 8/11 καφέ Λα Ροζέ 7μμ

Αστάθεια, αντίσταση, εργατική προοπτική

Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 8/11 καφε Περιμπανού 7.30μμ

Αστάθεια, αντίσταση, εργατική προοπτική

Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

- ΠΕΜΠΤΗ 8/11 πολιτιστικό κέντρο

Αντ. Σαμαράκης 7.30μμ

Οι εκλογές στη Βραζιλία

Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας

- ΠΕΜΠΤΗ 15/11 πολιτιστικό κέντρο

Αντ. Σαμαράκης 7.30μμ

Ασάθεια, αντίσταση, εργατική προοπτική

Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

- ΠΕΜΠΤΗ 22/11 πολιτιστικό κέντρο

Αντ. Σαμαράκης 7.30μμ

Μπορούμε να απαντήσουμε ταξικά στην καταπίεση;

Ομιλητής: Παναγιώτης Ζουγανέλης

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 8/11 καφέ Σαρδανάπαλος 7.30μμ

Ασάθεια, αντίσταση, εργατική προοπτική

Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 8/11 καφέ Wake & Bake (Μετρό Ελληνικό) 7μμ

Τα εργατικά συμβούλια στη Δύση

Ομιλητής: Αλέξανδρος Κοροβέσης

ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 8/11 εστίες ΦΕΠΑ 7.30μμ

Ασάθεια, αντίσταση, εργατική προοπτική

Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΗΡΑΚΛΕΟ (ΝΟΤΙΟΚΕΝΤΡΟ)

ΠΕΜΠΤΗ 8/11 Πολύκεντρο Νεολαίας 7.30μμ

Μπορούμε να απαντήσουμε ταξικά στην καταπίεση;

Ομιλητής: Κώστας Γκούμας

ΧΑΝΙΑ (ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ)

ΠΕΜΠΤΗ 8/11 Σύλλογος Δασκάλων 7μμ

Ασάθεια, αντίσταση, εργατική προοπτική

Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουνάκη

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 8/11 Εργατικό Κέντρο 7μμ

Πόλεμος και επανάσταση στα Βαλκάνια

Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 8/11 Θόλος 7μμ

Ασάθεια, αντίσταση, εργατική προοπτική

Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 8/11 καφέ Ποέτα 8.30μμ

Μαρξισμός και ψυχολογία

Ομιλήτρια: Βάσω Νικολίτσα

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 8/11 καφέ Κομπόης 6.30μμ

Βραζιλία, η αντίσταση στον Μπολσονάρο

Ομιλητής: Σπύρος Ζούρος

ΞΑΝΘΗ

- ΠΕΜΠΤΗ 8/11 καφέ Βυζάντιο 7.30μμ

Πώς οργανώνουμε την απεργία στις 14/11

Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

- ΠΕΜΠΤΗ 15/11 Πολυτεχνείο Ξάνθης 7.30μμ

45 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου

Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

- ΠΕΜΠΤΗ 8/11 Goody’s 8μμ

Ο πανεργατικός ξεσηκωμός του Νοέμβρη

Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/11 Goody’s 8μμ

45 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου

Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

Στις σχολές

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΑΠΘ

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυη

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΠΕΜΠΤΗ 8/11
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30 πμ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 9/11
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Market In Μεταξουργείο 7μμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης Ούλωφ Πάμε 7μμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 7μμ
MENIDJ πλατεία Αγ. Βλάσση 6.30μμ
ΑΙΓΑΛΕΟ Μετρό Αιγάλεω 7μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλατεία Λαού 7μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ Πεζόδρομος Κομνηνών 6.30μμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Παπαναστασίου και Μαρτίου 6.30μμ
ΠΑΤΡΑ Κολοκοτρώνη και Ρήγα Φεραίου 6.30μμ
ΧΑΝΙΑ Πλατεία Αγοράς 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 10/11
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βεΐκου και Γαλασίου 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Πανόρμου Λαϊκή Λαρίσης 11.30πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ Άνω Πατήσια 11.30πμ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία 11πμ
ΚΥΨΕΛΗ Πλατεία και Κυψέλης 11.30 πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Ματζαγριωτάκη κ Θησέως 11πμ
ΘΗΣΕΙΟ Μάρκετ Ιν Νηλέως 11πμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Σκλαβενίτης 11πμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Λαϊκή Νέου Κόσμου 11.30πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Ιν 12μεσ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11πμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Έβερεστ, κεντρική πλατεία 12μεσ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ πλατεία Βαρνάβα 11.30 πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 12μεσ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος “Κελάρι” 12μεσ.
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ “Τζάντε” Πετρουπόλεως 11.30πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ κεντρική πλατεία 11πμ
ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ πλατεία Ανάληψης 11πμ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Πλατεία Πατριάρχου 11πμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 12μεσ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 12μεσ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ 11πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος και Καραϊσκού 11.30πμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλατεία Ελευθερίας (Public) 11.30πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή 11πμ
ΚΑΜΑΡΑ Τσιμισκή και Ναυαρίνου 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Μινώος 11 πμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 11πμ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική πλατεία 11πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Πεζόδρομος Μιχαήλ Αγγέλου 12μεσ
ΒΟΛΟΣ Πλατεία Αγίου Νικολάου 11πμ

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Όνομα
.....
Διεύθυνση.....
.....
Πόλη
Τηλέφωνο
Σωματείο - Σύλλογος.....
.....

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

Οργανώνουμε την απεργία στις 14 Νοέμβρη

Εξορμήσεις

Τετάρτη 7 Νοέμβρη
Ταχυμεταφορές ΕΛΤΑ, 7.30 πμ
Σπήντεξ Βοτανικός, 8.30 πμ
Παρασκευή 9 Νοέμβρη
ΕΛΠΕ Ασπρόπυργος, 6.30πμ

Συσκέψεις

Τετάρτη 7 Νοέμβρη
ΕΡΤ, 1μμ στην αίθουσα της ΠΟΣΠΕΡΤ
Πέμπτη 8 Νοέμβρη
ΜΕΤΡΟ Σεπόλια, 11πμ Κυλικείο

Ιδιωτική Υγεία, ΕΚΑ 7μμ
Αγ. Όλγα, γραφεία σωματεί-
ου 1.30μμ

Παρασκευή 9 Νοέμβρη
ΓΟΝΚ, Γαστρεντερολογικό
ιατρείο, 1μμ

Γενικές
Συνελεύσεις

Τετάρτη 7 Νοέμβρη
Ερυθρός, Αμφιθέατρο, 11.30πμ
Πέμπτη 8 Νοέμβρη
Αγλαΐα Κυριακού, 11.30μμ

Εξορμήσεις σε σταθμούς ΜΕΤΡΟ-ΗΣΑΠ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/11	ΗΣΑΠ Καλλιθέα 7.30πμ
ΜΕΤΡΟ Αγ. Αντώνης 7.30πμ	ΗΣΑΠ Ν. Ιωνία 8πμ
Παρασκευή 9/11	ΜΕΤΡΟ Δουκίσσης Πλακεντίας 7.30πμ
ΗΣΑΠ Πειραιά 7.30	ΜΕΤΡΟ Συντάγματος 7.30πμ
ΜΕΤΡΟ Ευαγγελισμός 7.30πμ	ΗΣΑΠ Αττικής 7.30πμ
ΜΕΤΡΟ Ελληνικό 7.30πμ	

εργατική
αλληλεγγυη

Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Κατερίνα Θωΐδου,
Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος,

Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος,
Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας,
Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,

παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια

e-mail: ergatikiki@gmail.com

τηλ.: 210 5241001,

Διεύθυνση Αλληλογραφίας:

ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα

Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΟΡΓΑΝΩΘΕΙΤΕ

Συνταγματική
αναθεώρηση στα χνάρια
της πολιτικής κρίσης

Μετά από πολλές αναβολές, ο ΣΥΡΙΖΑ έδωσε την προηγούμενη βδομάδα στη δημοσιότητα την πρότασή του για την αναθεώρηση του Συντάγματος. Στην αιτιολογική της έκθεση υποστηρίζει ότι έχει ως σκοπό «την πλήρη επαναθεμελίωση του πολιτεύματος σε δημοκρατικότερη και προοδευτική βάση». Το περιεχόμενο της πρότασης όμως δεν δικαιολογεί αυτές τις ριζοσπαστικές εξαγγελίες αλλά περισσότερο την ομολογία ότι «περιλαμβάνει αρκετές από τις προτάσεις Αναθεώρησης της ΝΔ του 2014, αλλά και από τα σημεία αναθεώρησης που πρότεινε πρόσφατα το ΚΙΝΑΛ».

Στο οργανωτικό μέρος του Συντάγματος, η σημαντικότερη αλλαγή αφορά την πρόβλεψη για την άμεση εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας από το λαό εάν δεν συγκεντρωθεί η απαιτούμενη πλειοψηφία για την εκλογή του από τη Βουλή. Αυτή η ρύθμιση μπορεί να φαίνεται αμεσοδημοκρατική αλλά είναι επικίνδυνη, αφού οπλίζει τον ΠτΔ με μια ισχυρή νομιμοποίηση.

Αξίζει να θυμηθούμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ το 2006, επέκρινε τη συναφή πρόταση της ΝΔ υποστηρίζοντας ότι «η άμεση εκλογή του ΠτΔ – και στις οριακές περιπτώσεις της αδυναμίας εκλογής του από τη Βουλή – θα διακυβεύσει την ομαλή λειτουργία του πολιτεύματος. Η άμεση νομιμοποίησή του θα προσδίδει στον Πρόεδρο αυτόν αυξημένη πολιτική ισχύ ακόμη και αν δεν μεταβληθούν καθόλου οι σχετικές με τις αρμοδιότητές του συνταγματικές διατάξεις. [...] Αλλ’ αυτό δεν είναι το δημοκρατικό ζητούμενο και ανεξάρτητα από την ορθή άποψη ότι η σχετική διάταξη δεν μπορεί να αναθεωρηθεί».

“Πρότυπο Μатарέλα”

Πραγματικά, η συγκεκριμένη πρόβλεψη οπλίζει με κύρος έναν πόλο της εκτελεστικής εξουσίας και μάλιστα σε μια περίοδο που προβάλλεται έντονα το «πρότυπο Μатарέλα». Ας θυμηθούμε ότι ο ιταλός Πρόεδρος της Δημοκρατίας Σ. Μатарέλα, χωρίς καν να είναι άμεσα εκλεγμένος, αρνήθηκε στον πρωθυπουργό Τ. Κόντε την τοποθέτηση του Σ. Παβόνα στη θέση του υπουργού Οικονομικών με την αιτιολογία ότι οι απόψεις του δημουργούν ανησυχία για τη συνέχεια της συμμετοχής της Ιταλίας στην Ευρωζώνη).

Ο ΣΥΡΙΖΑ περηφανεύεται ότι προτείνει τη συνταγματική κατοχύ-

ρωση αναλογικού εκλογικού συστήματος (διατηρώντας βέβαια το αντιδημοκρατικό όριο του 3%), όμως αυτή η πρόταση υπονομεύεται στην πράξη από την παράλληλη καθιέρωση της «εποικοδομητικής πρότασης δυσπιστίας», δηλαδή την πρόβλεψη ότι πρόταση δυσπιστίας δεν μπορεί να γίνει δεκτή από τη Βουλή παρά μόνο αν υπερψηφίζεται ταυτόχρονα και νέος πρωθυπουργός. Ο ΣΥΡΙΖΑ παραδέχεται ότι «αυτό είναι ένα μέτρο που ισχυροποιεί την εκάστοτε κυβέρνηση» καθώς «διευκολύνει τη συνέχεια των κυβερνήσεων και δυσκολεύει την πρόωρη λήξη της κοινοβουλευτικής περιόδου» και «δημιουργεί και τους όρους εκείνους για τετραετείς πολιτικούς κύκλους». Με άλλα λόγια, η χώρα θα πρέπει να έχει κυβερνήσεις τετραετίας έστω και με το ζόρι, ακόμα και αν αυτές είναι κυβερνήσεις μειοψηφίας.

Στο επίπεδο των δικαιωμάτων, η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ είναι άπολη. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα της διακήρυξης της θρησκευτικής ουδετερότητας του κράτους, που συμβαδίζει με τη διατήρηση της ρήτρας περί επικρατούσας θρησκείας. Επιπλέον, σε μια συνταγματική αναθεώρηση δεν είναι κρίσιμο μόνο τι αναθεωρείται αλλά και τι δεν αναθεωρείται. Από αυτήν την άποψη, η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ δεν περιλαμβάνει δίκαια αιτήματα των εργαζόμενων, όπως την κατάργηση του άρθρου 103 παρ. 8 που χρησιμοποιείται ως άλλοθι για την ομηρία χιλιάδων συμβασιούχων ή των περιορισμών στο δικαίωμα της απεργίας και στις υπαίθριες συγκεντρώσεις. Αντίθετα, με το να αφήνει αυτές τις διατάξεις άθικτες επιβεβαιώνει τη συμφωνία του με αυτές, συμβάλλει στη νομιμοποίησή τους.

Συνολικότερα, η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να θωρακίσει το πολιτικό σύστημα από τις κρίσεις και τους κλυδωνισμούς που το σημάδεψαν την τελευταία δεκαετία και να το επαναφέρει στα ήρεμα νερά ενός διπολισμού που θα εναλλάσσεται στην κυβέρνηση κάθε τετραετία. Η εναλλακτική λύση απέναντι σ’ αυτούς τους σχεδιασμούς δεν μπορεί να είναι η ΝΔ που διαμαρτύρεται επειδή θέλει να κατοχυρώσει συνταγματικά τη δυνατότητα ίδρυσης ιδιωτικών Πανεπιστημίων αλλά οι αγώνες για τη διεύρυνση της δημοκρατίας σε κάθε επίπεδο.

Μπάμπης Κουρουνδής

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Peterloo του Μάικ Λι

200 χρόνια συμπληρώνονται από τη σφαγή του “Πίτερλου” και ο Μάικ Λι, από τους κύριους εκφραστές του σύγχρονου βρετανικού σινεμά, στην καινούρια του ταινία θυμίζει μια από τις σημαντικότερες στιγμές στην ιστορία της εργατικής τάξης.

Στις αρχές του 19ου αιώνα οι συνθήκες ζωής και εργασίας ήταν άθλιες. Η πρώτη βιομηχανική επανάσταση είχε οδηγήσει σε εξαφάνιση τις παλιές υφαντουργικές οικοτεχνίες του 18ου αιώνα και χιλιάδες άντρες γυναίκες και παιδιά συνέρρεαν στις αναπτυσσόμενες βιομηχανοπόλεις της βορειοδυτικής Αγγλίας προσπαθώντας να επιβιώσουν κάτω από άθλιες συνθήκες και με μισθούς πείνας. Βρισκόμαστε στα πρώτα βήματα της εργατικής τάξης. Μετά τη νίκη στο Βατερλό και το τέλος των Ναπολεόντειων πολέμων πολλοί πίστεψαν ότι οι συνθήκες θα βελτιώνονταν, αλλά αντίθετα τα πράγματα χειροτέρεψαν.

Η βρετανική άρχουσα τάξη στη δεκαετία του 1810 ζούσε κάτω από το φόβο των Ιακωβίνων και της επανάστασης που είχε ανατρέψει τη μοναρχία στη Γαλλία. Στη Βρετανία, μόνο ένας στους δέκα άνδρες - και καμία γυναίκα - μπορούσε να ψηφίσει, ενώ πολλές πόλεις δεν είχαν καθόλου βουλευτές. Στις 16 Αυγούστου του 1819 πάνω από 60.000 διαδηλωτές -απεργοί μαζί με τις γυναίκες και τα παιδιά τους- συγκεντρώθηκαν στην πλατεία του Αγίου Πέτρου στο Μάντσεστερ. Η συγκέντρωση ήταν το κεντρικό γεγονός μιας μεγάλης καμπάνιας που διεκδικούσε να αλλάξει αυτή η κατάσταση.

Μέρες πριν, εκατοντάδες απλοί άνθρωποι οργανώνουν το μεγάλο συλλαλητήριο. Φτιάχνουν πανό, εξασκούνται στα συνθήματα ενώ οι μπάντες προβάρουν τις μουσικές που θα ανοίξουν τη συγκέντρωση. Το πρωί της διαδήλωσης οι δρόμοι από τα χωριά και τις πόλεις προς το Μάντσεστερ γεμίζουν με άνδρες, γυναίκες και παιδιά ντυμένους με τα καλά τους. Ένα από τα πανό τους γράφει “Φορολόγηση χωρίς εκπροσώπηση είναι τυραννία”, θυμίζοντας και τα συνθήματα της αμερικάνικης επανάστασης. Άλλα πανό γράφουν “Ελευθερία ή θάνατος”.

“Πρόκειται για ένα λαϊκό κίνημα” επαναλαμβάνουν οι χαρακτήρες της ταινίας, και ο Μάικ Λι εστιάζει στις καθημερινές ιστορίες των απλών εργατών που είναι οι

πραγματικοί πρωταγωνιστές και αντιμετωπίζουν όλες τις δυσκολίες που ξέρει ο καθένας και η καθεμία από εμάς για το πώς μπορεί να προχωρήσει το εργατικό κίνημα. Πολλές φορές η ταινία είναι σαν να μιλάει για το σήμερα.

Στο κέντρο της ταινίας είναι μια εργατική οικογένεια. Ο γιος πολέμησε στο Βατερλό και γύρισε σε τραγική κατάσταση αλλά δεν μπορεί να βρει δουλειά και ολόκληρη η οικογένεια υποφέρει. Η μάνα είναι σκεπτική για το τι θα καταφέρουν και προτιμάει “έργα, όχι λόγια”. Ο πατέρας συμμετέχει στις συζητήσεις που προετοιμάζουν την κινητοποίηση. Βλέπουμε τις διαφωνίες ανάμεσα σε αυτούς που θέλουν να οργανώσουν την περιφρούρηση γιατί ανησυχούν για την καταστολή και σε εκείνους που επιμένουν στον ειρηνικό χαρακτήρα.

Καταστολή

Οι τοπικοί άρχοντες, οι μεγαλοκτηματίες, οι βιομήχανοι μαζί με τους δικαστές σχεδίασαν την καταστολή της συγκέντρωσης έχοντας στη διάθεσή τους ένα μικρό στρατό από αστυφύλακες, πεζοπόρα τμήματα του στρατού και ιππικό, τους περίφημους ουσάρους που κουβάλαγαν μαζί τους την φήμη τους για το ρόλο τους στη νίκη της μάχης του Βατερλό απέναντι στον στρατό του Ναπολέοντα τέσσερα μόλις χρόνια πριν.

Το ιππικό επιτίθεται ενώ οι πεζικάριοι με τις ξιφολόγες στα όπλα κλείνουν τις κεντρικές εισόδους της πλατείας και χτυπάνε το πλήθος. Ο τελικός απολογισμός είναι 18 νεκροί, μεταξύ τους και μια μητέρα με το 2χρονο κοριτσάκι της, και πάνω από 600 τραυματίες.

Ο Μάιλ Λι δεν χαρίζεται. Η άρχουσα τάξη παρουσιάζεται έτσι όπως είναι. Σκληρή, χυδαία, επιθετική.

“Στο Βατερλό η μάχη ήταν σώμα με σώμα, στο Μάντσεστερ ήταν απόλυτη δολοφονία”, θα πει σε ένα φίλο του ο Λες ένας ιππέας που είχε πάρει μέρος και στις δυο επιχειρήσεις. Οι δολοφόνοι χτυπούσαν τραυματίες διαδηλωτές φωνάζοντας, “Αυτό είναι το Βατερλό σας!”. Μέσα σε λίγες μέρες η εφημερίδα Manchester Observer χαρακτήρισε τα γεγονότα σαν “σφαγή του Πίτερλου”.

Θα χρειάζονταν είκοσι επιπλέον χρόνια ώστε το κίνημα των **Χαρτιστών** να διεκδικήσει με μεγαλύτερη μαζικότητα και οργάνωση τα δικαιώματα των εργατών.

ΔΗΜΟΣ ΘΕΟΣ

Ένας πρωτοπόρος δάσκαλος του σινεμά

Στις 29 Οκτώβρη πέθανε σε ηλικία 83 ετών ο σκηνοθέτης Δήμος Θεός που με την ταινία του “Κιέριον” κέρδισε το πρώτο βραβείο σκηνοθεσίας στο επεισοδιακό πρώτο μεταδικτατορικό Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης το 1974, βάζοντας τη σφραγίδα του σε αυτό που αργότερα θα καθιερωνόταν σαν Νέος Ελληνικός Κινηματογράφος.

Πρόκειται για ένα φιλμ νουάρ που περιγράφει την προσπάθεια ενός δημοσιογράφου να βρει τον πραγματικό δολοφόνο ενός αμερικανού δημοσιογράφου για την οποία το παρακράτος τον κατηγορεί πως συνέργησε. Η υπόθεση έχει σαφείς αναφορές στη δολοφονία του δημοσιογράφου Τζωρτζ Πολκ το 1948. Ο ερχομός της δικτατορίας διέκοψε τη δημιουργία της ταινίας και ο Θεός διέφυγε μαζί με το υλικό στο Παρίσι και κατόπιν στη Αγγλία, όπου και μοντάρισε μια πρώτη μορφή της. Η δικτατορία είχε απαγορεύσει την προβολή της ταινίας στην Ελλάδα αλλά προβλήθηκε σε φεστιβάλ του εξωτερικού, ανάμεσά τους στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Βενετίας του 1968, όπου έλαβε ειδικό βραβείο καταφέροντας να πάρει διανομή σε ευρωπαϊκές αίθουσες.

Ο “πατέρας” του νέου ελληνικού σινεμά, όπως χαρακτηρίστηκε από συνεργάτες και μαθητές του, ξεκίνησε να σπουδάζει σινεμά στη σχολή Σταυράκου τη δεκαετία του ’50. Στα παραγμένα χρόνια της δεκαετίας του ’60 μαζί με άλλους συμφοιτητές και συναγωνιστές του έφτιαξαν μια ομάδα κινηματογραφιστών. Από το βράδυ κιόλας της δολοφονίας του Γρηγόρη Λαμπράκη βρέθηκε με την κάμερά του να κινηματογραφεί την άφιξη της σωρού του στο σταθμό Λαρίσης, την κηδεία και τις διαδηλώσεις που ξέσπασαν μετά τη δολοφονία του στις 27 Μάη του 1963. Τα γυρίσματα εκείνης της περιόδου έγιναν η βάση για **“Τις 100 ώρες του Μάη”** ένα από τα σημαντικότερα ντοκυμαντέρ που συν-σκηνοθέτησε μαζί με τον Φώτο Λαμπρινό.

Στα χρόνια της μεταπολίτευσης ο Δήμος Θεός δημιούργησε άλλες τρεις μεγάλου μήκους ταινίες. Το 2006 το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης τον τίμησε για το σύνολο του έργου του με μια αναδρομική προβολή των ταινιών του.

Αντισυμβατικός

“Με βαθιά θλίψη αποχαιρετάμε το δάσκαλό μας Δήμο Θεό. Θυμάμαι πως τρία χρόνια στην σχολή κινηματογράφου της Ελληνοαμερικανικής Ένωσης η αίθουσα στο μάθημά του ήταν πάντα μα πάντα, κατάμεστη. Αιρετικός και αντισυμβατικός, ποτέ δεν βρήκε τη θέση που του άξιζε στην ιστορία του ελληνικού κινηματογράφου. Σε ευχαριστούμε Δάσκαλε, για το βαθύ αποτύπωμα που άφησες στη σχέση μας με την Τέχνη. καλό σου ταξίδι... θα σε θυμόμαστε με αγάπη και ευγνωμοσύνη”, ανέφερε στο σημείωμά του στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Αλέξανδρος Μαρτζούκος** μέλος του **ΔΣ του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών** με την **Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών**.

“Στις 30 Οκτωβρίου στο κοιμητήριο του Βύρωνα αποχαιρετήσαμε τον αγαπημένο μας δάσκαλο Δήμο Θεό”, θα γράψει ο σκηνοθέτης **Μίλτος Πούλος**. “Την φιλική σιωπή, διέκοψε ο σκηνοθέτης Κώστας Φέρρης αφού σ’ εκείνον είχε πέσει ο κλήρος να εκφωνήσει τον επικήδειο για τον αγαπητό μας διδάσκαλο. Ο Φέρρης, αναφέρθηκε στη φιλομορφία του Δήμου Θεού, στην ασυμβίβαστη, πρωτοπόρα και μοναχική πορεία του, στους ανθρώπους του χώρου που δημιούργησαν τον Νέο Ελληνικό Κινηματογράφο.

Η παρουσία του στη Σχολή Κινηματογράφου Ευγενίας Χατζίκου υπήρξε καταλυτική. Είχε μοναδικό χάρισμα να ομιλεί για φιλοσοφικά και αισθητικά ζητήματα και όπως ήταν επόμενο, έγινε σημείο αναφοράς για πολλές γενιές αποφοίτων. Ακόμη και σήμερα ανατρέχω στις σημειώσεις που κράτησα απ’ τις παραδόσεις του. Ίσως θα άξιζε να *αναφέρω ένα απόσπασμα με ημερομηνία 28/2/1989: “Σήμερα, το ΕΙΝΑΙ βρίσκεται σε μια φάση λήθης, μη αυθεντικότητας, χωρίς υπαρκτές-φανερές σχέσεις με τη ζωή. Το αίτημα της ανάδυσης του ΕΙΝΑΙ από τη λήθη στην αλήθεια ενυπάρχει σε όλα τα μεγάλα καλλιτεχνικά έργα”*.

Τριάντα περίπου χρόνια αργότερα ο δάσκαλος Δήμος Θεός, έκλεισε την αυλαία μιας σεμνής, μοναχικής και ασυμβίβαστης πορείας. Μιας πορείας που είχε ως τίμημα την εξορία του απ’ το Κύκλωμα και τον αποκλεισμό του απ’ τα επίσημα κανάλια διανομής. Καλό Ταξίδι δάσκαλε. Μας δίδαξες φιλοσοφία, αισθητική και κυρίως ηθική της κινηματογραφικής εικόνας”.

Κυριάκος Μπάνος

ΕΝΔΙΑΜΕΣΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ

Η ρατσιστική εκστρατεία του Τραμπ εξοργίζει

Νέα Υόρκη, διαδήλωση αλληλεγγύης στους πρόσφυγες.

Την Τρίτη καθώς έκλεινε ύλη η Εργατική Αλληλεγγύη εξελίσσονταν οι ενδιάμεσες εκλογές στις ΗΠΑ. Στις εκλογές αυτές, που γίνονται κάθε τέσσερα χρόνια το Νοέμβρη, εκλέγονται οι βουλευτές και περίπου το ένα τρίτο των Γερουσιαστών. Λειτουργούν πάντα σαν δείκτης για το πώς πάει η δημοτικότητα του προέδρου, δυο χρόνια μετά την εκλογή του. Συνήθως στην ίδια ημερομηνία μεταφέρονται και εκλογές για κυβερνήτες, δημάρχους και άλλα αξιώματα, αλλά και διάφορα δημοψηφίσματα ανά πολιτεία. Πολύς κόσμος στις ΗΠΑ περιμένει και ελπίζει ο Τραμπ να βγει όχι μόνο ηττημένος, αλλά και με μικρότερες νομοθετικές δυνατότητες, αν χάσει την πλειοψηφία στο Κογκρέσο.

Οι εκλογές επιβεβαιώνουν από κάθε άποψη τη χαμένη σταθερότητα (και) της αμερικάνικης πολιτικής σκηνής. Το πιο εξόφθαλμο είναι ο τρόπος με τον οποίο κάνει καμπάνια ο Τραμπ. Θα περίμενε κανείς να έχει βάλει σε πρώτο πλάνο τα κατορθώματά “του” στην οικονομία. Η ανεργία επισήμως βρίσκεται σε ιστορικό χαμηλό 50ετίας. Οι μισθοί φέτος ανέβηκαν 3%, η μεγαλύτερη άνοδος από το 2009. Σε φυσιολογικές συνθήκες ένας Αμερικάνος πρόεδρος θα πατούσε πάνω σε αυτά τα νούμερα για να κάνει περιοδείες όπου θα υποσχόταν νέες μεγάλες περιόδους ευδαιμονίας και κοινωνικής ειρήνης. Κι όμως, ο Τραμπ περιόδευσε μέχρι και την τελευταία μέρα κηρυσσόντας μίσος και σκορπώντας πανικό στα ακροατήριά του, βάζοντας στο στόχαστρο το καραβάνι των μεταναστών και προσφύγων που έχουν ξεκινήσει από την Ονδούρα. Κάθε μέρα, σε κάθε καινούργια προεκλογική

συγκέντρωση ανέβαζε κι άλλο τα νούμερα των συνοριοφυλάκων, μπάτσων και στρατιωτικών που στέλνει στα σύνορα για να αναχαιτίσει τη μεγάλη απειλή που δέχεται το έθνος. 8.000 πάνοπλοι τελικά στέλνονται μήπως και περάσει κανένα 10χρονο παιδί ανάμεσα από τα συρματοπλέγματα και αποσταθεροποιήσει την αμερικανική οικονομία.

Όλα αυτά μπορεί να συσπειρώνουν μια μειοψηφία των ψηφοφόρων του Ρεπουμπλικανικού κόμματος, αλλά εξοργίζουν όλο και πιο πολύ ένα μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού, και ιδιαίτερα το πιο ενεργό, που ψάχνει τρόπο να αντισταθεί. Πλέον υπάρ-

χουν εκατομμύρια που δεν αντιστέκονται μόνο ως ψηφοφόροι. Κάποια από τα κινήματα χτύπησαν ρεκόρ κινητοποίησης τα τελευταία δύο χρόνια. Οι γυναίκες βγήκαν μια μέρα μόλις μετά την εκλογή του Τραμπ και συνέχισαν μια χρονιά αργότερα. Οι διαδηλώσεις της νεολαίας ενάντια στην οπλοκατοχή σχολιάστηκαν ως οι πιο μαζικές από την εποχή του Βιετνάμ. Οι αντιρατσιστικές κινητοποιήσεις ξεκίνησαν από τα Πανεπιστήμια και για την υπεράσπιση των μαθητών και φοιτητών που οι γονείς τους δεν έχουν χαρτιά και έφτασαν στο δυναμικό αγώνα που κατάφερε να βγάλει τα παιδιά από τα κλουβιά που τα είχε

βάλει ο Τραμπ και να τα ξαναφέρει στην αγκαλιά των γονιών τους. Το κίνημα για ωρομίσθιο 15 δολάρια πέτυχε πολλά περισσότερα για την αύξηση των μισθών στους πιο χτυπημένους χώρους από όσα υποτίθεται ότι καταφέρνουν οι εμπορικοί πόλεμοι του Τραμπ με την Κίνα. Οι εκπαιδευτικοί με τις μεγάλες απεργίες τους μετέτρεψαν τον αγώνα σε φλόγα που πέρασε από πολιτεία σε πολιτεία, και κατάφεραν να βγάλουν στην επιφάνεια τι σημαίνει “ανάκαμψη της οικονομίας” για τους απλούς ανθρώπους που δεν μπορούν να επιβιώσουν ούτε με δυο και τρεις δουλειές.

Να ενωθούν οι αντιστάσεις

Οι ηγεσίες πολλών από τις οργανώσεις που στήριξαν αυτά τα κινήματα έστρεψαν την ενέργειά τους τους τελευταίους μήνες στο να κινητοποιήσουν τον κόσμο να ετοιμάσει τα χαρτιά του για να ψηφίσει ενάντια στον Τραμπ (σε πολλές πολιτείες ακόμη και το να ψηφίσεις είναι μια δύσκολη γραφειοκρατική διαδικασία, που γίνεται ακόμη πιο δύσκολη αν είσαι φτωχός, χωρίς μεταφορικό μέσο και με λίγο ελεύθερο χρόνο).

Όμως η ηγεσία των Δημοκρατικών, πέρα από αναξίοπιστη, είναι και εντελώς ανίκανη να δώσει ορμή σε αυτή την ανάγκη που έρχεται από κάτω, ακόμη και για εκλογική σύγκρουση με τον Τραμπ. Το κρίσιμο σημείο είναι ότι αρνούνται να σηκώσουν το γάντι που πετάει ο Τραμπ: το ζήτημα του ρατσισμού. Η γραμμή

των Δημοκρατικών είναι να αγνοούν το ζήτημα γιατί υποτίθεται αυτό φέρνει ψήφους στον Τραμπ. Όμως για τον κόσμο των κινημάτων είναι πιο καθαρό από ποτέ ότι ο Τραμπ αξιοποιεί τον ρατσισμό σαν εργαλείο διάσπασης της εργατικής τάξης, όπως ακριβώς κάνει και με τον σεξισμό, κι αυτό που χρειάζεται είναι να αναδειχθούν και να ενωθούν οι επιμέρους αντιστάσεις, όχι να κρυφτούν.

Ένα αποτέλεσμα αυτής της αντίφασης είναι ότι σε πολλά σημεία αναδεικνύονται υποψήφιοι που κινούνται ανοιχτά αριστερότερα της ηγεσίας των Δημοκρατικών, υποψήφιοι που κατεβαίνουν δηλώνοντας τη σύνδεσή τους με τα κινήματα, σε κάποιες περιπτώσεις δηλώνουν σοσιαλιστές. Το φαινόμενο Μπέρνι Σάντερς έχει αφήσει τα σημάδια του. Ένα δεύτερο αποτέλεσμα είναι ότι και οι επίσημοι Δημοκρατικοί υποψήφιοι, υποκριτικά ή όχι, ενσωματώνουν στην καμπάνια τους αιτήματα των κινημάτων, για τους μισθούς ή για την ασφαλιστική κάλυψη χωρίς προϋποθέσεις.

Όλα αυτά δεν σημαίνουν ότι βρίσκεται ενόψει κάποια αριστερή ανανέωση του Δημοκρατικού κόμματος, ενός από τους δυο πολιτικούς πυλώνες του αμερικάνικου καπιταλισμού. Το αντίθετο, οι ελπίδες τους συνεχίζουν να βρίσκονται στην αποδέσμευση μετριοπαθών Ρεπουμπλικάνων όσο απασφαλίζει προς τα ακροδεξιά ο Τραμπ.

Το σημαντικό, επί της ουσίας, αποτέλεσμα των εκλογών είναι αν ο κόσμος που φτάνει στις κάλπες με όρεξη και οργή να συγκρουστεί με τον Τραμπ, θα βγει με μεγαλύτερη σιγουριά ότι ο Τραμπ δεν είναι παντοδύναμος και πως το ψέμα, το μίσος και ο ρατσισμός δεν περνάνε.

BRAZILIA

«Ο λαός είναι εδώ»

Αν ο βασικός στόχος του Μπολσονάρο είναι να τσακίσει τα κινήματα στη Βραζιλία και να στείλει τους αγωνιστές ηττημένους στα σπίτια τους, προς το παρόν έχει πετύχει το αντίστροφο. Στο Σάο Πάολο μια μαζική διαδήλωση τον υποδέχθηκε μια μέρα μετά την εκλογή του. “Ο λαός είναι εδώ, χωρίς φόβο να αγωνίζεται”, φώναξαν χιλιάδες νέοι και νέες, συνδικαλιστές και συνδικαλίστριες, με Αφροβραζιλιάνους, γυναίκες και ΛΟΑΤΚΙ στην πρώτη γραμμή. Όλοι αυτοί που βιώνουν την απειλή του Μπολσονάρο, που είδαν τις φασιστικές συμμορίες να βγαίνουν στο δρόμο για να κάνουν πράξη τη βία που κηρύσσει ο Μπολσονάρο, οργανώνονται και συντονίζονται.

“Ο Μπολσονάρο εκπροσωπεί τις μεγάλες αγροβιομηχανίες, εκπροσωπεί τους τραπεζίτες. Δεν εκπροσωπεί καμιά εναλλακτική και κανέναν πολιτικό νεωτερισμό. Εμείς που διαδηλώνουμε σήμερα εδώ, εμείς θα γίνουμε αυτή η εναλλακτική, εμείς θα γίνουμε η αντίσταση”, είπε η Σάμια Μπομφίμ, βουλευτής που εκπροσωπεί το Σάο Πάολο στη βραζιλιάνικη βουλή από το PSOL (Κόμμα για το Σοσιαλισμό και την Ελευθερία), με τον κόσμο να απαντάει “Κανείς δεν κάνει πίσω, κανείς δεν κάνει πίσω”. “Δεν θα μας σταματήσει κανείς την ελπίδα ότι θα έχουμε μια Βραζιλία όπου δεν θα είσαι καταδικασμένος ή νεκρός επειδή είσαι μαύρος, όπου οι γυναίκες θα έχουν τα ίδια δικαιώματα με τους άνδρες, όπου θα είναι σεβαστοί όλοι οι τρόποι που ερωτεύεται

Σάο Πάολο, διαδήλωση ενάντια στον Μπολσονάρο

κανείς”, είπε ο Γκιλιέρμε Μπούουλος, που υπήρξε προεδρικός υποψήφιος με το PSOL.

28 άνδρες, καμιά γυναίκα

Στο μεταξύ ο Μπολσονάρο σχημάτισε την μεταβατική του κυβέρνηση (που θα συνεχίσει με πρόεδρο τον Τέμερ μέχρι την Πρωτοχρονιά). 28 άνδρες, καμιά γυναίκα, όλοι βγαλμένοι από τα έγκατα του βραζιλιάνικου συστήματος εξουσίας, πάμπλουτα στελέχη επιχειρήσεων και τέσσερις στρατιωτικοί. Συνέχισε μετεκλογικά τις επιθέσεις του στην οργανωμένη αντίσταση και τις μειονότητες. Επιτέθηκε ξανά στο μαζικό κίνημα των ακτημόνων (MST), ενώ δήλωσε ότι δεν θα δώσει ούτε μια σπιθαμή επιπλέον γης στους ιθαγενείς. Η αναφορά προαναγγέλλει δύο μεγάλες μάχες, μία όσον αφορά τα δικαιώματα των ιθαγενών και το

ρατσισμό εναντίον τους, και δεύτερη όσον αφορά το τσάκισμα των όποιων περιορισμών υπάρχουν για την καταστροφή του Αμαζονίου στο οποίο στοχεύει ανοιχτά ο Μπολσονάρο και οι αγροβιομήχανοι και μεγαλογαιοκτήμονες προστάτες του.

Πρώτο στη λίστα για το Υπουργείο Οικονομικών έβαλε έναν “ειδικό στο ασφαλιστικό”, γιατί αυτή είναι η πρώτη μεγάλη οικονομική μάχη που θέλει να ανοίξει. Ο Τέμερ απέτυχε να περικόψει τις συντάξεις και άφησε έκθετα τα αφεντικά του. Τώρα ο Μπολσονάρο δεσμεύεται να το πετύχει. Μέσα στη βδομάδα έγινε σύσκεψη όλων των συνδικαλιστικών συνομοσπονδιών για το ασφαλιστικό. Δεν έβγαλαν ημερομηνία δράσης προς το παρόν, αλλά δεσμεύτηκαν ότι η μάχη θα δοθεί ενωτικά και με απεργίες.

Οι εκλογές δεν έφεραν μόνο στροφή δεξιά. Η Έρικα Μαλουγκκίνιο είναι η πρώτη γυναίκα τρανς στην ιστορία που εκλέχθηκε στη βραζιλιάνικη βουλή, με το PSOL. Μιλώντας στην εφημερίδα **Socialist Worker** του Λονδίνου, μεταφέρει με συντομία το κλίμα: “Στην αρχή ο κόσμος ήταν στεναχωρημένος, απογοητευμένος και πικραμένος. Τώρα νιώθει ότι χρειάζεται να βγει στο δρόμο και να αντισταθεί. Πήραμε μια πρόγνωση για αυτό που μπορούμα να καταφέρουμε στη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας. Πολύς κόσμος στις διαδηλώσεις δεν ήταν υποστηρικτές του Χαντάντ, του αντιπάλου του Μπολσονάρο. Ήταν απλώς ενάντια στον Μπολσονάρο. Πολλοί βγήκαν και εκφράστηκαν πολιτικά για πρώτη φορά. Ξεκίνησαν μια λαϊκή εκπαίδευση στους δρόμους, εξηγώντας γιατί δεν πρέπει να τον ψηφίσουμε”. Τώρα χρειαζόμαστε μια μαζική πολιτική καμπάνια εναντίον του, και χρειάζεται να έρθει έξω από τα όρια της επίσημης πολιτικής”.

Νίκος Λούντος

Σε απεργία προχώρησαν εργαζόμενες και εργαζόμενοι στη Google την περασμένη Πέμπτη 1 Νοέμβρη ενάντια σε κρούσματα σεξιστικής συμπεριφοράς στους χώρους δουλειάς. Οι εργαζόμενοι κατέβασαν τα ρολά στο 60% των χώρων της εταιρείας παγκόσμια από τη Σιγκαπούρη, το Τόκιο και τη Βομβάη μέχρι το Βερολίνο, το Δουβλίνο, το Λονδίνο, τη Ζυρίχη και τη Νέα Υόρκη.

Όπως αναφέρει η εφημερίδα Socialist Worker στο ρεπορτάζ της, η Kate, εργαζόμενη στη Google στο Δουβλίνο, δήλωσε στους συγκεντρωμένους ότι η απεργία γίνεται “σε αλληλεγγύη με όποιον έχει βιώσει οποιαδήποτε μορφή σεξουαλικής παρενόχλησης ή κακής συμπεριφοράς στο χώρο εργασίας μας”.

Το αφεντικό της Google, Sundar Pichai, ισχυρίστηκε ότι η επιχείρηση υιοθετεί μια “όλο και πιο σκληρή γραμμή” σε τέτοιες καταγγελίες. Αλλά οι εργαζόμενοι διαφώνησαν.

Πρόσφατο άρθρο της εφημερίδας New York Times μιλούσε για την αποχώρηση του Andy Rubin από την Google τον Οκτώβριο του 2014. Αυτό που

έγραφε ήταν ότι η επιχείρηση τού επεφύλαξε αποχαιρετισμό “ήρωα” - μαζί με ένα πακέτο 70 εκατομμυρίων λιρών, παρόλο που μία εργαζόμενη της Google είχε κατηγορήσει τον Ρούμπιν για σεξουαλική παρενόχληση και σε εσωτερική έρευνά της, η εταιρεία είχε κρίνει την καταγγελία της «αξιόπιστη».

Σε ανακοίνωσή τους οι απεργοί κατήγγειλαν την “κουλτούρα συννεοχής, συγκάλυψης και υποστήριξης της Google για τους δράστες σεξουαλικής παρενόχλησης, κακής συμπεριφοράς και κατάχρησης εξουσίας”. Στα αιτήματα των απεργών περιλαμβάνεται η εξίσωση των αμοιβών για γυναίκες και άντρες εργαζόμενους.

Από τη Γλασκώβη και την 48ωρη απεργία με κεντρικό αίτημα το “ίση αμοιβή για ίση εργασία” αντρών και γυναικών την προηγούμενη εβδομάδα μέχρι την απεργία αυτή στην Google σε τόσες χώρες ταυτόχρονα, οι αγώνες ενάντια στο σεξισμό γίνονται υπόθεση της εργατικής τάξης διεθνώς.

Απεργία στη Google ενάντια στο σεξισμό

Η πικέτα των απεργών γράφει: “Τα εργατικά δικαιώματα είναι γυναικεία δικαιώματα”

Η “Πάλη για την Απελευθέρωση των Γυναικών” στους χώρους δουλειάς

Εργαζόμενες και εργαζόμενοι όλων των ειδικοτήτων, γιατροί, νοσηλεύτριες, τεχνολόγοι, τραυματιοφορείς κ.α, συμμετείχαν στην παρουσίαση του νέου βιβλίου του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου «Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών» την Πέμπτη 1 Νοέμβρη στο νοσοκομείο Γεννηματάς. Την πρωτοβουλία για την εκδήλωση πήρε η Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή, η παράταξη της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στο χώρο.

Με τις σεξιστικές διακρίσεις που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες σήμερα, ξεκίνησε την ομιλία της η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, ειδικευόμενη γιατρός, μέλος του ΔΣ του Συλλόγου Εργαζόμενων στο Γεννηματάς. Απέναντί τους, συνέχισε, ξεσπούν μεγάλοι αγώνες από τις ΗΠΑ ενάντια στον σεξιστή Τραμπ μέχρι την Ισπανία και την απεργία των πέντε εκατομμυρίων εργατριών και εργατών τη φετινή 8 Μάρτη.

“Το βασικό στοιχείο του βιβλίου είναι ότι αυτή τη μάχη δεν θα την δώσουν οι γυναίκες απέναντι στους άντρες”, είπε, “Αυτοί που κερδίζουν είναι τα αφεντικά με το να μας έχουν διαιρεμένους, με να φορτώνουν την αναπαραγωγή της εργατικής τάξης μέσα στην οικογένεια στις πλάτες των γυναικών χωρίς κανένα κόστος για τους ίδιους. Γι’ αυτό η μάχη είναι κοινή και θα την δώσουν οι γυναίκες και οι άντρες εργαζόμενοι μαζί, αναδεικνύοντας αυτά τα ζητήματα και παλεύοντας συνολικά το σύστημα της εκμετάλλευσης, του σεξισμού και του ρατσισμού”.

Στην ιστορία του γυναικείου κινήματος από τις αρχές του προηγούμενου αιώνα μέχρι σήμερα στάθηκε η **Μαρία Στύλλου**, συγγραφέας του βιβλίου και υπεύθυνη σύνταξης του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω. Μίλησε για τις μεγάλες κατακτήσεις των γυναικών κάθε φορά που βρέθηκαν να παλεύουν σαν κομμάτι της εργατικής τάξης ενάντια στο σύστημα και τα αφεντικά. Με αφορμή την επέτειο των 100 χρόνων από τη Γερμανική Επανάστα-

Νοσοκομείο Γεννηματάς, 1 Νοέμβρη

ση το 1918, που ακολούθησε τη Ρωσική του 1917, ανέδειξε τον πρωτοπόρο ρόλο των εργαζόμενων γυναικών στα επαναστατικά κινήματα της εποχής και τις κοσμογονικές αλλαγές που πέτυχαν.

Επαναστάτριες

Από τη Γερμανία, όπου, όπως τόνισε, οι γυναίκες εργάτριες έδωσαν τεράστιους αγώνες για να ενταχθούν στα συνδικάτα, για να κερδίσουν το δικαίωμα στην ψήφο και για να σταματήσει το σφαγείο του Α’ Παγκόσμιου Πολέμου εμπνέοντας αλλά και παίρνοντας δύναμη και προσανατολισμό από επαναστάτριες όπως η Ρόζα Λούξεμπουργκ και η Κλάρα Τσέκιν. Μέχρι τη Ρωσία, όπου η νίκη της εργατικής επανάστασης αποτέλεσε και αποτελεί μέχρι τώρα το κορυφαίο παράδειγμα της απελευθερωτικής δύναμης της εργατικής τάξης που χτυπά το σεξισμό, τσακίζει τις διακρίσεις και δίνει πλήρη δικαιώματα και ελευθερίες σε όλες και όλους.

“Οι μάχες που δίνουμε σήμερα έχουν πολύ μεγάλο παρελθόν”, είπε, “Πρέπει να πατήσου-

με σε αυτή την ζωντανή εμπειρία, όχι σαν ανάμνηση αλλά για να την προχωρήσουμε και να παλέψουμε για μια κοινωνία απελευθερωμένη για όλη την εργατική τάξη και όλη την κοινωνία”.

Η συζήτηση άναψε στη συνέχεια. Πόσο μπορούμε να μιλάμε για απελευθέρωση των γυναικών στη Ρωσία τα επόμενα χρόνια από το 1917; Αμφισβητούνται οι κατακτήσεις των γυναικών σήμερα και με ποιο τρόπο; Μήπως οι κυρίαρχες ιδέες έχουν ενσωματωθεί στα μυαλά των εργαζόμενων και των ίδιων των γυναικών; Μήπως αυτό που χρειάζεται είναι να δούμε κάποια σταδιακά βήματα; Πολλοί από τους παρόντες αποφάσισαν να συνεχίσουν τη συζήτηση δηλώνοντας συμμετοχή στο μονοήμερο για τη Γερμανική Επανάσταση στις 11 Νοέμβρη στη Νομική.

Στο τέλος όλες και όλοι είχαν την εκτίμηση ότι ήταν μια εξαιρετική πρωτοβουλία να γίνει αυτή η εκδήλωση μέσα στο νοσοκομείο και ότι ήταν ένα καλό βήμα πηγαίνοντας για την απεργία στις 14 Νοέμβρη.

Λένα Βερδέ

Εκδήλωση-παρουσίαση του βιβλίου «Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών» της Μαρίας Στύλλου οργανώνει το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, στις 29 Νοέμβρη στην ΕΣΗΕΑ στις 7μμ.

Ομιλήτριες:
Άννα Κωνσταντακάκη, Μαρία Στύλλου,
Αλεξία Τσούνη, Μαρία Χαρχαρίδου

Επόμενες εκδηλώσεις
σε χώρους δουλειάς

Πέμπτη 8 Νοέμβρη, 2μμ,
Άγιος Σάββας, αμφιθέατρο του νοσοκομείου
Παρασκευή 9 Νοέμβρη, 1μμ
Νοσοκομείο Ερυθρός, αμφιθέατρο